

GHOST STORY

EXPLORING THE WORLD OF THE UNEXPLAINED

သရဲ
ဇာတ်

ဂိုဏ်း

သေမင်းတမန်
ရေကန်ကြီး

ကျော့ချမ်းစရာ
မြို့ပြဇာတ်

သွေးစုပ်ပုတ်ကောင်
သရဲကြီး

BURMESE
CLASSIC

ရဲဘော်သား
နတ်ကောင်

မွက်လုံးမပါတဲ့
သရဲ

တာရွှေတို့တော်

ပန်းချီကားကိုနှိပ်

ဘယ်သူကကြောက်စရာ

မယ့်နိုင်ငံရေး

အမှတ်အမှား

GHOST STORY

၁၉၅၁-၁၃

သရုပ်ဆောင်(၁၃)/GHOST STORY - ရန်ကုန်၊

အောင်မြင်စာပေ၊ ၂၀၀၂။

၀၅၂-၈၊ ၀၃-၅ * ၂၁ စင်တီမီတာ

(1) GHOST STORY

ထုတ်ဝေသူ ဦးအောင်မြင်၊ အတွင်းနှင့်ပျက်ကုန်းပုံနှိပ် အောင်မြင်ပုံနှိပ်တိုက်၊
ဖြန့်ချိရေး အောင်မြင်စာပေ၊ ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၄ခုနှစ်၊ (ဇူလိုင်လ)၊ အုပ်စု(၅၀၀)။

BURMESE
CLASSIC

GHOST STORY

၁၈ ရက် ၈ နာရီ ၁၀ မှတ် (၁၃)

မာတိကာ

၁။ ရေသို့သွားမည့် နတ်ကတော် တစ်ယောက်အကြောင်း	၄
၂။ သေမင်းတမန် ရေကန်ကြီး	၃၆
၃။ ပန်းချီကားကျိန်တ	၄၆
၄။ သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်သရိုင်း	၅၄
၅။ ဘီလူး	၆၀
၆။ ကျောချမ်းစရာ မြို့ပြဒဏ္ဍာရီ	၉၂
၇။ မယုန်နိုင်ဖွယ်ရာအံ့ချစ်များ	၉၆
၈။ မျက်လုံးမပါတဲ့ဆရဲ	၁၀၈
၉။ တစ္ဆေလိုက်ရု	၁၁၆
၁၀။ မိကျောင်းမွေးမြူရေးစာတုန်လှုပ်ခြောက်ခြားဖွယ်များ	၁၂၄
၁၁။ ဘယ်သူ့အကြောက်ဆုံးလဲ	၁၃၀

BURMESE
CLASSIC

ငရဲသို့သွားမည့်

နတ်ကတော် တစ်ယောက်အကြောင်း

(BASED ON A TRUE STORY)

ဇဝင်အလိုအရ (၁)ကြွင်း၊ အဓိပတိဖွားဖြစ်သော ကျွန်ုပ်၏ ဇာတာအရ အနုပညာဗီဇစိတ်ပါဝင်ခြင်း၊ အလှအပ . . အနုအရွယ်များကို နှစ်သက်ခြင်းတို့အပြင် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည့် စွန်းစားလုပ်ဆောင်တတ်ခြင်း၊ ခဲရာခဲဆစ်များကို သဘောကျခြင်း စသော မတူညီသော သဘောတရားတို့သည် တွဲလျက်ပါလာခဲ့ပေသည်။

အဓိကဝါသနာမှာမူ စာရေးစာဖတ်ခြင်းနှင့် ဂန္ထီရပညာရပ်များလိုက်စားခြင်းတို့ ဖြစ်နေပြန်ရာ . . မတူညီသော ဆန့်ကျင်ဘက် သဘောတရားများဖြင့် မွေးဖွားလာသောကျွန်ုပ်အား . . အတွင်းသိ၊ အစင်းသိများက 'ကျိဖြူကျီးမည်းတစ်ကောင်တည်း'ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။

အရာရာကို စူးစမ်းလေ့လာတတ်သော ဗီဇအတိုင်း တစ်ချိန်တစ်ခါက ကျွန်ုပ်သည် 'နတ်'တွေအကြောင်းကို စိတ်ဝင်စားမိခြင်း ဖြစ်သည်။ တစ်ခုခုကို စိတ်ဝင်စားလျှင် . . ထဲထဲဝင်ဝင် လေ့လာတတ်သည့် နတ်တွေကိုလည်း သုတေသနပြု စူးစမ်းမိပါတော့သည်။

သို့သော် ဤနေရာတွင် 'နတ်'ဟု အလွယ်ပြောလိုက်သော်
ငြား သုံးဆယ့်တစ်ဘုံတွင်ပါဝင်သော နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်မှ နတ်များ
ကိုမရည်ရွယ်ပါ။

ရှုပ်ထွေးမှုရှိလာနိုင်၍ အခြေခံကျကျ အကျဉ်းရုံးတင်ပြရ
သော်.. (၃၁)ဘုံသားများဖြစ်ကြကုန်သော လူ့ဘုံ၊ နတ်ဘုံ(၆)ထပ်၊
အပါယ် (၄)ဘုံ၊ ဗြဟ္မာဘုံ(၂၀)ဟူ၍ ဘုံအားဖြင့် (၃၁)ဘုံ ရှိကြကုန်၏။
၎င်းတို့အနက်မှ နတ်ပြည် (၆)ထပ် (၁၂) နတ်ဘုံ (၆)ဘုံကို
ကျမ်းဂန်အလိုအရ သရုပ်ခွဲကြည့်သော်..

- (၁) စတုမဟာရာဇ် နတ်ဘုံ
- (၂) တာဝတိံသာ နတ်ဘုံ
- (၃) ယာမာ နတ်ဘုံ
- (၄) တုတိသာ နတ်ဘုံ
- (၅) နိမ္မာနရတိ နတ်ဘုံ
- (၆) ပရိနိမ္မိတဝ သာဝတ္ထိ နတ်ဘုံ

ဟူ၍ တွေ့ရပါသည်။

အမှတ်စဉ်(၁)ဖြစ်သော 'စတုမဟာရာဇ်နတ်ဘုံ'ကို ထပ်မံ
ခွဲခြား လေ့လာကြည့်သော်...

- (က) အောက်စတုမဟာရာဇ်
- (ခ) အထက်စတုမဟာရာဇ် ဟူ၍တွေ့ရ၏။

ကျွန်ုပ်အဓိကတင်ပြလိုသည်မှာ 'အောက်စတုမဟာရာဇ်
နတ်ဘုံ'၏ အနွယ်ဝင်များအကြောင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဗဟုသုတရရှိ
ပိုမိုရှင်းလင်းစွာ သိမြင်နိုင်စေခြင်းငှာ ယခုကဲ့သို့ အဆင့်ဆင့်ခွဲခြားပြရ
ခြင်းလည်း ဖြစ်ပေ၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်ပြောချင်သော 'နတ်'အကြောင်းမှာလည်း

'အောက်စတုမဟာရာဇ်' နတ်များအကြောင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဤသို့ရှင်း
ပြနေရခြင်းမှာလည်း အကြောင်းရှိ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဝင်ကျမ်းဂန်များအလိုအရ 'စတုမဟာရာဇ်နတ်ဘုံသည်
မြင်မိရဲတောင်၏ တောင်ခါးပန်းနေရာတွင်တည်၏'ဟု ဆိုထားပါ
သည်။

ဤသို့ချဲ့ဝင်တင်ပြလိုက်ခြင်းသည် ရှုပ်ထွေးမှုကို ဖြစ်ပေါ်လာ
စေနိုင်၏။ မြင်မိရဲတောင်၏ တောင်ခါးပန်းတွင်တည်သော စတုမဟာ
ရာဇ်ဘုံသည်ကား စင်စစ်အားဖြင့် အထက်စတုမဟာရာဇ် နတ်ဘုံ
သားများသာနေကြ၍ အောက်နတ်များမပါဝင်ပါ။

အောက်နတ်များသည်ကား လူတို့တည်ရာ၊ လူတို့နှင့်ဆက်
စပ်လျက်ရောထွေး တည်ရှိကြပါသည်။ သာမန် မဲသစက္ခုဖြင့် မမြင်နိုင်
၍ မမြင်ကြရခြင်းသာတည်း။ ၎င်းတို့၏ သက်တမ်းသည်လည်း မမြဲ၊
၎င်းတို့၏ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ပေါ်မူတည်၍သာ ရှိကြကုန်၏။

အောက်စတုမဟာရာဇ်ဘုံသား (၁၂) အောက်နတ်များကို အ
တွေးစိတ်ကူးဖြင့် ပုံဖော်ကြည့်သော် ရုပ်ရှင်၊ ဗီဒီယို၊ စာအုပ်များ အထဲ
ကလို အချွန်အတက်ဝတ်စုံနှင့် ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါတောက်ပသော
နတ်များကို ပြေးမြင်မိကြပေလိမ့်မည်။ အမှန်မှာ ဤသို့မဟုတ်ပါ။

အထက်နတ်များသာလျှင် ထိုသို့ရှိကြမည်ဖြစ်သော်လည်း
အောက်နတ်များကား ပုံစံဘဝအမျိုးမျိုးဖြင့် နေရပေသည်။ 'နတ်'ဟုဆို
သော်လည်း နတ်စစ်စစ်မဟုတ်ကြပဲ နတ်အနွယ်ဝင်အဆင့်များသာ
ဖြစ်ကြ၏။

ထို့ကြောင့် ဖုတ်၊ မှင်စာ၊ သရဲတစ္ဆေ၊ ဥစ္စာစောင့်၊ ဂမ္မာန်ယက္ခ၊
ဘီလူး၊ ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး စသည်များသည် အောက်စတုမဟာရာဇ်
သားများ ဖြစ်ကြကုန်၏။

ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုးနှင့် (၃၇)နတ်မင်းများကို အများစုက 'နတ်' ဟု လက်ခံပေးနိုင်ကြမည်ဖြစ်သော်လည်း ဖုတ်မှင်စာ၊ သရဲတစ္ဆေ၊ ဥစ္စာစောင့် စသည်များကိုတော့ အောက်နတ်စာရင်းဝင်သည်ဟုပြော သျှင် လက်ခံကြမည်မဟုတ်ပါ။ အမှန်မှာ . . . အောက်နတ်အနွယ်ဝင်၊ စာရင်းဝင်များသာဖြစ်ကြောင်း ထဲထဲဝင်ဝင်လေ့ လာကြည့်ပါက သိ ခြင်လာပေလိမ့်မည်။

နတ်အကြောင်းကို ဤမျှငိုကာချဲ့၍ တင်ပြလာရခြင်းကို လည်း စာဖတ်သူတို့ အနည်းငယ်မျှ သဘောပေါက်ရိပ်စားမိပေပြီ။ လူတို့နှင့်တစ်လွှာတည်းနေ၊ လူတို့နှင့်ရောထွေးဆက်ဆံ၍ ပတ်သက် မှီခိုကြသော ဤနတ်များနှင့် ပတ်သက်၍ ဆက်လက်တင်ပြပါမည်။

အောက်နတ်အများစုသည် တန်ခိုးဣဒ္ဓိပတ် အထိုက်အ လျောက်ရှိကြရုံသာရှိပြီး လူတို့ကဲ့သို့ ပုထုဇဉ်များသာဖြစ်၏။ အရိယာ အနွယ် မဟုတ်ပါ။ ပုထုဇဉ်များဖြစ်၍လည်း ပုထုဇဉ်တို့စိတ်သဘာဝ အတိုင်း စိတ်ဆိုးခြင်း၊ ဒေါသထွက်ခြင်း၊ အပြစ်မြင်ခြင်း၊ ငြူစုခြင်း၊ ခနာလိုခြင်း၊ ကျေနပ်နှစ်သက်ခြင်း၊ ဝမ်းမြောက်သာယာခြင်း စသော ခိတ်ခံစားမှုများ ရှိကြကုန်၏။

ထို့ကြောင့်လည်း ၎င်းတို့အလိုမကျလျှင် ရထားသောအစွမ်း သတ္တိကို အသုံးချ၍ . . . သူတထူးကို နှောင့်ယှက်ခြင်း၊ ဖမ်းစားခြင်း၊ ပြုစားခြင်း စသောနှိပ်စက်မှုများ ရှိလာခဲ့ပေသည်။ 'နတ်ကိုင်ခံရမယ်' ဟု လူတို့ပြောဆိုနေသောစကားကိုကြည့်လျှင် သိသာလှပေသည်။

အောက်နတ်များဖြစ်သော အတွင်း(၃၇)မင်း၊ အပြင်(၃၇)မင်း စသောနတ်တို့ကို လေ့လာကြည့်ပါက 'နတ်စိမ်း'များသာ အဖြစ်များ သည်ကို တွေ့ရ၏။

ဆိုလိုသည်မှာ အသတ်ခံရ၍ သေခြင်း၊ ဘေးဥပါဒ်တစ်ခုခု

ကြောင့် သေခြင်းဖြင့် . . . သေပြီးနောက် ဖြစ်လာသော နတ်ဘဝကို 'နတ်စိမ်း'ဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်၏။

အမှန်တိုင်းဝန်ခံရသော် ကျွန်ုပ်သည် အထက်နတ်များကို အသိမှတ်ပြုသော်လည်း ကျန်အောက်နတ်များကို မနှစ်သက်ပါ။ ပတ် သက်ခြင်းလည်းမရှိ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းလည်းမရှိပါ။

အကောင်းနှင့်အဆိုး ယှဉ်ကြည့်လျှင် လူသားများကို အဆိုး ပိုပေးသော အနီးကပ်လွှမ်းမိုးနေတတ်သော အောက်နတ်များကို မနှစ် သက်ခြင်းဖြစ်သည်။

(မှတ်ချက်။ ။ (၃၇)နတ်မင်းများ၏ အကြောင်းကို စေ့စေ့စုံစုံ တင်ပြလို သော်လည်း စာမျက်နှာအခက်အခဲ ကြောင့်လည်းကောင်း 'နတ်သမိုင်း' စာအုပ် ပြုစုတင်ပြခြင်းမဟုတ်၍ တကြောင်း ဤမျှသာ ဖွင့်ဆိုပြ မည်ဖြစ်ပါသည်။

အထက်တွင်ဖော်ပြသ မှု 'နတ်'ဟူသော ဝေါဟာရ တွင် . . . 'အောက်နတ်'များကို သာ ရည်ရွယ်၏။

(စာရေးသူ)

BURMESE CLASSIC

ဤသို့လျှင် အောက်နတ်များအကြောင်းကို လေ့လာခြင်းဖြင့် နေစဉ် တစ်နေ့သောအခါ၌ လူတစ်ယောက်နှင့် ဆုံဆည်းခွင့်ရခဲ့ပါသည်။ ထိုလူမှာ ယောက်ျားစင်စစ်မဟုတ်၊ မိန်းမစင်စစ် မဟုတ်သော 'နတ်ကတော်အခြောက်မ' တစ်ယောက်သာဖြစ်၏။

အမည်မှာ 'အန်တီပေါက်' ဟုသိရ၏။

နတ်တွေအကြောင်း လေ့လာနေသော ကျွန်ုပ်အတွက် 'နတ်ကတော်'ဟူသော ဝေါဟာရသည် ရှုပ်ထွေးစွာ တိုးဝင်လာပြန်သည်။ သို့သော် (၃၇)နတ်မင်းနှင့် ဆက်စပ်ပတ်သက်နေသော နတ်ကတော်အကြောင်းကို မလေ့လာလျှင် မဖြစ်တော့၍ ကျွန်ုပ်၏ဝါသနာအတိုင်း 'နတ်ကတော်'အကြောင်းကို ထဲထဲဝင်ဝင် လေ့လာရပြန်သည်။

ဟာသဆန်ဆန်ပြောရလျှင် 'နတ်ကတော်'ဟူသည် နတ်နှင့် လူအကြား ဆက်သွယ်ပေးနေသော 'ပွဲစား'များဖြစ်၏။ 'ကတော်'ဟူသည် 'ဇနီးမယား'ဟူသော သဘောအနက်ရှိ၏။ နတ်ကတော်သည် လည်း နတ်တို့၏ ဇနီးမယားဟု နားလည်လိုက နားလည်နိုင်ပေသည်။

ကျွန်ုပ်သိလိုသည်မှာ နတ်နှင့်လူအကြား ဆက်သွယ်မှု၌ အဘယ်ကြောင့် 'နတ်ကတော်'ဟူသော လူတန်းစားတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်လာရပါသနည်း။

အဖြေကရှင်းပါသည်။

လူတို့၏ မံသစက္ခုဖြင့် မမြင်နိုင်၊ မကြားနိုင်၊ မတွေ့ထိနိုင်သောနတ်တို့ကို ထိတွေ့ဆက်ဆံနိုင်သော ကြားဝင်ကြားခံ၍ ဆက်သွယ်ပေးနေရသော နတ်ကတော်ဟူသောလူတန်းစား ပေါ်ပေါက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် လူတို့မမြင်၊ မတွေ့နိုင်သော နတ်ကိုဆက်သွယ်နိုင်သည်ဆိုသော နတ်ကတော်၏ အစွမ်းသည် မည်သို့ရှိမည်နည်း၊ မည်သို့သော ပါဝါစွမ်းအားများကို ပိုင်ဆိုင်ထားကြပါသနည်း။

ထိုအဖြေကိုသိလိုသော ကျွန်ုပ်အတွက် 'အန်တီပေါက်'ဟူသော နတ်ကတော်သည် အကောင်းဆုံးအဖြေစာအုပ် ဖြစ်လာခဲ့ရပေသည်။

အန်တီပေါက်သည် နတ်ကတော်တို့၏ဘဝ၊ နတ်ကတော်တို့၏ လျှို့ဝှက်ချက်များကို ကျွန်ုပ်အားဖွင့်ဟ ပြောကြားခဲ့၏။

အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ကျွန်ုပ်ကိုမှ တကူးတက ဖွင့်ပြောရပါသနည်း ဟူသောအမေးကို ပြောရန်မှာ အောက်ပါဖြစ်ရပ်များကို ဆက်လက်လေ့လာကြည့်ကြပါကုန်ဟုသာ ဖြေရပေလိမ့်မည်။

“ကိုမိုးစက်ဆိုတာ အန်တီပေါက်ယောက်ျားပေါ့”

“ဗျာ. . ဘယ်လို. . ဘယ်လို”

အန်တီဆွေ ပြောလိုက်သော စကားတွေက. . ကျွန်ုပ်နားထဲ ဆန်းပြားစွာ ဝင်လာခဲ့သည်။ အန်တီပေါက်ဆိုသော အခြောက်မ၊ နတ်ကတော်မှာ ယောက်ျားရှိသည်ဆို၍ ကျွန်ုပ်အံ့ဩသွားရခြင်းဖြစ်၏။ အန်တီဆွေက တိုးတိုးတိတ်တိတ် ဆက်ရှင်းပြ၏။

“ဟဲ့. . . ဒါ ဘာများဆန်းလို့လဲ၊ အခြောက်တွေက လင်ယူထားကြတာပဲလေ၊ သူတို့လည်း သွေးသားစိတ်ခံစားချက် ရှိကြတာပဲလေ”

“ဟုတ်ပါတယ် အန်တီဆွေ၊ ဒါပေမယ့်. . ဒါပေမယ့်. . ”

“ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်လဲ. . ဆက်ပြောလေ”

တကယ်တမ်းကျတော့ ကျွန်ုပ်မေးချင်တာတွေက ပါးစပ်က မေးမထွက်ခဲ့ပါ။ ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်၏ဗဟုသုတမှာ မပြည့်ဝသေးသော အရွယ်လည်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ အန်တီပေါက်သည် မိန်းမမဟုတ်၊

ဇာတ်သွားမည့် နတ်ကတော်

ယောက်ျားသာဖြစ်၏။ ယောက်ျားက မိန်းမစိတ်ပေါက်နေခြင်းသာဟု ကျွန်ုပ်နားလည်ထား၍ လင်မယားအရာကိစ္စကို ကျွန်ုပ်မတွေးတတ် ဖြစ်နေရခြင်းဖြစ်၏။

“ကျွန်ုပ် ဘာမှမမေးတော့ပါဘူး အန်တီဆွေရယ်”

“အိမ်း. . . မေးစရာမလိုပဲနဲ့ တဖြည်းဖြည်းသိနားလည်လာပါ လိမ့်မယ်၊ ကဲ. . . အန်တီသွားပြီနော်”

အန်တီဆွေ ထွက်သွားသော်လည်း ကျွန်ုပ်ရင်ထဲမှာ ရှုပ်ထွေးစွာကျန်ရစ်ခဲ့၏။ ကိုမိုးစက်နှင့် သိကျွမ်းခင်မင်ခဲ့သည်မှာ မကြာသေးပါ။ လုပ်ငန်းခွင်တစ်ခုအတွင်း တွေ့ဆုံခင်မင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်သိရသလောက် ကိုမိုးစက်သည် ကျွန်ုပ်နှင့်သက်တူရွယ်တူဖြစ်ပြီး အိမ်ထောင်မရှိသော လူပျိုကာလသားများသာဖြစ်၏။

ကိုမိုးစက်သည် ဇိုးဇိုးအေးအေးနေတတ်ပြီး အပေါင်းအသင်းများများစားစားမရှိ။ စကားလည်းနည်းပြီး တစ်ကိုယ်တည်း၊တစ်ယောက်တည်းသာ လုပ်ကိုင်နေတတ်သူဖြစ်သည်။ ဤကား သူ့အပေါ် အပြင်ပန်းက လေ့လာချက်သာဖြစ်၏။

ယခု. . . အန်တီဆွေ ပြောသွားတာက ကိုမိုးစက်သည် နတ်ကတော်အန်တီပေါက်၏ လင်ယောက်ျားဟု ပြောသွားသည်။ ကျွန်ုပ်အံ့ဩစွာဖြင့် ထိုကိစ္စကို လိုက်လံစုံစမ်းခဲ့ရာ အဖြစ်မှန်ကို သိခဲ့ရပါသည်။ အန်တီဆွေ၏စကားများကား အမှန်ဖြစ်နေပါတော့သည်။

၎င်းတို့ ဖုံးကွယ်ထားသော လျှို့ဝှက်ချက်ကို ကျွန်ုပ်သိသွား၍ ကိုမိုးစက်မှာ ရှက်ရွံ့ပြီး အလုပ်ကထွက်သွားပါတော့သည်။ ထိုမျှမက အန်တီပေါက်ကိုပါပစ်ထား၍ တနယ်တကျေး ထွက်ခွာသွားပါတော့၏။

ထိုအချိန်မှစ၍ ကိန္နရီချောင်းခြားသလို ရင်ကွဲနာကျနေသော

ဇာတ်သွားမည့် နတ်ကတော်

အန်တီပေါက်သည် ကျွန်ုပ်ရဲ့ချစ်သူ ချစ်သူကလေးပါတော့သည်။

ကိုမိုးစက်၏သုတေသနချစ်သူ သိထား၍ ကိုမိုးစက်အကြောင်း ခုံစမ်းပေးရန် အကြောင်းပြချက်ဖြင့် ကျွန်ုပ်ထံရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

စားဝတ်နေရေး လုံးလည်လိုက်နေသော ကျွန်ုပ်၏မိသားစုကို အန်တီပေါက်က အကူအညီများစွာပေးခဲ့၏။ ကျွန်ုပ်၏မိခင်ကြီးအား ခွေကြေးများဖြင့် ကန်တော့၏။ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆေး၊ ငရုတ်၊ ကြက်သွန်တို့ကို လိုလေသေးမရှိ ဝယ်လာပေးတတ်၏။ ကြာတော့ ကျွန်ုပ်၏မိခင်မှာ အန်တီပေါက်ကို ပါးစပ်မှမချတော့ပါ။

ဤနေရာတွင် ကြားဖြတ်ပြောလိုသည်မှာ ကျွန်ုပ်၌ အသက် အမျှချစ်ရသော ချစ်သူတစ်ယောက်ရှိပါသည်။ 'ခင်'ဟူသော ချစ်သူသည် ကျွန်ုပ်ဘဝ၌ပထမဆုံးချစ်ဦးသူလည်း ဖြစ်ပေရာ မျက်စိအောက်က အပျောက်မခံနိုင်အောင် ရှိခဲ့ရ၏။

ကျွန်ုပ်အိမ်သို့ အန်တီပေါက်ဟူသော နတ်ကတော်အခြောက် တစ်ယောက် မကြာခဏဝင်ထွက်နေသည်ကိုသိသော ချစ်သူ၊ ခင်က ကျွန်ုပ်ကိုသတိပေးစကားဆိုသည်။

“ကိုနော် အဲဒီအခြောက်မကို အိမ်မခေါ်နဲ့၊ ဒီဟာမတွေက ကောင်းတာမဟုတ်ဘူး၊ နှစ်ဘက်ချွန်တွေ...”

အန်တီပေါက်ကို မလိုလားသော ချစ်သူနှင့် အန်တီပေါက်ကို သွေးသားရင်းလို သံယောဇဉ်ဖြစ်နေသော ကျွန်ုပ်၏မိခင်တို့အကြား နှစ်ဦးစွာ ကြီးသထက်ကြီးလာခဲ့သည်။

တစ်နေ့တော့ ကျွန်ုပ်တို့ချစ်သူနှစ်ဦး လမ်းလျှောက်လာစဉ် အန်တီပေါက်နှင့် ပက်ပင်းတိုး၏။ လူမှုရေးအရ ကျွန်ုပ်ကလည်း... အန်တီပေါက်ကို ချစ်သူ၊ ခင်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးခဲ့ပါသည်။

ကိုသိသွားမည့် နတ်ကတော်

နှစ်ဦးစလုံး၏ အပြုံးတူကိုယ်စီနောက်က အမုန်းတရားကို လည်း ကျွန်ုပ်တွေ့လိုက်ရပါသည်။ ထိုနောက်ပိုင်းတွင် ကျွန်ုပ်နှင့်ခင်သည် အန်တီပေါက်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ မကြာခဏ စကားများကြရသည်။ ချစ်သူနှစ်ဦး လျှောက်သောလမ်း၌... အန်တီပေါက်ကြောင့် အက်ကြောင်းလိုက်လာခဲ့သည်ကို ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်သတိမထားမိ။

တစ်နေ့တွင် အန်တီပေါက်နှင့်အတူ မိတ်ဆွေတစ်စုသည် ကျွန်ုပ်အိမ်သို့ ရောက်ရှိလာ၏။ မကြာမီကျင်းပတော့မည့် တောင်ပြုန်း၌ ကျွန်ုပ်ကိုခေါ်သွားရန် မိခင်ကြီးထံ၌ခွင့်တောင်းရန် ရောက်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

မိခင်ကတော့ ကန့်ကွက်ရန်မရှိ၊ စရိတ်စကားတိုင်းမှမကုန်

ကိုသိသွားမည့် နတ်ကတော်

ဘဲ လိုလေသေးမရှိ ခေါ်သွားမည်ဖြစ်၍ . . လိုက်သွားရန် ကျွန်ုပ်ကို တိုက်တွန်း၏။ ဒေသန္တရအတွေ့ကြုံလိုချင်သူ၊ နယ်ခရီးအတွေ့အကြုံ မရှိသူကျွန်ုပ်မှာ တောင်ပြုန်းပွဲသို့လိုက်ချင်သည်ကား အမှန်ပင် . . သို့သော် . . ထိုအကြောင်းကို ချစ်သူ၊ ခင်အား ထုတ်ပြောတော့ ခါးခါး သီးသီးကန့်ကွက်၏။

“ကိုနော် ဒီအခြောက်မနဲ့ လုံးဝမသွားရဘူး၊ သွားရင်လည်း ခင်နဲ့ ပြတ်ပြီသာမှတ်၊ သွားမှာကလည်း တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်မဟုတ်ဘူး၊ ဆယ်ရက်၊ ဆယ်ငါးရက်ကြာမှာ လုံးဝမသွားရဘူး”

“ခင်ကလည်းကွာ၊ ကိုယ်က အတွေ့အကြုံလိုချင်လို့ လိုက်တာပါ၊ ပြီးတော့ ပိုက်ဆံတစ်ပြားမှ အကုန်မခံရဘူး၊ ယုံပါခင် ကိုယ်က ဒီလို ယောက်ျားမဟုတ် မိန်းမမဟုတ် အခြောက်မကို ကြိုက်စရာလား၊ ကြံဖန်ပြီး သဝန်မတိုစမ်းပါနဲ့၊ ခင် သိတယ်မဟုတ်လား . . . ကိုယ်က ဒေသန္တရဗဟုသုတ လိုလားသူလေ၊ ခွင့်ပြုပါကွာ . . . နော်”

“မပြုဘူး . . . လုံးဝမပြုဘူး”

ဘယ်လိုမှ ရှင်းပြ၍မရဘဲ ဆိုးဆိုးရွားရွား တုန်ပြန်၍ ထွက်သွားသော ချစ်ဦးသူအပေါ် ကျွန်ုပ်ပထမဆုံးအကြိမ် စိတ်ပျက်သွားမိသည်။ ခရီးမထွက်ခင်ရက်များ၌ သူမထံအကြိမ်ကြိမ်သွားသော်လည်း ကျွန်ုပ်ကိုလုံးဝလက်မခံ၊ အတွေ့ပင်မခံဘဲ ရှောင်နေ၏။

ကြာလာတော့ . . . ကျွန်ုပ်လည်း ဒေါသထွက်လာရပြီး . . . ‘ဒီလောက်တောင်အဖြစ်သည်းနေတာ . . . နေခဲ့ကွာ၊ တောင်ပြုန်းပွဲကို ငါလိုက်မယ်’ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့လေတော့သည်။

အန်

တီပေါက်ဦးဆောင်သော ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့၌ (၈)ယောက် တိတိပါဝင်ပြီး ရန်ကုန်မှမန္တလေးသို့ အမြန်ရထားဖြင့် သွားကြ၏။ ရထားကို ပထမဆုံးအကြိမ်စီးဖူးသောကျွန်ုပ်မှာ မြင်သမျှ တွေ့သမျှ အတွေ့ကြုံသစ် ဖြစ်နေ၏။ ထို့ပြင် . . . နယ်ခရီးထွက်ဖူးခြင်းမှာလည်း ကျွန်ုပ်အတွက် ပထမဆုံးအကြိမ်ဖြစ်၏။

အန်တီပေါက်ကလည်း ကျွန်ုပ်ကို သူ့အနီးတွင်ထား၍ မျက်စိအောက်က အပျောက်မခံအောင်ထားသည်။ မစားနိုင်လောက်အောင် မုန့်တွေတစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ဝယ်ကျွေးသည်။ ကျွန်ုပ်မှာ ခင်ကို အောက်မေ့သတိရသော်လည်း မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ထားလိုက်တော့သည်။

မန္တလေးမှတဆင့် တောင်ပြုန်းသို့သွားရာလမ်းတစ်လျှောက် တားလမ်းဘေး၌ တန်းစီရပ်နေသော ပေပေတေတေ လူအုပ်တစ်တန်းကြီးကိုတွေ့ရသည်။ ကားများကပိုက်ဆံများ ပစ်ချပေးလျှင် ဝမ်းသာအားရ အလှအသက်ကောက်ကြ၏။ ထိုရွာသားများအားလုံးသည် မည်သည့်အလုပ်ကိုင်မှ မလုပ်ကြဘဲ သူတောင်းစားဘဝနှင့် အသက်

မွေးကြရကြောင်း၊ ဤသို့ဖြစ်ရသည်မှာလည်း ကျိန်စာကြောင့်ဖြစ်ကြောင်းကို အစချီ၍ ရွှေဖျင်းညီနောင်နှင့် အုတ်တစ်ချပ်လပ်စေတီတော်သမိုင်းကို အန်တီပေါက်ကရှင်းပြရာ ကျွန်ုပ်မှာစိတ်ဝင်တစား ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

တောင်ပြုန်းသို့ရောက်သော် ကျွန်ုပ်မှာအံ့သြရပြန်သည်။ ကွင်းပြင်ကျယ်ကြီး၌ ဝါးခင်းယိုင်ထရံကာတဲနန်းများက အပြည့်၊ ဤမျှများပြားသော ဝါးတဲများ၊ ကြက်ပျံမကျစည်ကားသောလူများကို ကျွန်ုပ်မမြင်ဖူးပါ။ တစ်ခုသောတဲနန်းတွင် ကျွန်ုပ်တို့စခန်းချကြပါသည်။

ထိုဝါးတဲမှာလည်း ကြိုတင်၍ မှာကြားထားရကြောင်း၊ တစ်နေ့ငှားရမ်းခ မည်ရွှေ့မည်မျှရှိကြောင်း အန်တီပေါက်က ရှင်းပြ၏။

ရှိရှိသမျှဝါးတဲများ၌ နတ်ကတော်များ အထိုင်ယူထားကြပါသည်။ နန်းတော်ကြီးဟုခေါ်သည့် တကယ့်နတ်နန်းကြီးသို့ သတ်မှတ်ရက်တွင်မှ တက်ရောက်ခွင့်ရပေလိမ့်မည်။

“မင်းသားမင်းသမီးတွေ အကယ်ဒမီရသလိုပဲ၊ ရုပ်ရှင်ရိုက်ဖူးရုံ၊ ချိုက်နေရရုံနဲ့ ပန်းတိုင်မရောက်ဘူး၊ အကယ်ဒမီရမှ ပန်းတိုင်ရောက်တယ် မဟုတ်လား၊ အန်တီပေါက်တို့မှာလည်း ဒီလိုပေါ့.. တောင်ပြုန်းပွဲလာရုံနဲ့ မပြီးသေးဘူး.. ပန်းတိုင်မရောက်သေးဘူး.. တကယ့်ပန်းတိုင်အစစ်က.. နန်းတော်ကြီးမှာ နတ်ကနိုင်မှ ပန်းတိုင်ရောက်တာကွဲ့”

အန်တီပေါက်ကရှင်းပြတော့ ကျွန်ုပ်လည်း သိလိုသည်များ မေးမြန်းရတော့သည်။

“နန်းတော်ကြီးမှာ နတ်ကတာ အဲသလောက်ခက်လား.. အန်တီပေါက်”

“အို.. ဘာပြောကောင်းမလဲ၊ ပိုက်ဆံရှိမှ တက်ကခွင့်ရတာ

လေ၊ ပိုက်ဆံက နည်းနည်းနော့နော့မဟုတ်ဘူး.. သိန်းချီပေးရတာ၊ ဒါတောင် ဆယ့်ငါးမိနစ်လောက်ပဲ ကရတာ”

အန်တီပေါက်၏စကားကြောင့် ကျွန်ုပ်စိတ်ပျက်သွားရသလို နားမလည်နိုင်အောင်လည်း ဖြစ်နေရ၏။

“ဒါများ အန်တီပေါက်ရာ၊ ဆယ့်ငါးမိနစ်လောက် ကခွင့်ရမယ့် အရေး သိန်းချီပေးမနေပါနဲ့.. နှမော့စရာကြီး”

“သားရယ် သားကမသိဘဲပြောပြန်ပြီ၊ အဲဒါ.. ဂုဏ်.. နတ်ကတော်တွေရဲ့ဂုဏ်၊ နန်းပေါ်တက်ခွင့်ရဖို့ဆိုတာက ကိုယ့်နောက်က ဒကာကောင်းမှ.. မိတ်ကောင်းမှရတာ၊ လှူတဲ့သူများမှ တက်နိုင်တာ ရှင်းပလား၊ ပြီးတော့.. ကိုယ်တော်ကြီး.. ကိုယ်တော်လေးတို့က အဲလိုမှ အသိမှတ်ပြုတာ၊ ဒီတောင်ပြုန်းပွဲဟာ အဆုံးအဖြတ်ပွဲပဲ၊ တစ်နှစ်တစ်ခါကျင်းပတဲ့ ဒီပွဲမှာအိုကေရင် တစ်နှစ်လုံးထိုင်စားလို့ရတယ်တော့ သိရဲ့လား.. သားလေး”

ကန္တကလျ လက်ဟန်ခြေဟန်အမူအရာဖြင့် ပြောပြရှင်းပြနေသော အန်တီပေါက်ကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ ရီချင်သော်လည်း မရီဘဲ မျိုသိပ်ထားရသည်။

“ဒါနဲ့အန်တီပေါက် ကျွန်တော်မရှင်းတာလေးတွေ မေးပါရစေ၊ ဒီနန်းပေါ်မတတ်ခင်မှာ ဒီဝါးတဲနန်းလေးတွေမှာနေပြီး ဘာလုပ်ကြမှာလဲ”

“အို.. ဒီလိုလေ သားရဲ့၊ နန်းပေါ်မတက်ခင်မှာ ဒီမှာ ပိုက်ဆံရှာကြရတာ၊ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်က ကိုယ့်မိတ်နဲ့ကိုယ်ရောက်လာကြတာ.. လာလှူကြတာ၊ လာတဲ့သူတွေကို အန်တီပေါက်တို့ နတ်ကတော်တွေက ဖေဒင်ဖော့ဖေးတယ်.. ယတြာပေးတယ်၊ သူတို့က ခိုက်ဆံလှူတယ်၊ ဒါပါပဲ”

“နေပါအုံး. . အန်တီပေါက်က ဘယ်လိုဗေဒင်ဟောတာလဲ၊
ဗေဒင်ဟောတတ်လို့လား၊ ဘာနဲ့ဟောတာလည်း မဟာဘုတ်နဲ့လား၊
အင်္ဂါဝိဇ္ဇာနဲ့လား၊ သရောဒယနဲ့လား၊ ဆန်းကျမ်းနဲ့လား၊ နက္ခတ်နဲ့လား”

ကျွန်ုပ်အမေးကြောင့် အန်တီပေါက်မှာ စိတ်ညစ်သွားပုံရ
သည်။ နားနှစ်ဖက်ကို လက်ဝါးဖြင့် ကနွဲ့ကလျပ်တံရင်း. . .

“ဟင်. . . ဘာတွေပြောနေတာလဲ တစ်ခုမှနားမလည်ဘူး၊
သား. . . ဘာတွေလဲကွယ် စုံလို့ပါလား၊ ဆယ့်နှစ်မျိုးဂျင်းသုပ် ကျနေ
တာပဲ၊ သားပြောတာတွေ အန်တီပေါက်မသိဘူး၊ အန်တီပေါက်တို့က
ကြွေအန်ပစ်ပြီးဟောတာ၊ အမေကြီး၊ အဖေကြီးတို့အစွဲနဲ့ ဟောတာ”
ဟုရှင်းပြ၏။

“ဘယ်က အဖေကြီး၊ အမေကြီးလဲ အန်တီပေါက်”

“ကွယ်. . . သားကလည်း ခက်လိုက်တာနော်၊ အဖေကြီး
ကိုကြီးကျော်၊ အဖေကြီး ကိုးမြို့ရှင်တို့ပေါ့၊ အမေပဲခူး၊ အမေရေယဉ်
တို့ ဓာတ်စီးပြီးဟောတာလေ”

အန်တီပေါက်ပြောတော့မှပဲ ကျွန်ုပ်လည်း ရေးရေးမျှသဘော
ပေါက်လာသည်။ သူ့မိတ်နှင့်သူ ပြည့်နေသော ဝါးတဲနန်းလေးပေါ်၌
နတ်ကတော်အသီးသီးက ဟောကြပြောကြ လုပ်နေကြ၏။ ပုဂ္ဂိုလ်စွဲ
တွေကလည်းအမျိုးမျိုး. . . ဝင်နေတဲ့နတ်တွေကလည်း အမျိုးမျိုး. . . သူ
ဟာနဲ့သူတော့ ဟုတ်နေကြ၏။

“မေးပါရစေအုံးဗျာ၊ ဒီတဲနန်းတွေမှာဝင်နေတဲ့ ကိုကြီးကျော်
တွေကလည်း အများကြီး၊ အမေပုလဲ၊ အမေရေယဉ်၊ ခွန်ချို၊ ခွန်သာ
တွေကလည်း အများကြီးပဲ. . . တစ်ချိန်တည်းတပြိုင်တည်းမှာ ကိုကြီး
ကျော်တွေက ဘယ်လိုလုပ် အများကြီးဖြစ်နေရတာတုန်း အန်တီ
ပေါက်”

ဇရာဦးဦးမည့် နတ်ကတော်

အန်တီပေါက်က သူ့နဖူးသူ လက်နဲ့ရိုက်၏။

မျက်နှာက ရှုံ့မဲ့လျက်ပြော၏။

“သေချင်တယ်. . . သားကြောင့် အန်တီပေါက်သေချင်တယ်၊
စပ်စုလိုက်တာလည်း လွန်ရော၊ ဒီပါးစပ်ပေါက်ကလေးက အနားကို
မပေးဘူး. . . တကတည်း မေးတတ်လိုက်တာ၊ အင်းလေ သိချင်တော့
လည်း ရှင်းပြရတာပေါ့၊ ဒီလိုသားရဲ့. . . အဖေကြီး၊ အမေကြီးတို့က
ကမ္မဋ္ဌိရှင်တွေလေ၊ တန်ခိုးအာဏာ အစွမ်းရှိကြတယ်လေ၊ တစ်ဖက်ကို
လက်ဝဲကိုးသိန်း၊ လက်ယာကိုးသိန်း ပိုင်တယ်လေ”

“ဘာတွေပိုင်တာတုန်း”

“တပည့်တွေ. . . လက်ဝဲက တပည့်ကိုးသိန်း၊ လက်ယာက
တပည့်ကိုးသိန်း၊ ကိုကြီးကျော်ဆိုရင် တပည့်အားလုံးကလည်း ကိုကြီး

ဇရာဦးဦးမည့် နတ်ကတော်

ကျော်ဇာတ်တွေချည်းပဲ၊ ဒါကြောင့် နန်းတွေမှာ တပည့်တွေက ဓာတ်
စီးပြီး ကနေတာပေါ့”

“အန်တီပေါက်”

“ဘာထပ်မေးအုံးမလို့လဲ၊ ပေါက်တီးပေါက်ရှာတွေ ကြံဖန်ပြီး
မမေးနဲ့နော်. . သား”

“တပည့်တွေအများကြီးပါလား. . ၊ တစ်ပါးဆီမှာ လက်ဝဲကိုး
သိန်း လက်ယာကိုးသိန်းဆိုတော့. . (၃၇)နတ်မင်းဆိုတော့. . အင်း
တစ်ဆယ့်ရှစ်သိန်းကို သုံးဆယ့်ခုနစ်နဲ့မြှောက်ရင်. . .”

“သား. . ဘာတွေပြောနေတာတုန်း၊ ဘာတွေတွက်နေတာ
တုန်း၊ ဒုက္ခပါပဲ. . . အန်တီပေါက် တကယ်စိတ်ညစ်တယ်၊ သားကို
နတ်ကိုင်လိမ့်မယ်၊ နတ်ကိုင်ခံရရင်တော့ အန်တီပေါက် ရင်ကျိုးရချည်
ရဲ့. . .”

“နတ်က ဘယ်နေရာကို ကိုင်မှာတုန်း”

အန်တီပေါက် မဖြေတော့ပါ။ မျက်နှာကို လက်ဝါးဖြင့် အုပ်
ထားသည်ကိုကြည့်ရင်း ကျွန်ုပ်မှာသဘောကျစွာ ရယ်နေမိသည်။

“စိတ်မဆိုးပါနဲ့ အန်တီပေါက်ရယ်၊ သားက အတွေ့အကြုံ
မရှိလို့၊ ဗဟုသုတလိုလားလို့ ပြောတာပါ”

ဒီလိုချော့လိုက်တော့လည်း အန်တီပေါက်က ချက်ချင်းပင်
အရည်ပျော်ကျသွားတော့၏။ ဟိုမရောက်သည်မရောက် အခြောက်
တစ်ယောက်၏စိတ်ဓာတ်က မည်သို့မာကျောခိုင်မာမည်နည်း။

ဤအညှာကိုကိုင်၍ အခြောက်ကို မယားလုပ်၍ ညာပေါင်း
နေသူတွေ တစ်ပုံတပင်ရှိပါသည်။

“အန်တီပေါက် ကျွန်တော်မေးအုံးမယ်. . စိတ်မညစ်ပါနဲ့၊
ဗဟုသုတရအောင် ဖြေပေးစမ်းပါ၊ တောင်ကွယ်တယ်. . တောင်ကွယ်

ငါ့သို့သွားမည့် နတ်ကတော်

တယ်နဲ့ ကြားဖူးတယ်၊ အဲဒါ ဘာကိုပြောတာလဲဗျာ”

“မှတ်ထား. . . သား၊ လူတွေသေရင် ကွယ်လွန်တယ်၊ အနိစ္စ
ရောက်တယ်လို့ သုံးတယ်၊ ဘုန်းကြီးရဟန်းတွေသေတော့ ပျံလွန်တော်
မူတယ်တဲ့၊ ရှင်ဘုရင်သေတော့ နတ်ရွာစံတယ်၊ နတ်သားတွေသေ
တော့ နတ်သက်ကြွေတယ်၊ ဘုရားရှင်သေတော့ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တယ်
ပေါ့၊ ဒီလိုပဲ. . . အန်တီပေါက်တို့လို နတ်ကတော်တွေသေတာကို
တောင်ကွယ်တယ်လို့ခေါ်တယ်”

“ဪ. . ဪ. . တောင်ကွယ်တယ်ဆိုတာ နတ်ကတော်
သေတာကိုး. . ၊ ဟုတ်ပြီ. . . ဒါနဲ့ ဘာလို့တောင်ကွယ်တယ်လို့ ပြော
တာလဲ”

အန်တီပေါက်က အနီးအနားဝန်းကျင်ကို တစ်ချက်ဝှေ့
ကြည့်လိုက်ပြီးမှ အောက်ပါစကားကို လေသံတိုးတိုးဖြင့် ရှင်းပြပါသည်။

“ဒါလျှို့ဝှက်ချက်သားရဲ့၊ သားကို အန်တီပေါက်က ချစ်လွန်း
လို့ ပြောပြတာ. . လျှောက်မပြောရဘူးနော် ကိုယ့်စိတ်ထဲပဲ မှတ်ထား၊
အန်တီပေါက်တို့ နတ်ကတော်တွေရဲ့. . ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ အစွဲပုဂ္ဂိုလ်
တွေဟာ အများစုက လူ့ဘဝမှ အသတ်ခံခဲ့ရတာများတယ်၊

ရှင်ဘုရင်က တောင်ကွယ်နေကွယ်မှာ သတ်စေလို့ အမိန့်ချခဲ့
တာလေ၊ ဒါကြောင့်. . တောင်ကွယ်နေကွယ်လို့ အတိုကောက်ယူပြီး
တောင်ကွယ်တယ်လို့ ခေါ်တာကွဲ့”

ကျွန်ုပ်သိလိုက်ရပါပြီ။

‘တောင်ကွယ်သည်’ဆိုသည့် ဝေါဟာရမှာ နတ်ကတော်များ
သေဆုံးခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ မှတ်သားစရာ ဗဟုသုတ တိုးပွားခဲ့ရပါ
သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ‘နတ်ကတော်’များအကြောင်းကို သေ့လာရာ

ငါ့သို့သွားမည့် နတ်ကတော်

တွင် တွေ့ရှိချက်များအရ... အများစုသော နတ်ကတော်တို့သည် မကောင်းကြပါ။ အောက်တန်းကျသော အပြုမူတို့ဖြင့် နေထိုင်အသက်မွေးကြပါသည်။ ဤစကားကိုလည်း အသားလွတ်ပြောသည် မဟုတ်၊ ခိုင်လုံသော အထောက်အထားများစွာဖြင့် ပြောခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အန်တီပေါက်အပါအဝင် နတ်ကတော်အများစုသည် ညဘက်တွင် Sex ကိစ္စကို ကျူးလွန်ကြသည်။ တောင်ပြုန်း၌ မှောင်ရိပ်ခိုသူများမှာ နတ်ကတော်အခြောက်များပင်တည်း။

ဤသို့ပြော၍ မှန်မှန်ကန်ကန်၊ ဖြူဖြူစင်စင် နတ်ကတော်အစစ်များကို ထိခိုက်နိုင်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် နတ်ကတော်အစစ်များကို မရည်ရွယ်ပါ။ မှိုင်းတိုက်၍ လမိုင်းကပ်ကာ... လိမ်စား၊ ညှာစား၊ ရိုက်စားလုပ်နေသော နတ်ကတော်အတုများကိုသာ ရည်ရွယ်ပါသည်။ အတု၊ အစစ် သိသာစေသော ဖြစ်ရပ်များစွာအနက်မှ သာဓကတစ်ခု ထုတ်ပြရသော် တောင်ပြုန်းပွဲတော် ကာလအတွင်း၌ အန်တီပေါက်သည် အမေရေယဉ်ဓာတ်စီး၍ ဟောခြင်းပြောခြင်းအမှုကို ပရိသတ်များရှေ့၌ ပြုလုပ်နေပါသည်။

ဖယောင်းတိုင် အတိုင်နှစ်ဆယ်ခန့်ကိုစည်း၍ မီးညှိကာ မီးတောက်များကို စားပြသည်။ ပရိသတ်များမှာ ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် အံ့သြဘနန်း ဖြစ်ကြရ၏။ ပါလာသော ပိုက်ဆံအိတ်ကို ဖွင့်ကြတော့၏။ ငွေဖလားထဲသို့ ဝင်လာမစဲ၊ တသံသဲ။

သို့သော် ညနေတွင် ကျွန်ုပ်သည် ပိုက်ဆံသုံးထောင့်ငါးရာ အလျော်ပေးလိုက်ရပါသည်။ အကြောင်းမှာ အန်တီပေါက် မီးစားစဉ်က ဘယ်ဘက်မျက်တောင်အတုမှာ မီးဟပ်ခံရ၍ ကျွမ်းလောင်

သွားခဲ့ပါသည်။ ထိုမျက်တောင်အတု၏တန်ဖိုး သုံးထောင့်ငါးရာကို ငွေကိုင်ဖြစ်သော ကျွန်ုပ်က ထုတ်လျော်ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အသိဉာဏ်ရှိသူတို့ စဉ်းစားစေလိုပါသည်။ နတ်အစစ်ဝင်လျှင် မီးကျွမ်းစရာအကြောင်း မရှိပါ။ ထိုအကြောင်းကို တီးတိုးမေးကြည့်တော့ အန်တီပေါက်က... .

“နတ်အစစ်က မဝင်ဘူးမဟုတ်ဘူး... ဝင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ခဏလေးပါ၊ ကျန်တာတွေက... အန်တီပေါက်တို့ အတွေ့ကြုံသမျှနဲ့ ပွဲကိုထိန်းကစားသွားတာ” တဲ့။

“ဆိုင်းသတ်လျှင် နတ်သေသည်” ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကိုမူ တကယ့်နန်းကြီးတွင် ကကြရသောအချိန်၌ ကျွန်ုပ်သိခဲ့ရပါသည်။ အန်တီပေါက်၏အလှည့်မှာ ညတစ်နာရီကျော်မှ အလှည့်ကျ၏။

နန်းပေါ်တွင် ကပြခွင့်ရသော အန်တီပေါက်၏ ဘဏ္ဍာထိန်းမှာ ကျွန်ုပ်ဖြစ်ပေရာ ဝက်ဝက်ကွဲမျှ ပြည့်ကျပ်နေသော ပရိသတ်တို့၏ ရက်ရက်ရောရောအလှူငွေများကို လိုက်လံသိမ်းဆည်းနေရ၏။

‘နန်းပေါ်ကပွဲက အနိုင်အရှုံးပွဲပဲ... သား၊ ဒီပွဲမှာနိုင်ရင်... တစ်နှစ်လုံးထိုင်စားလို့ရတယ်’ဟူသော အန်တီပေါက်၏စကားမှာ အလကားမဟုတ်ပေ။ အမှန်တကယ်လည်း သိန်းနှင့်ချီ၍ ငွေဝင်၏။

ပရိသတ်များမှာ နတ်ဦးသံကို မခံနိုင်ကြ၊ ဆိုင်းသံသည် ပရိသတ်အား ကောင်းစွာဖမ်းစားချည်နှောင်ထားနိုင်ခဲ့သည်။

ပရိသတ်အများစု(အထူးသဖြင့် မိန်းမများ)မှာ အသိစိတ်လွတ်နေကြသည်ဟု ကျွန်ုပ်ထင်သည်။ မျက်ရည်ပေါက်ပေါက်ကျ၍ ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုသူကဦး၊ အော်ဟစ်ခန်ပေါက် ကခုန်သူက၊ ဆွဲကြိုး... နားကပ်တို့ကို ဖြုတ်ကြသူက ပစ်ကြကြကုန်သည်။ ထိုခဏ ထိုကာလ၌ သူတို့တွင် လူအသိ ခဏစိတ်ဟူ၍ မရှိတော့ပါ။ လမိုင်းအမျိုးမျိုးသည်

သူတို့အား အသိစိတ်ကင်းမဲ့စေခဲ့ပြီးဖြစ်၏။

အန်တီပေါက် ကသောအလှည့်တွင် ကျွန်ုပ်သည် ငွေအိတ်ကို လွယ်သိုင်း၍ ဆိုင်းဆရာများကို အလျဉ်းသင့်သလို ပိုက်ဆံများဖြင့် လာဘ်ထိုးရ၏။ ဤသည်မှာလည်း အန်တီပေါက်၏ မှာကြားချက်အရ ဖြစ်သည်။

ဦးစွာကသည်နှင့် အမေပုပ္ပီးပင့် နတ်ဒိုးတီးသော် အမေပုပ္ပီး ကြွ၍ လိပ်ပြာရှင်ကိုစီးကာ ကပြသည်။ တာရှည်စွာ ကခွင့်ကား မရ၊ ဆိုင်းဆရာသည် နတ်ပို့ဒိုးအား ပြောင်းတီးလိုက်သည်နှင့် နတ်က ထွက်ပေးရတော့၏။ နောက်တစ်ပါးကို ပင့်သောဆိုင်းကို တီး၍ ကကြ ပြန်သည်။ သုံးလေးငါးမိနစ်အတွင်းမှာပင် နတ်ပို့ဒိုးတီး၍ နှင်လွှတ် လိုက်ကြပြန်သည်။

အလှည့်တွေက အများကြီးဖြစ်၍ အချိန်က များစွာမရ။ နတ် ဝင်ခြင်း၊ နတ်ထွက်ခြင်းတို့သည် ဆိုင်းဆရာပေါ်တွင် မူတည်နေသည်။ ထို့ကြောင့် 'ဆိုင်းသတ်လျှင်နတ်သေ' ဟူသောစကား ဖြစ်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဆိုင်းကိုစောစောမသတ်ရန်(ဝါ)တနည်းအားဖြင့် အချိန်နည်း နည်းပိုရစေရန် ကျွန်ုပ်က ဆိုင်းဆရာအဖွဲ့အား ယခုကဲ့သို့ လာဘ်ထိုး နေခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ဆိုင်းသတ်လျှင်နတ်သေသောဖြစ်ရပ်မှာလည်း မှတ်သားဖွယ်ရာတစ်ချက်ပင်ဖြစ်ပေ၏။

ဤသို့ဆိုလျှင် နတ်ကတော်အများစု (၃၇)နတ်မင်းတို့နှင့် တိုက်ရိုက်ထိတွေ့ ဆက်ဆံနေရသကဲ့သို့ ဟိတ်ကြီးဟန်ကြီးထုတ်ကာ ပရိတ်သတ်အား ခြောက်လုံး၊ လှန့်လုံး၊ ပင့်လုံး၊ မြှောက်လုံးများဖြင့် သိမ်းသွင်းကြ၏။ လွှမ်းမိုးကြ၏။ အရှင်သခင်ဆန်စွာ နေရာယူချင် လာကြ၏။

သို့သော် . . ၎င်းတို့၌ ဆရာတင်လောက်အောင် မယ်မယ်ရရ ပညာက မရှိ။ ၎င်းတို့အားကိုးသော နာမ်လောကပုဂ္ဂိုလ်များကလည်း ထင်သလောက် အဆင့်မရှိ။ ထိုအခါ နတ်ကတော်တို့သည် ပရိသတ် ကိုထိန်းထားနိုင်ရန် အစွမ်းတစ်မျိုးမျိုးရရန် ကြိုးပမ်းကြရတော့သည်။

အချို့သော နတ်ကတော်တို့က 'နာနာရုပ်ဆေး'များ ဖော်စပ် ၍ မျက်လှည့်ဆန်သောအတတ်တို့ကို ဆေးအစွမ်းဖြင့်ပြကာ ပရိသတ် ကိုထိန်းကြသည်။ အချို့က အောက်လမ်းဘက် လုံးလုံးရောက်သွား တော့သည်။ ကျွန်ုပ်တွေ့ဖူးသော နတ်ကတော် အခြောက်များအားလုံးသည် အောက်လမ်း သမားများသာ ဖြစ်ကြ၏။

အထက်လမ်းဖြစ်စရာလည်း အကြောင်းမရှိ၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုနတ်ကတော်အခြောက်တို့သည် မဖွယ်မလျော်သော Sex ကိစ္စရပ်များ တွင် ဝါသနာကြီး လွန်းရကား ၎င်းတို့ အပြုမူများသည် သီလသမာဓိ ကင်း ကွာရာ . . အောက် လမ်းနှင့်သာ သင့် လျော်နေပါသည်။

ပညာယူစဉ်မှာလည်း တချို့ဆိုလျှင် မြတ်စွာဘုရား

ဆင်းတုတော်၊ ဗုဒ္ဓပန်းချီကား၊ ဓါတ်ပုံစသည်များပေါ်တွင် ထမိန်ဖြင့် အုပ်ခြင်း၊ တက်ထိုင်ခြင်း၊ ခြေဖဝါးတွင် ဘုရားပုံ ဆေးမင်ကြောင်ထိုးထားခြင်းများဖြင့် ပညာယူကြရသည်။ စာရှုသူတို့ တွေးတောစဉ်းစားပုံဖော်နိုင်လောက်ပေပြီ။

ဤမျှအောက်တန်းကျသော နတ်ကတော်အခြောက်တို့သည် သဲတစ်ဆုပ်ကိုယူ၍ 'ဤဘဝတွင်သာ အစွမ်းထက်ပါစေ၊ နောင်ဘဝများစွာတွင် ဤသဲပွင့်ပမာဏအတိုင်း အပြစ်ဒဏ်များခံရပါစေ(ဝါ) ငရဲကျပါစေ'ဟု ကျိန်တွယ်၍ ယူကြသည်။

တစ်ဘဝစံဘဝများ ဖြစ်ကြသော ၎င်းတို့၏ ဘဝနိဂုံးကား ငရဲမှတစ်ပါး အခြားမရှိ၊ ထိုအကြောင်းများကို အန်တီပေါက်ကိုယ်တိုင်က ကျွန်ုပ်အား လျှို့ဝှက်ရင်ဖွင့်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

“ဒါဆို အန်တီပေါက်တို့သေရင် . . အဲ . . တောင်ကွယ်ရင် သွားရမယ့်နေရာက ငရဲပေါ့ . . ဟုတ်လားအန်တီပေါက်၊ လွတ်နိုင်မယ့် နည်းလမ်းကောင်းမရှိတော့ဘူးလား၊ အမှားသိလို့ အမှန်ပြင်ဖို့အချိန်ကော မရဘူးလားဟင်”

ကျွန်ုပ်အမေးကို အန်တီပေါက်က မျက်ရည်များရစ်ဝိုင်း၍ တိုးညှင်းစွာ ဖြေရှာသည်။

“လွတ်နိုင်မယ့် တနည်းတော့ရှိတယ်သား၊ ဒါပေမယ့် . . မလွယ်ဘူး၊ ဘာလဲဆိုတော့ ဝိပဿနာတရားတော်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကျားကုပ်ကျားခဲ အားထုတ်ရမှာဖြစ်တယ်၊ ဒါတောင် . . ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ် (၁၃)လောက်ရောက်မှလွတ်မှာ ဘယ်လွယ်မလဲ၊ ဒီအဆင့်ဆိုတာက မဂ်နီး၊ ဖိုလ်နီးအဆင့် ဖြစ်နေပြီလေ၊ ရှေ့ဆက်ကျင့်ရင် အသဝေါကုန်ခမ်းတဲ့ ရဟန္တာဘဝရောက်မယ်၊ ဘယ်လွယ်မလဲဆိုတာ . . သား သိလောက်ရောပေါ့”

ဤမျှဆိုလျှင် အောက်လမ်းကိုမှီခို၍ ရပ်တည်နေသော နတ်ကတော်တို့၏ဘဝကို ခန့်မှန်းနိုင်လောက်ပေသည်။

ပိုမိုထင်ရှားသောဖြစ်ရပ်ကို နောက်ဆက်တွဲအနေဖြင့် တင်ပြရသော် တောင်ပြုန်းမှ ပြန်ရောက်ပြီးနောက် အန်တီပေါက်သည် ကျွန်ုပ်မိခင်ကြီးထံရောက်လာကာ ကျွန်ုပ်အား သိန်း(၂၀)ဖြင့် လက်ထပ်ခွင့်တောင်းလေသည်။

ယောက်ျားမဟုတ်၊ မိန်းမမဟုတ် ဤသို့သော အခြောက်ကို ယူစရာလားဟု ဒေါသထွက်ကာ ကျွန်ုပ်လည်း အန်တီပေါက်ကို ပါးနှစ်ချက်ရိုက်၍ အိမ်ပေါ်မှ နှင်ချခဲ့ပါသည်။

“နေနှင့်ဦးပေါ့ . . နင်နဲ့ခင်လည်း ကွဲစေရမယ်”

အန်တီပေါက်က ဤသို့ကြိမ်းဝါး၍ မျက်ရည်စက်လက်ဖြင့် ထွက်သွားပါသည်။ ထူးခြားအံ့ဩစရာကောင်းသည်မှာ ကျွန်ုပ်ချစ်ရလွန်းသော 'ခင်'သည် တစ်စုံတစ်ရာ အကြောင်းပြချက်မရှိဘဲ ကျွန်ုပ်အား မုန်းစိတ်ဝင်သွားခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်ကို အတွေ့လည်းမခံ၊ ရှင်းပြခွင့်လည်းမရ၊ ဘာကြောင့်ဆိုတာလည်းမသိ၊ ခင်နှင့်အနီးကပ်နေသော သူငယ်ချင်းတွေ၏ ပြောပြချက်အရ ခင်သည် ညဘက်တွင် ကျွန်ုပ်အားလွမ်းဆွတ်စိတ်ဖြင့် ငိုယိုနေကြောင်း၊ နံနက်မိုးသောက်သည်နှင့် ကျွန်ုပ်အား မုန်းတီးသွားတော့ကြောင်းကို ကြားသိရသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဗေဒင်ဆရာ၊ ယတြာဆရာပေါင်းစုံသို့သွား၍ ခင်နှင့်ပြန်လည်ပြေလည်ရန် ကြိုးစားခဲ့သည်။

ဗီဒီယိုအခွေငှားဆိုင်တစ်ဆိုင် ပြုတ်သွားရအောင် ငွေကြေးများစွာ ကုန်ခဲ့သော်လည်း ဖြစ်မလာ။

ထိုထက်ပိုဆိုးသည်မှာ . . ကျွန်ုပ်နှင့်မိခင်ကြီးတို့တွင်လည်း

ပြဿနာများ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။

ညဘက်တွင် အလိုလိုနေရင်း..

ကျွန်ုပ်တို့သားအမိနှစ်ဦးမှာ တစ်ခုခု
ကိုကြောက်၍ အထိတ်တလန့်ဖြစ်ကာ

လိပ်ပြာငယ်နေကြရသည်။ တစ်ခါတလေ.. တစ်ယောက်ကိုတစ်
ယောက်ကြည့်ရင်း 'အမယ်လေး'ဟု လန့်၍ထအော်ကြရသည်။

မျက်လုံးထဲတွင် သရဲတစ္ဆေဟု မြင်မိကြ၍ ဖြစ်သည်။ နံရံတွင်
ချိတ်ဆွဲထားသော ဓာတ်ပုံများက အလိုအလျောက် ပြုတ်ကျသည်။
ညဘက်တွင် ခွေးများစွာက ကျွန်ုပ်တို့အိမ်ရှိရာ ခေါင်းလှည့်၍ သံပြိုင်
အူကြသည်။ ကျွန်ုပ်၏လည်ပင်းမှာလည်း အိုးလွဲသကဲ့သို့ လှည့်မရ
ပြုမရ အနေခက်စွာ ခံခဲ့ရသည်။

ထို့ကြောင့်.. ကျွန်ုပ်သည် မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ လမ်းညွှန်ချက်
အရ.. ရွှေပြည်သာမြို့ရှိ 'ရွှေခေါင်းလောင်း'ဘုန်းကြီးကျောင်း ဆရာ
တော်ထံတွင် ကုသမှုခံယူခဲ့ရသည်။ ဆရာတော်က အောက်လမ်းအ
တတ်ဖြင့် အတိုက်ခံနေရကြောင်းမိန့်၍ ကျွန်ုပ်အား ကရုဏာကြီးစွာ
ဖြင့် ကုသပေး၏။

ရှောင်

တွင်ကြားရသည်မှာ အန်တီပေါက်သည် ခုံဖိနပ်တွင်
အင်းချ၍ ဘုရားစင်တွင်ကပ်သည့်အကြောင်း၊ အမဲသား.. အသား
စိမ်းများဖြင့် အစီအရင်များပြုလုပ်သည့်အကြောင်း၊ မီးမထွန်းရသော
အိမ်တွင်းအုန်းတွင် ဖယောင်းတိုင်ပတ်လည်ထွန်း.. စကားဝါပန်း
လှိုင်လှိုင်ကပ်၍ အလူးအလဲဖြစ်နေသောနတ်ကို စေခိုင်း၍တိုက်သည့်
အကြောင်းများကို ကြားသိခဲ့ရသည်။ ကမ်းကုန်အောင် မိုက်ရိုင်းသည့်
အောက်လမ်းပညာစက်များပင်တည်း။

ထိုနောက်ပိုင်းတွင် 'ခင်'နှင့်ကျွန်ုပ်သည် မည်သို့မျှ ပြန်လည်
စေ့စပ်၍ မရတော့ဘဲ အပြီးအပိုင်ပြတ်စဲသွားရပါတော့သည်။ ကျွန်ုပ်
သည်လည်း သုံးနှစ်လုံးလုံးအသည်းကွဲဝေဒနာကို ခံစားခဲ့ရ၏။

အန်တီပေါက်နှင့်လည်း ထိုအချိန်မှစ၍ မတွေ့ရတော့
သို့သော်.. သူ့သတင်းကိုမူ ကြားနေရ၏။ ငယ်ငယ်သူငယ်
ကောင်လေးတစ်ယောက်နှင့်တွဲ၍ အတူနေသည်။ သူ့လေးမျှကြား

နောက် ထိုကောင်လေးနှင့် ပြတ်စဲသွားပြန်သည်။ ထိုနောက်တွင်တော့ အန်တီပေါက်၏ ကျန်းမာရေးအခြေအနေမှာ ဆိုးရွားလာခဲ့သည်။

ဒွါရကိုးပေါက်မှ သွေးများထွက်လာသည်ဆိုသည်သတင်း၊ အစာမဝင်ဘဲ အိပ်ယာထဲတွင်သာ လဲနေရသောဘဝရောက်ပြီဆို သည်သတင်း၊ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး၌ မီးလောင်ဒဏ်ရာကဲ့သို့ အနာများက နေရာအနှံ့ ပေါက်လာသည်ဆိုသည့်သတင်း၊ ထို့ပြင် ညဘက်ရောက် သည်နှင့် တိရစ္ဆာန်ရိုင်းတစ်ကောင် ဒဏ်ရာရ၍ ညည်းတွားအော်ဟစ် သလို ဗလုံးဗထွေးစကားတွေပြော၍ အော်ဟစ်နေရသည် ဆိုသည့် သတင်းများဖြစ်သည်။

ထိုထက်အံ့ဩစရာတစ်ချက်မှာ ၎င်း၏အိမ်နီးချင်းများ မျက် မြင်ကိုယ်တွေ့အရ အန်တီပေါက်၏မျက်နှာသည် ခါတိုင်းထက် ပိုချွန် လာကြောင်း သိရသည်။ မျက်နှာသာ ချွန်ကျလာသည်မဟုတ်... သွားများသည်လည်း သိသာစွာချွန်လာကြောင်း၊ ထို့ပြင် ၎င်းမျက်နှာရှိ အရေပြားများသည် ခါတိုင်းထက်ပိုမိုတွန့်လိပ်လာ၍ မည်သည့်ပုံဟု ပြောရခက်လောက်အောင် အရှုပ်ဆိုးအကျည်းတန်လာကြောင်း ပြော ကြ၏။

တချို့ကလည်း အန်တီပေါက်၏မျက်နှာသည် လူနှင့်မတူဘဲ လင်နို့တစ်ကောင်နှင့် ပိုတူလာကြောင်းဆိုသည်။ ထို့ပြင်... 'ပူတယ် ပူတယ်'ဟု လူးလိမ့်အော်ဟစ်နေရသော အဖြစ်များ၊ 'ငရဲခွေးကြီး ငါ့ကိုလာဆွဲနေပြီ လုပ်ကြပါအုံး... ကယ်ကြပါအုံး'ဟု အော်ဟစ်နေရ ကြောင်းကိုလည်း ကျွန်ုပ်ကြားသိခဲ့ရပါသည်။

အိမ်တွင်အုန်းကို မီးအပူတိုက်ခဲ့သော သူ့အတွက် တူညီ သော သက်ရောက်မှုကို ပြန်ခံစားရခြင်းဟု ကျွန်ုပ်နားလည်ယူဆလိုက် မိသည်။

ဤသို့သော ဝေဒနာအဖြစ်ဆိုးများကို အန်တီပေါက်တစ် ယောက် (၆)ရက်တိတိ ခံစားခဲ့ရပြီးနောက် ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ဖြင့် အသက်ထွက်သွားခဲ့ပါသည်။

ရုပ်အလောင်းကိုချီမစဉ် ၎င်းအိပ်ခဲ့သော အိပ်ယာတွင်လည်း အကွက်လိုက်ကြီး မီးလောင်ကျွမ်းထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

ခုတင် သစ်သားပျဉ်ချပ်များအထိ မီးလောင်ကွက်အညှိမည်း အရာကြီးများ အထင်အရှားရှိနေရခြင်းကိုလည်း မည်သို့နားလည်ရ မှန်း မသိနိုင်ကြ။

အသက်ထွက်သွားသည်နှင့် အပုပ်နံ့က ချက်ချင်းပင် ထောင်း ခနဲ ထွက်လာရလောက်အောင် အန်တီပေါက်သည် အကုသိုလ်ကြီးခဲ့ ၏။ ထိုအကုသိုလ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့တိုက်ခိုက်ခဲ့သော ကိစ္စမျှသာ မဟုတ်၊ ရှေ့ပြုခဲ့သော အကုသိုလ်ပေါင်းများစွာတို့ စုပေါင်း၍ အကျိုး ပေးချိန်၌ စုခံရခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကျွန်ုပ်နားလည်မိသည်။

၎င်းအသုဘချပြီး နှစ်ရက်မြောက်ညတွင်ပင် ကျွန်ုပ်သည် ထူးဆန်းသောအိပ်မက်တစ်ခု မြင်မက်၏။ အိပ်မက်ထဲတွင် အန်တီ ပေါက်သည် လက်မခန့်ရှိသော လောက်ကောင်တစ်ကောင် ဖြစ်နေ ၏။ ခန္ဓာကိုယ်က လောက်သဏ္ဌာန်ရှိသော်လည်း မျက်နှာကမူ အန်တီ ပေါက်၏မျက်နှာ ဖြစ်နေပါသည်။

“သား”

သူခေါ်နေကျအတိုင်း ကျွန်ုပ်ကို 'သား'ဟု တစ်ခွန်းသာ ခေါ် ခွင့်ရခဲ့ပြီးနောက် ဝုန်းခနဲ မီးထတောက်သည်။ 'တပျစ်ပျစ်' လောင် ကျွမ်းနေသော လောက်ကောင်ကြီးသည် လေနှင့်အတူ မျောလွင့် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်လည်း အိပ်ရာမှလန့်နိုးခဲ့ရ၏။

အန်တီပေါက်တစ်ယောက် ဘယ်ဘဝရောက်နေသည် မသိ

ပါ။ အိပ်မက်ထဲကလို လောက်ကောင်ဖြစ်နေသလား။ သေချာတာ တစ်ခုတော့ ကောင်းသောဘဝ၊ ကောင်းသောဘုံဘဝတွင်တော့။ ရှိမနေနိုင်ပါ။

မကောင်းသောအသက်မွေးမှုဖြင့် ရပ်တည်ခဲ့သောသူအ တွက် လားရာသည်လည်း မကောင်းသောဘဝပင်ဖြစ်မည်မှာ အသေ အချာပင်ဖြစ်၏။ ကံနှင့် ကံ၏အကျိုးကို မယုံကြည်သူ၊ ဘုရားအစ ရှိသော သူတော်ကောင်းများအပေါ်၌ ကံကြီးထိုက်ခဲ့သူ၊ သူတပါးကို မကောင်းသောအတတ်များဖြင့် နှိပ်စက်ခဲ့သူ၏ လားရာသည်လည်း အခြားမရှိ။

ငရဲ။ . . ။

မဟာအဝီစိငရဲသည်သာ သူ့အတွက်လားရာ ဧကန်အမှန်

ငါ့သို့သွားမည့် နတ်ကတော်

ဖြစ်သည်ကို မြေကြီးလက်ခတ်မလွဲ ပြောနိုင်ပါသည်။ နှစ်ပေါင်းမရေ မတွက်နိုင်အောင် ငရဲ၌ ဝဋ်ခံရပေလိမ့်မည်။

‘လူ’ဟူ၍ပင် မခေါ်နိုင်သော၊ မခေါ်ထိုက်သော လူမိစ္ဆာတစ် ကောင် ကမ္ဘာမြေမှပျောက်သွားခြင်းအတွက် မည်သူမျှ ဝမ်းနည်း ကြေကွဲလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

သူကိုယ်တိုင်က သံတစ်ဆုပ်နှင့် ကျိန်တွယ်ခဲ့သော ‘ဤသံပွင့် အမျှ အပြစ်ခံပါမည်’ဟူသော ကျိန်စာကလည်း သူ့အပေါ်၌ ထာဝရ လွှမ်းအုပ်နေပေလိမ့်မည်။

နတ်ကတော်လောက၏ အရှုပ်ထုပ်ဖြစ်ရပ်တစ်ပုဒ်ကို အထုပ် ဖြည်ပြရခြင်းမှာ ဤမျှနှင့်မလုံလောက်နိုင်ပေ၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသမျှ သာ ထုတ်ပြနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

သို့သော် ဤမျှအရိပ်ပြလျှင်ပင် နတ်ကတော်တို့၏ဘဝနှင့် အဖြစ်ကို အကောင်ထင် မှန်းဆနိုင်ကြပေလိမ့်မည်။ သတိမူ သံဝေဂ ယူနိုင်ကြပါလိမ့်မည်။ ထိုသို့သောစေတနာကို အခြေခံ၍ စာဖတ်သူတို့ အသိပွားအကျိုးများစေခြင်းငှာ ရင်ဖွင့်တင်ပြလိုက်ရပါတော့သတည်း။

လျာတစ်လစ်

ငါ့သို့သွားမည့် နတ်ကတော်

DEADLY LAKE NATRON

မာမာမာမာမာမာ ရေကန်ကြီး

ဒါဟာ တန်ဇာနီးနီးယားနိုင်ငံ(Tanzania)

မြောက်ပိုင်းမှာရှိတဲ့ နတ်ထရွန်(Natron)ရေကန်ကြီးဟာ... နစ်နာ
ရန်ခံနိုင်စွမ်းမရှိတဲ့ ဓာတ်ပုံဆရာတစ်ယောက်ကြောင့် လူသိများလာခဲ့ပါ
တယ်။ ထိုဓာတ်ပုံဆရာက ရေကန်ကမ်းစပ်တစ်လျှောက်မှာရှိတဲ့
ငှက်သေတွေကို ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီး အင်တာနက်ပေါ် တင်လိုက်လို့ အာ
ဘစ်လွှား လူသိများလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

သေမင်းသမီး ရေကန်ကြီး

ရိုးရိုးငှက်သေတွေဆိုရင် ဘာမှစိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ဒါပေမဲ့ ကမ်းတစ်လျှောက် ရှုခင်းတွေကို ရင်သပ်ရှုမောဖွယ် ဖြစ်စေတာကတော့ ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းဖြစ်နေတဲ့ ငှက်အသေတွေ ဟာ သစ်ပင်စတဲ့ အမြင့်တွေပေါ်မှာ သဘာဝကျကျ ချိတ်တင်နေတာ ပါပဲ။

နတ်ထရွန်ရေကန်ကြီးဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အယ်ကာလီဇာတ် အများဆုံး ရေကန်တွေအနက်က တစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ ဆိုဒီယံကာဗွန် နိုတ်နဲ့ အဝတ်လျှော်ဆိုဒါ ပါဝင်တဲ့ပမာဏ မြင့်မားလွန်းနေတာဟာ အနီးအနားမှာရှိတဲ့ ဂရိတ်ရစ်ဖ်တောင်ကြား(Great Rift Valley)က မီးတောင်မှတ်လုတ်တဲ့ ပြာတွေကျရောက်လို့ ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ယူဆကြ ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ရေကန်ကြီးရဲ့ကြမ်းတမ်းတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်အခြေ အနေနဲ့ လိုက်လျောညီထွေနေနိုင်တဲ့ ငါးမျိုးစိတ်အချို့နဲ့ ရေမှော်တွေပဲ ရှိပါတော့တယ်။

ဒီသေမင်းတမန်ရေကန်ကြီးကိုရောက်လာတဲ့ တိရိစ္ဆာန်တွေ ဟာ ရေကန်ကြီးရဲ့ ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်က သူတို့ရဲ့ ရောင်ပြန်အချိန် တွေကို မြင်လိုက်ရတယ်ဆိုရင်ပဲ ဇဝေဇဝါ ဖြစ်သွားရပါတော့တယ်။ နောက်တော့... ဟိုတိုက်မိ၊ ဒီတိုက်မိဖြစ်ကုန်ပြီး အချို့လဲကျ သေဆုံး ကုန်ပါတယ်၊ အချို့လည်း ရေထဲကျ သေကုန်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ရေကန်ကြီးက ဘာမျှဒါတြိဂံနဲ့တောင် တူနေသ လိုလိုပါပဲ။ ရေကန်ကြီးတစ်ဝိုက်က ထုံးဓာတ်လွန်ကဲလို့ ငှက်သေတွေ ဟာ ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းလို ဖြစ်သွားရပေမဲ့ ကျောက်တုံးရေကန် လည်း မမာဘူးလို့ ဓာတ်ပုံဆရာက ပြန်ပြောင်းပြောပြပါလေ။

ရေကန်ရဲ့ မျက်နှာပြင်အပူချိန်ဟာ (၆၀)ဒီဂရီစင်တီဂရိတ် အထိ မြင့်တက်လာတတ်ပြီး ပီအိတ်ချ် (၈)အဆင့်(၁၀)အထိ ရောက် တတ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ရေနဲ့ထိလိုက်တာနဲ့ အရေပြားတွေ လောင်ကျွမ်း ကုန်ပြီး သေကုန်ကြရတာပါ။ ရေကန်ကြီးထဲက ဓာတုပစ္စည်းတွေ ပေါင်းစုဓာတ်ပြုထားလို့ တိရိစ္ဆာန်အသေတွေဟာ အီဂျစ်ပြည်က ဆေး ရည်စိမ်ထားတဲ့ မာမီရုပ်တုတွေလိုဖြစ်သွားတာလို့ တချို့သိပ္ပံပညာရှင် တွေက ဆိုကြပါတယ်။

ဒီရေကန်ကြီးဟာ မြောက်အာဖရိကတိုက်က ဖလန်မင်ဂိုငှက် တွေ ပေါက်ဖွားကျက်စားရာနေရာပါ။

ဘယ်သူတွေ ဘယ်လိုပဲယူဆယူဆ ရေကန်ကြီးဟာ သတ္တဝါ တိုင်းကိုတော့ ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းဖြစ်အောင် အမြဲတမ်းမလုပ်နိုင် ပါဘူး။ တစ်ခါတစ်ခါမှသာ ဖြစ်တာပါ။

လာရောက်ကြတဲ့ သတ္တဝါတွေထဲက အချို့အချို့သော အ ကောင်တွေသာ ဒီသဘာဝထောင်ချောက်ကြီးမှာ ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျပြီး မိသွားတာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

ခါတ်ပုံဆရာ နစ်ဒ်ဘရန့်ဒ်ဟာ ရေကန်ကြီးရဲ့ ကမ်းရိုးနား ကိုရောက်လာတယ်ဆိုရင်ပဲ ထူးဆန်းတဲ့မြင်ကွင်းကို မြင်တွေ့ခဲ့တာပါ။

“ငှက်အသေမျိုးစုံဟာ မြေကြီးလို မာကျောတောင့်တင်းနေ ပြီး ရုပ်တုတွေလို ဖြစ်နေပါတယ်၊ ငှက်တွေကျသေနေတာ ဘာကြောင့် လဲဆိုတာ ဘယ်သူမှ အတိအကျ မပြောနိုင်သေးပါဘူး။

ရေကန်ရဲ့ ရေမျက်နှာပြင်က... သဘာဝအရောင်ပြန်... များလွန်းလို့ ငှက်တွေစိတ်ရှုပ်ကုန်ပြီး ရေထဲကျသေကုန်တာ အဖြစ်နိုင်ဆုံးပါ” လို့ သူ့ရဲ့ခါတ်ပုံစာအုပ်(Across the Rayed Land)

ထဲမှာ ထည့်ရေးထားပါတယ်။

ကန်ရေထဲမှာ ဆိုဒါနဲ့ဆားဓာတ်ပါဝင်မှုနှုန်းဟာ မြင့်မားလွန်းလို့ သူ့ရဲ့ခါတ်ပုံပစ္စည်းတစ်ချို့တောင် စက္ကန့်အနည်းငယ်အတွင်း ပျက်စီးခဲ့ဖူးကြောင်း၊ ရေထဲကျတဲ့ငှက်တွေဟာ . . ကုန်းပေါ်ပြန်ရောက်လို့ ရေခြောက်သွားပြီလည်းဆိုရော သေသွားကြပြီး ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းလို့ ဖြစ်ကုန်တာဖြစ်ကြောင်းလည်း သူကပြောပါတယ်။

“ကန်စပ်တစ်လျှောက် ငှက်တွေကျသေနေတာတွေ့ရတော့ ဒါဟာ . . ပုံမှန်တော့မဟုတ်ဘူးလို့ ကျွန်တော်တွေ့မိလိုက်တယ်။ ငှက်တွေရဲ့ လျှာဖျားတွေ၊ မျက်နှာကအမွေးတွေကအစ . . ကျောက်ဖြစ်ကုန်တာပါ” လို့ သူကဆိုပါတယ်။

သူဟာ (၂၀၁၀)ခုနဲ့ (၂၀၁၂)ခုတွေမှာ ရေကန်ကြီးဆီကို သွားရောက်ကြည့်ရှုပြီး ခါတ်ပုံရိုက်ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီငှက်မျိုးစုံပုံတွေနဲ့ တခြားစိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ပုံတွေကို သူ့စာအုပ်မှာ ဝေဝေဆာဆာဖော်ပြထားပါတယ်။

Deadly Lake Natron

သေမင်းတမန် ရေကန်ကြီး

ပန်းချီကားကျိန်စာ

Curse of the Crying Boy Painting

(၁၃၈၈)

ခုတုန်းကပေါ့။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ ဟက်စ်ဝေါမြို့မှာ ရှိတဲ့ 'အမ်မို' တို့မိသားစုလေးရဲ့ အိမ်ဟာ ထူးထူးဆန်းဆန်း ပေါက်ကွဲ ပျက်စီးသွားခဲ့ပါတယ်။ မီးသတ်သမားတွေဟာ အိမ်ထဲကမီးစွဲနေတဲ့ အခန်းတစ်ခန်းကိုဖြတ်သွားတော့ 'ငိုနေတဲ့ကောင်လေး' လို့ အမည်ပေး ထားတဲ့ မှန်ဘောင်နဲ့ပန်းချီကားတစ်ချပ်ကို တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ အင် မတန်မှ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက်က ဝမ်းနည်း ပက်လက်နဲ့ မျက်ရည်တွေ တွေ့တွေ့စီးကျနေတဲ့ ပုံတူလေးပါ။ ထူးဆန်း တာကတော့ အဲဒီပန်းချီကားလေးကို မီးလုံးဝမဟပ်တာပါပဲ။

မကြာပါဘူး၊ ဘရက်ဖွိဒ်မြို့မှာ မီးလောင်ပြန်ပါတယ်။ မီးငြိမ်း သွားတော့ တငွေ့ငွေ့လောင်နေဆဲဖြစ်တဲ့ အပျက်အစီးတွေကြားမှာ ငိုနေတဲ့ကောင်လေးရဲ့ပုံကို တွေ့ရပြန်ပါတယ်။ မီးလောင်ပြီးပြာက သွားတဲ့ အိမ်တွေရဲ့ အပျက်အစီးတွေကြားမှာ ငိုနေတဲ့ကောင်လေး ရဲ့ပုံတူပန်းချီကားကို မကြာမကြာတွေ့ရတယ်လို့ ရော့ရှင်းပန်းမီးသတ်

AMAZING CURSE OF THE CRYING BOY!

Picture is a fire jinx
HEATHROCKE May and Nan Hall were
damaged the curse of the crying boy, when
the photo of him was at 17 years old, when
by the...

CRYING-BOY CURSE STRIKES AGAIN

Print undamaged as
family's home burns

THE curse of a crying boy picture which set
off a family's home on Sunday night, was
undamaged by fire...

SEND THEM TO US
£4 TWIN
We have
no logical
answer!

သတင်းစာများတွင် ဖော်ပြပုံ

ပန်းချီကားကို နှိပ်စား

ဌာနခေါင်းဆောင်က... သတင်းစာတွေကို ထုတ်ဖော်ပြောပြခဲ့ပါတယ်။

ပန်းချီကားဟာ... မကောင်းဆိုးဝါးလို့ ထင်ပါသလား၊ အဲဒီ မကောင်းဆိုးဝါးကပဲ မီးလိုက်ရှိနေတာလားလို့ သတင်းစာဆရာတွေကမေးတော့... မီးသတ်ဌာနခေါင်းဆောင်က ပြန်မဖြေခဲ့ပါဘူး။

အဲဒီခိုက်တဲ့ ပန်းချီကားလေးကြောင့် မီးလောင်ရတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းတွေဟာလည်း မကြာမကြာ ကြားလာရပါတယ်။

(၁၉၉၈)ခုမှာ ဒင်ဗလင်မြို့က မီးလောင်သွားတဲ့အိမ်ထဲမှာလည်း ငိုနေတဲ့ကောင်လေးရဲ့ပုံကို တွေ့ရတယ်လို့ ဆိုကြပြန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ခိုက်တယ်ဆိုတဲ့ပန်းချီကားထဲကကောင်လေးကို ဘယ်သူမှ အပြင်မှာမတွေ့ဖူးကြပါဘူး။

လူရိုသေရှင်ရိုသေ ဂန္တိရဆရာကြီးလည်းဖြစ်၊ ဒေဗွန်မြို့က အငြိမ်းစားကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး

လည်းဖြစ်တဲ့ ကျောမယ်လိုရီဆိုသူက (၁၉၉၅)ခုအရောက်မှာ အဖြစ်မှန်ကိုဖော်ထုတ်ပေးခဲ့ပါတယ်။

ပုံတူပန်းချီကားကိုဆွဲတဲ့ ပန်းချီဆရာဟာ မက်ဒရစ်မြို့က...

www.burmeseclassic.com

ပန်းချီကားကို

‘ဖရန်ကော့ဆာဗီလာ’ လို့ခေါ်တဲ့ စပိန်ပို့စကတ်ဆွဲဆရာဖြစ်ကြောင်း ခြေရာခံလိုက်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ပန်းချီကားထဲက ငိုနေတဲ့ကောင်လေးဟာ (၁၉၆၉)ခုက မက်ဒရစ်မြို့မှာ လမ်းတကာလျှောက်သွားနေတဲ့ အိမ်မဲ့ရာမဲ့ကလေးငယ် ဖြစ်ကြောင်း၊ သူဟာ စကားလည်းလုံးဝမပြောတဲ့အပြင် သူ့မျက်လုံးတွေဟာလည်း အမြဲလိုငိုတော့မလိုဖြစ်နေတတ်ကြောင်း ပန်းချီဆရာက ပြန်ပြောင်းပြောပြပါတယ်။ ဒါနဲ့ သူ့ပုံတူကိုဆွဲခဲ့ပါတယ်။

ဒီကလေးဟာ မိဘတွေ မီးလောင်တဲ့အထဲမှာ သေဆုံးသွားတာကိုမြင်ရပြီးတဲ့နောက် ထွက်ပြေးလာသွားတဲ့ ‘ဒွန်ဗွန်နီလို’ဆိုတဲ့ ကောင်လေးဖြစ်ကြောင်း ကက်သလစ်ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးက ပြောပြပါတယ်။

ကောင်လေးကိုခေါ်မထားသင့်ကြောင်း၊ ကောင်လေးရောက်ရာအရပ်တွေမှာ ထူးထူးဆန်းဆန်းမီးလောင်တတ်ကြောင်း၊ ရွာသားတွေက သူ့ကို ‘ဒီယာဗလို’ လို့ခေါ်ကြောင်းကိုလည်း ပန်းချီဆရာကို ပြောပြလိုက်ပါတယ်။

ပန်းချီဆရာဟာ အယူသီးလှတဲ့ ဘုန်းတော်ကြီးပြောတာကို နားမထောင်ဘဲ ကောင်လေးကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ပဲ ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ထားခဲ့ပါတယ်။ ကောင်လေးရဲ့ပုံတွေကို အမျိုးမျိုးဆွဲပြီး အတော်များများ ရောင်းချခဲ့ရတာကြောင့် သူဟာငွေကြေးအတော်အသင့်တောင် စုဆောင်းလာနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ တစ်နေ့မှာတော့ သူ့ရဲ့ပန်းချီခန်းဟာ ထူးထူးဆန်းဆန်း မီးလောင်ပြီး ပြာကျသွားပါတော့တယ်။ သူဟာမဲ့သွားတော့မှ ကောင်လေးရှိတာလို့ စွပ်စွဲပါတော့တယ်။ ကောင်လေးဟာ ငိုယိုထွက်ခြင်းသွားပြီး ပြန်မလာတော့ဘဲပါဘူး။

ပန်းချီဆရာ
ဖရန်ကော့ဆာဗီလာ

တစ်ဒိပ်လုံး
မီးလောင်သွားသော်လည်း
ပန်းချီကားကို
မီး(လုံးဝ)မဟပ်ပုံ။

ဘာမှမကြာပါဘူး။ ငိုနေတဲ့ကောင်လေး ပန်းချီကားတွေ
ကြောင့် မီးလောင်ရတယ်ဆိုတဲ့သတင်းတွေ ဥရောပတစ်လွှား ကြား
လာရပါတော့တယ်။ ဆာဗီလာကိုလည်း ဂြိုဟ်မွေ့တဲ့ပန်းချီဆရာလို့
ဝပ်စွဲကြပါတယ်။ သူ့ဆီကို ဘယ်သူမှ ပန်းချီမအပ်တော့တဲ့အပြင် သူ
ပန်းချီကားတွေကိုလည်း ကြည့်မဲ့သူမရှိတော့ပါဘူး။

(၁၉၇၆)ခုမှာ ကားတစ်စီးဟာ ဘာစီလိုနာမြို့ရဲ့ ဆင်ခြေဖုံး
နားက နံရံတစ်ခုကို ဝင်တိုက်မိပြီး မီးလောင်ပေါက်ကွဲသွားခဲ့ပါသတဲ့။
ကားသမားကတော့ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး မီးလောင်ခံလိုက်ရလို့ ဘယ်သူ
ဘယ်ဝါလို့တောင် မမှတ်မိနိုင်တော့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ယာဉ်မောင်းလိုင်
စင်က မီးနည်းနည်းပဲ ကျွမ်းသွားပါတယ်။ လိုင်စင်ကနာမည်ကတော့
အသက်(၁၉)နှစ်ရှိတဲ့ ဒွန်ဗွန်နီလို ပါတဲ့ဗျာ။

ဒီဒွန်ဗွန်နီလိုဟာ လွန်ခဲ့တဲ့(၈)နှစ်လောက်က ငိုယိုပြီးထွက်
ပြေးသွားတဲ့ကောင်လေးများ ဖြစ်လေရော့မလားပဲ။

ကောင်လေးသေသွားတာကို ဘယ်သူငယ်ချင်း၊ ဘယ်ဆွေမျိုး
လာသတင်းမမေးကြတဲ့အတွက် ဘယ်သူမှလည်း တိတိကျကျမသိ
နိုင်ခဲ့ပါဘူး။

Curse of the Crying Boy Painting

သွေးစုပ်ပျောက်ကောင် သင်္ချိုင်း

VAMPIRE CEMETERY

31 မေရီကားရှိ ရိုဒီကျွန်းပေါ်က. . ဂရင်းဝစ်ချ်ဒေသ ပရို
တက်စ်တင့် ဘုရားကျောင်းရဲ့ အနောက်မှာရှိတဲ့ သင်္ချိုင်းကုန်းဟာ
တရားဝင်အမည် မှည့်ခေါ်ထားခြင်းမရှိပါဘူး။

(၁၈၈၉)ခုက သေသွားခဲ့တဲ့ နယ်လီဟော့ဆိုတဲ့ အမိသမီးကို

သွေးစုပ်ပျောက်ကောင်သင်္ချိုင်း

အကြောင်းပြုပြီး “သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်သမီး”လို့ ခေါ်ဝေါ်ကြရင်းက
နေ ထိုအမည်တွင်သွားခဲ့တာပါ။ သူမဟာ ဒေသတွင်းမှာတော့ သွေး
စုပ်ဖုတ်ကောင်လို့ နာမည်ကြီးလှပါတယ်။

ကြီးဆိုး . သူမရဲ့ဂူပေါ်မှာ ရေးထားတာကိုလည်း ကြည့်ဦး
လေ။ “ငါမင်းကိုစောင့်နေတယ်၊ စောင့်ကြည့်နေတယ်”ဆိုပဲ။

တကယ်တော့ နယ်လီဟာ သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင် မဟုတ်ရပါ
ဘူး။ ထိုအရပ်က သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်တွေဟာ မေမြောနေသူတွေရဲ့
သွေးကိုတောင် မစုပ်ကြပါဘူး။

အုတ်ဂူပေါ်ကစာတွေက တီဘီရောဂါနဲ့သေရတော့မဲ့ သူတွေ
ကို ရည်ညွှန်းထားတာပါ။ အဲဒီ တီဘီရောဂါနဲ့ သေသွားတဲ့သူတွေရဲ့
အလောင်းတွေကို ပြန်ဖော်မဲ့အချိန်ကို စောင့်ကြည့်နေတယ်ဆိုတဲ့ သ
ဘောပါ။

လူတွေက သေသူတွေရဲ့ အသည်းတွေ၊ နှလုံးတွေကို ထုတ်
ယူမီးရှို့ပြီး ထွက်လာတဲ့အခိုးအငွေ့တွေကို ရှူကြမှာပါ။ အဲဒီလိုရှူရင်
တီဘီရောဂါ ကာကွယ်ပေးတယ်လို့ အယူရှိကြလို့ပါ။

နယ်လီဟာ နမိုးနီးယားနဲ့ သေတာပါ။ တီဘီရောဂါနဲ့မဟုတ်
ပါဘူး။ ဒါကြောင့် သူမရဲ့အလောင်းကို ပြန်ဖော်တာမခံခဲ့ရပါဘူး။

လူတွေကသူမကို မသေခင်ကတည်းက သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်
လို့ ထင်နေတဲ့အတွက် သူမဟာ အလွန်စိတ်ပျက်နေခဲ့ရပါတယ်။

ဒါနဲ့ သူမရဲ့အလောင်းကို လူတွေဘယ်လိုများ လုပ်ကြမလဲ
ဆိုတာသိချင်လို့ သရဲဘဝနဲ့ ပြန်လာကြည့်တတ်ပါတယ်။ ဒေသခံတွေ
ထဲက မာလီးန်ချက်ဖီးလ်ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးကတော့ လေးငါးကြိမ်
လောက် သရဲအခြောက်ခံရဖူးတယ်လို့ဆိုပါတယ်။

မာလီးန်ချက်ဖီးလ်ဟာ ခင်ပွန်းဖြစ်သူနဲ့အတူ နယ်လီရဲ့

သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်သမီး

သမီးရဲ့အမည်မှာ မာလီးန်ချက်ဖီးလ်

“ဒါဟာ သူမရဲ့ခင်တက်ဒါဟယ်”ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးငယ်
တစ်ယောက် အမည်ကို ကြိုးလိုက်ရဟယ်ဆိုရင်ပဲ ခင်ပွန်းဖြစ်သူရဲ့
မျက်နှာဟာ သိသိသာသာပျက်ယွင်းသွားပြီး အနီစင်းကြောင်းကြီးတွေ
ပေါ်လာပါလိမ့်တဲ့တယ်။

တစ်ခါကလည်း ချက်ဖီးလ်ဟာ သင်္ချိုင်းနားမှာ မိန်းကလေး တစ်ယောက်နဲ့တွေ့ခဲ့ပါတယ်။ မိန်းကလေးက နယ်လီရဲ့အုတ်ဂူဘေး မှာ ရပ်နေတာပါ။ ပြုံးဆို အမူအရာတွေ ပြောင်းသွားပြီးတော့ . . “နယ်လီဟာ သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်မဟုတ်ပါဘူး” ဆိုတဲ့စကားကို ထပ် တလဲလဲ အော်ပြောနေပါတော့တယ်။

ချက်ဖီးလ်ဟာ မိန်းကလေးကို အမိအရ ဓါတ်ပုံရိုက်ယူနိုင်ခဲ့ပါ တယ်။ ဒါပေမဲ့ . . ဖလင်ဆေးပြီးတဲ့အခါမှာတော့ အခြားပုံတွေက ကောင်းပေမဲ့ မိန်းကလေးရဲ့ဓါတ်ပုံတွေဟာ ပြောင်းပြန်တွေ ဖြစ်နေပါ တယ်။ အဲဒီနောက်တော့ ချက်ဖီးလ်ဟာ အဲဒီမိန်းကလေးကို ဘယ် တော့မှထပ်မတွေ့ရတော့ပါဘူး။

နောက်ပိုင်းမှာတော့ နယ်လီရဲ့အုတ်ဂူဟာ လက်ဆော့တဲ့သူ တွေ ဖျက်ဆီးတာခံလိုက်ရပြီး ဖယ်ရှားခံခဲ့ရပါတယ်။ ယခုအခါမှာတော့ ဘာအမှတ်အသားမှမရှိတော့လို့ သူမရဲ့အုတ်ဂူကို မရောက်ဖူးတဲ့သူ ဆိုရင် နေရာကိုသိနိုင်မှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး။

သူမရဲ့အုတ်ဂူနေရာပေါ်ကများ မတော်တဆဖြတ်ကျော်မိ ရင်တော့ . . နယ်လီက နောက်ပြောင်တဲ့အနေနဲ့ ခြောက်လှန့်မှာတော့ အသေအချာပါပဲ။

Vampire Cemetery

အိန္ဒြေ

ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်ရှိ အဝတ်အစားအားလုံးကို ချွတ်ချလိုက်အပြီး . . အဖြူရောင် မွေးပွသဘက်ကြီးအား ခန္ဓာကိုယ်၌ ရစ်ပတ်လိုက်၏။ ဆံပင်ကိုရေမစိုစေရန် ခေါင်းစွပ်ဖြင့် စွပ်လိုက်၏။

ရေချိုးခန်းစီး ရာဘာဖိနပ်ကို စီးပြီးနောက် “သဉ္ဇာဝင့်နွယ်” ရေချိုးခန်းထဲ ဝင်သွားလေတော့သည်။

ရေချိုးခန်းတံခါးကို ပိတ်လိုက်သော်လည်း ဂျက်မထိုးတော့။ ဂျက်ထိုးရန်မလိုအောင်လည်း ထိုအိမ်ခန်းတွင် သူမကပ်ယောက်သာ ရှိ၏။ မိဘနှစ်ပါးစလုံးက နေပြည်ကော်၌ဖြစ်ပြီး . . အစ်မဖြစ်သူက စင်ကာပူတွင် ကျောင်းတက်နေ၏။

Cosmetic ကုမ္ပဏီတစ်ခုတွင် Marketing Supervisor အဖြစ် တာဝန်ယူထားသော သဉ္ဇာဝင့်နွယ်ကတော့ ရန်ကုန်မှာနေရတာကိုပဲ ပျော်နေသည်။ လက်ရှိအလှကုန်အလုပ်ကိုလည်း စိတ်ဝင်စားသည်။ ထို့ကြောင့် အခုလိုတိုက်ခန်းကွင် တစ်ယောက်တည်းနေရော ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်လုပ်နေခဲ့၏။

သဉ္ဇာဝင့်နွယ်က ရေပန်းကိုဖွင့်မည်လုပ်ပြီးမှ တစ်စုံတစ်ရာကို

သတိရ၍ မဖွင့်သေးဘဲ ရေချိုးခန်းထဲက မှန်ရှေ့တွင် သွားရပ်လိုက်သည်။ မှန်ထဲတွင်ပေါ်နေသော သူပုံရိပ်ကို ဂရုတစိုက် ပြန်ကြည့်မိသည်။ အသက်နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်အရွယ်ဆိုတာ မိန်းမပျိုတစ်ယောက်အတွက် အလှပဆုံးပန်းတစ်ပွင့် ပွင့်လန်းနေသောအချိန်ဆိုလျှင်လည်း မမှားပေ။

သဉ္ဇာဝင့်နွယ်က ဘဝပေးကုသိုလ်ကံ ကောင်း၍လားတော့မသိ...။ ယောက်ျားသားများ စိတ်ဝင်စားသော အလှအပမှန်သမျှကို ဖွံ့ဖြိုးစွာ ပိုင်ဆိုင်ထား၏။ ယောက်ျားလေးအတွေ့အတွက် သဉ္ဇာဝင့်နွယ်ဆိုတာ ညှိမင်းသမီးလေးတစ်ပါး၊ စူပါစတား အလှနတ်သမီးလေးတစ်ပါး ဖြစ်ခဲ့၏။

မိန်းမတို့သဘာဝ ရှိုက်ဖိုကြီးငယ် အသွယ်သွယ်နှင့်... ကွေ့ကြောင်းကောက်ကြောင်းများက ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်ကို လှိုင်းခတ်ရင်ဖိုစေခဲ့တာ အမှန်ပင်ဖြစ်၏။ သို့သော် စောင့်ထိန်းမှုနှင့် ဂုဏ်သိက္ခာကို တန်ဖိုးထားထိန်းသိမ်းခဲ့သော သဉ္ဇာဝင့်နွယ်မှာ ယခုအချိန်အထိ... ယင်ဖိုမသန်းသော အပျိုစင်ရိုင်းလေးတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်နေသေးသည်။

သို့သော်... သူ့ကိုယ်သူ လိပ်ပြာမလုံ၊ လိပ်ပြာမသန့်ရသော ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခုက သဉ္ဇာဝင့်နွယ်ကို စိတ်ဒုက္ခကြီးစွာပေးနေလေသည်။ တကယ်လား၊ အိပ်မက်လား... ဝေခွဲမရသော ဖြစ်ရပ်ဆန်းက သူ့ဘဝကို ကတုန်ကယင် ဖြစ်နေစေခဲ့သည်။ လှိုက်ဖိုရင်မောစေခဲ့သည်။ ကြုံတွေ့နေရသော အတွေ့အကြုံက သဉ္ဇာဝင့်နွယ်ကို အပျိုစင်အစစ်ဟု လိပ်ပြာသန့်စွာ မပြောနိုင်အောင် ဖြစ်စေခဲ့၏။

မှန်ထဲက သူပုံရိပ်ကို တွေ့ဝေစွာကြည့်ရင်း ရင်လျှားထားသော မျက်နှာသုတ်ပဝါကို အနည်းငယ်ဖြေလျှော့ရင်း အောက်ကိုဆွဲချလိုက်

၏။ သဉ္ဇာဝင့်နွယ်၏ ဖြူဝင်းနူးညံ့သော ရင်ညွန့်အစုံ၌ နီရဲသော လက်ငါးကြောင်း အစင်းရာကြီးများ ဖြစ်နေ၏။ စိတ်ထဲမတင်မကျဖြင့်... မျက်နှာသုတ်ပဝါကိုဖွင့်၍ မှန်ရှေ့ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။

သူ့ခန္ဓာကိုယ်အပေါ်ပိုင်း၌ အလားတူ အနီးစင်းကြောင်းကြီးများ၊ အနီကွက်ကြီးများကို တွေ့နေရ၏။ အထူးသဖြင့် ရင်သားစိုင်းများပေါ်တွင် အနီကွက်တွေက အများဆုံးဖြစ်၏။

“ဟင်း...”

စိတ်သောကများစွာဖြင့် သဉ္ဇာဝင့်နွယ် သက်ပြင်းကို ချလိုက်သည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်က ထိုအရာများကို တွေ့မြင်သွားပါက... အရေပြားရောဂါတစ်ခုခုများ ဖြစ်နေသလား၊ သို့မဟုတ်... ရောဂါဝေဒနာတစ်ခုခုများ စွဲကပ်နေလေသလားဟု စိုးရိမ်တကြီး မေးကြပါလိမ့်မည်။

အမှန်တော့ ထိုသို့မဟုတ်...။

မည်သည့်ရောဂါဝေဒနာမျှမရှိ...။

ထို့အတူ အရေပြားရောဂါလည်း ဖြစ်မနေပေ...။

ထိုသို့ဆိုလျှင်...။

သူမကိုယ်တိုင် ဝေခွဲမရ၊ ဇဝေဇဝါဖြစ်ရပ်များနှင့် ပဟေဠိဆန်ဆန် အံ့ဩဖွယ်ဖြစ်ရပ်များကို မည်သို့ရှင်းပြရပါမည်နည်း။ တိကျသောအဖြေက ထွက်မလာခဲ့...။ သူငယ်ချင်းတွေကို ဖွင့်ပြောရဖို့က ဆည်း ပြောရခက်လောက်အောင် ရှက်စရာကောင်းနေလေ၏။

သူ့အဖြစ်က...

နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မောကျနေတုန်း အထိအတွေ့ကြမ်းကြမ်းကြောင့် သဉ္ဇာဝင့်နွယ် အိပ်ပျော်နေရာမှ လန့်နိုးသွားခဲ့ရ၏။ သို့သော် သူမ လှုပ်ရှားလို့မရ။ တစ်စုံတစ်ခုက . . သူမခန္ဓာကိုယ်ပေါ် အုပ်မိုးကာ မိထား၍ ဖြစ်သည်။

“ဟင် . . . ရှင် . . . ရှင် . . . ဘယ်သူလဲ . . . သွား . . . သွား . . . မယုတ်မာနဲ့ . . . ရှင် . . . အု . . . ဝူး”

ကြမ်းတမ်းသော လက်ဝါးကြီးက သဉ္ဇာဝင့်နွယ်၏ ပါးစပ်ကို ပိတ်လိုက်၏။ တဆက်တည်းတွင် အခြားလက်တစ်ဖက်က သူ့ကိုယ်ပေါ်မှ အဝတ်အစားတွေအား အညှာအတာကင်းမဲ့စွာ ဆုတ်ဖြုတ်လိုက်တော့၏။

“ဦး . . . ဦး . . . ”

“အား . . . မ . . . မလုပ်ပါ . . . ပါနဲ့ . . . အား . . . ”

“ရွတ် . . . ရွတ် . . . ”

လူကြမ်း . . . လူယုတ်မာကြီး၏ အနမ်းကြမ်းကြမ်းတွေက

သဉ္ဇာဝင့်နွယ်၏ နူးညံ့ဝင်းမွတ်သော ပါးပြင်ပေါ်သို့ တရစပ်ကျရောက်လာခဲ့သည်။ ရုန်းကန်ဖို့ ခွန်အားချင်းမမျှ၊ အကူညီပေးမည့်သူကလည်း မရှိ။ သဉ္ဇာဝင့်နွယ်ခမျာ လူယုတ်မာ၏ လက်ခုပ်ထဲကရေ ဖြစ်နေလေ၏။

အနေအထားက . . . သူပြုသမျှ နုရမည့်အနေအထားပင် ဖြစ်တော့သည်။ ရည်းစားတောင်မရှိသေးသော အပျိုစင် အပျိုရိုင်းလေး၏ဘဝကား ရေတိမ်နစ်ခဲ့ရလေပြီ။

သူမအဖြစ်ကို မည်သူသိနိုင်မည်နည်း။ မည်သူကယ်တယ်နိုင်ပါမည်နည်း။ မျက်ရည်များသာ တပေါက်ပေါက်ကျရင်း သူမအဖြစ်အတွက် ဝဋ်ကြွေးဟုပင် သတ်မှတ်ရမည်လား။ အတိတ်ကြမ္မာဆိုးဟု ခေါ်ရမည်လား မသိခင်မှာပင် သဉ္ဇာဝင်းနွယ်တစ်ယောက် နိုးထလာတော့သည်။ အံ့ဩထိတ်လန့်မှုများစွာနှင့်ပေါ့ . . . ။

“ဟင် . . . ဒါ . . . ဒါ . . . အိပ်မက်လား”

“အဖြစ်ပျက်ကတော့
ဒါပါပဲ ကျော်စိုးရယ်၊ ငါလေ. .
အမှန်ပြောရရင် ဒီအကြောင်း
တွေကို ဘယ်သူ့ကိုမှ ထုတ်မ
ပြောရသေးဘူး၊ နင့်ကို
ပထဆုံးထုတ်ပြောတာ”

သဉ္ဇာဝင်းနွယ်က
ခေါင်းကိုငုံ့လျက်မှ ကျွန်တော်ကြားရုံ
လေသံဖြင့် ခပ်တိုးတိုးရှင်းပြနေ၏။
သူ့အဖြစ်ကို ကျွန်တော်ကိုယ်ချင်းစာမိပါသည်။
သူ့အဖြစ်က လူတကာကို ထုတ်ပြောပြရန်မဖြစ်နိုင်ပေ။

“ငါ. . ငါလေ. . ရှက်လည်း. . ရှက်တယ်၊ ပြီးတော့. . .

ကြောက်လည်းကြောက်တယ် ကျော်စိုးရယ်၊ ဒီအကြောင်းတွေကို မိန်း
ကလေးအချင်းချင်းတောင် ထုတ်မပြောဝံ့ဘူး၊ ဝတ်မှုတို့ သက်သခင်
ဘို့ကိုတောင် ထုတ်မပြောဝံ့ဘူး၊ ပြောမယ့်ပြောတော့လည်း ယောကျ်ား
လေးတစ်ယောက်ကို အစအဆုံးထုတ်ပြောခဲ့မိတာ ငါ့ကိုယ်ငါ အံ့သြမိ
ပါတယ်ဟယ်. . .”

သဉ္ဇာဝင်းနွယ်က သူ၏အရင်းနှီးဆုံး မိန်းကလေးသူငယ်ချင်း
တွေဖြစ်သော ဝတ်မှုနှင့် သက်သခင်ကိုပင် ထုတ်မပြောပဲ ကျွန်တော့်
ကို ယုံကြည်စွာဖွင့်ပြောခဲ့လေသည်။

“အဲဒါ. . အဲဒါ. . ဘာကြောင့်လဲ သဉ္ဇာ. . .”

ကျွန်တော့်စကားကြောင့် သဉ္ဇာက ခေါင်းမောကာ ကျွန်တော်
မျက်နှာကိုကြည့်ရင်း လေသံတိုးတိုးဖြင့်ဆို၏။

“နင့်က အိမ်နီးချင်း ငယ်ပေါင်းဖြစ်တဲ့အတွက်. . ယုံကြည်လို့
အားလည်းအားကိုးတယ်၊ ပြီးတော့. . .”

“ပြီးတော့. . ဘာဖြစ်လဲ. . သဉ္ဇာ၊ ဆက်ပြောလေ. . .”

“အင်း. . နင်က အထူးအဆန်းတွေ စိတ်ဝင်စားတယ်၊ အထူး
အဆန်းပညာရပ်တွေကို လိုက်စားတယ်၊ ငါသိသလောက်. . ငါတို့
သူငယ်ချင်းတွေထဲမှာ နင်က လူထူးဆန်းပဲလေ ကျော်စိုးရဲ့”

“ပြီးတော့. . .”

“အင်း. . ဒီကိစ္စ နင်ပဲတတ်နိုင်မယ်ထင်လို့ပါ၊ ငါ့ကိုကူညီပါ
ကျော်စိုးရယ်. . .”

ကျွန်တော်နည်းနည်း ရင်မောသွားရသည်။ ကူညီချင်သော်
လည်း ဘယ်ကစပြီး ကူညီရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားသည်။ သဉ္ဇာ၏ အပြစ်
ကလည်း ထူးဆန်းလွန်းနေသည်။ ကျွန်တော်သည် ဂမ္ဘီရလောကတွင်
နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျင်လည်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

ဂန္ထီရဆိုသည့်အတိုင်း အထူးအဆန်းတွေ များစွာကြုံခဲ့ရသည် ဆုံးခဲ့ရသည်။ သို့သော် . . . ယခုကဲ့သို့ သစ္စာကြံ့နေသော အဖြစ်ဆန်းမျိုး တော့ မကြားဖူးပေ။

သစ္စာပြောပြချက်အရ သူမအိပ်မက်ထဲတွင် အရုပ်ဆိုးဆိုး လူကြီးတစ်ယောက် ရောက်လာလေ့ရှိသည်ဟု ဆို၏။

ထိုလူမှာ အသက်လေးဆယ်ဝန်းကျင်ခန့်ရှိကာ မျက်နှာက လေးထောင့်ကျကျ၊ ရင်အုပ်ကျယ်ကျယ်၊ နုတ်ခမ်းမွှေးကားကားနှင့် ဖြစ်၏။ အသားအရည်မှာ လွန်စွာကြမ်းတမ်းပြီး ခွန်အားဗလလည်း အလွန်သန်သူဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။

ထိုသူသည် သစ္စာအားအလိုမတူပဲ သားမယားအဖြစ် ပြုကျင့် လေ့ရှိကြောင်း၊ ထိုသို့ဆိုးရွားသောဖြစ်ရပ် အိပ်မက်ဆိုးကို တစ်ပတ် တစ်ကြိမ် အိပ်မက်မက်နေကြောင်း ငိုယိုကာပြောရှာသည်။

အိပ်မက်ကနီးထလာသောအခါ လွန်စွာမောဟိုက်၍ တစ် ကိုယ်လုံးနာကျင်ကိုက်ခဲနေရကြောင်း၊ ထိုရက်တွင်လည်း အိပ်မက် ထဲက အရုပ်ဆိုးကြီး၏ လက်ရာကြီးများက အနီကွက်များအဖြစ် . . . သစ္စာခန္ဓာကိုယ်အနှံ့တွင် ထင်ကျန်နေလေ့ရှိကြောင်း၊ ထိုကြောင့် . . . အိပ်မက်ဟု နားလည်ရခက်နေကြောင်းကို ဝမ်းပန်းတနည်းဖြင့်ပြောပြ လေသည်။

“ငါ . . . တစ်ခုမေးမယ် သစ္စာ၊ သူလာမယ့်ညဆိုရင် . . . ကြိုပြီး သိတာ တစ်ခုခုရှိလား”

“သိနေတယ်၊ တစ်ပတ်တစ်ခါဆိုပေမယ့် ရက်အတိအကျ တော့ မသိဘူး၊ ပုံမှန်တော့မဟုတ်ဘူး . . . ဒါပေမယ့် လာမယ့်နေ့ဆိုရင် မနက်တည်းက ခေါင်းတွေလေးပြီး မအီမသာဖြစ်နေတယ်၊ တစ်ချက် တစ်ချက် ကြက်သီးတွေထထသွားရတယ်၊ အလိုလိုနေရင်း ကြောက်

နေသလိုလို၊ သိမ်ငယ်နေသလိုလိုလည်း ဖြစ်ရတယ်”

ကျွန်တော် အတွေးရကြပ်နေပါပြီ။ သူ့ပြဿနာက ကျွန်တော် လည်း အဖြေမထုတ်တတ်တော့။ သရဲခြောက်တာလည်းမဟုတ် . . . တစ္ဆေခြောက်တာလည်းမဟုတ်ဘဲ . . . သရဲက အိပ်မက်ထဲဝင်ကာ ကာမလုယက်နေသောအဖြစ်ကို မည်သို့ပြုလုပ်ပေးရပါမည်နည်း။

တတ်သလောက်မှတ်သလောက်တော့ သူမကို အကြံပေး လိုက်၏။

ကျွန်တော်အကြံပေးသည့်အတိုင်း သစ္စာဝင့်နွယ်က လိုက်နာ လေသည်။ သို့သော် ဖြစ်မြဲတိုင်း ဖြစ်နေခဲ့လေ၏။ သစ္စာရဲ့ အကုသိုလ် ကံကပဲ ကြီး၍လား မပြောတတ်တော့ပေ။

ကိုရုပ်ဆိုးကြီးသည် ပုံမှန်ရောက်လာကာ မင်းသမီးလေးကို ခြေတော်တင်၏။ အိပ်မက်ဖြစ်နေ၍သာ တော်သေး၏။ တကယ်သာ ဆိုလျှင် မလွယ်ပေ။ အိပ်မက်ဆိုသော်လည်း . . . သူမခန္ဓာကိုယ်က တကယ်ထိတွေ့ခဲ့ရသလို အဘယ်ကြောင့်ဖြစ်နေရပါသနည်း။ ခန္ဓာ ကိုယ်ပေါ်က လက်ရာအနီကွက်ကြီးတွေ အဘယ်ကြောင့်ထင်ကျန်နေ ရပါသနည်း။

ထိုကိစ္စကို ဖြေရှင်းရန်အတွက် ကျွန်တော်သည် ဆရာတစ်ဦး ထံ သွားရောက်ခဲ့သည်။ ထိုဆရာ၏အမည်မှာ ဆရာဒေဝ ဖြစ်၏။ ဆရာသည်(ထိုစဉ်က)သင်္ဃန်းကျွန်းတွင်နေထိုင်ပြီး လွန်စွာချို့တဲ့လွန်း သူလည်းဖြစ်၏။ လူကချို့တဲ့သော်လည်း စိတ်ဓါတ်မှာဖြူစင်လှ၏။

အထူးသဖြင့် ပရဟိတစိတ်ထားများလွန်း၍ ရောင့်ရဲတတ် လွန်းသူလည်း ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ဆရာဒေဝသည်(. . .)ဂိုဏ်းမှ အန္တိမအဆင့် ဆရာတစ်ဦးလည်းဖြစ်ပေသည်။

‘အကောင်းဆုံးကံတော့ သူ့ကိုခေါ်လာခဲ့ပါ။ ဒါမှ အဖြေထုတ်

ရ လွယ်ကူလိမ့်မယ်'ဟု ဆရာကပြော၍ ကျွန်တော်လည်း သဉ္ဇာဝင့်နွယ်ကို အပါခေါ်ရန် စည်းရုံးရတော့၏။ သဉ္ဇာကတော့ သူ့ကိစ္စကို လူသိခံချင်ပုံမပေါ်ပေ။ သူ ရှက်မယ်ဆိုလည်း ရှက်စရာပင်. . ။

သို့သော် ရှက်နေရုံနှင့် ပြဿနာက ပြီးပြတ်သွားမည်မဟုတ်။ ပြဿနာ၏ အဖြေကိုရှာ၍ ဖော်ပြနိုင်သောအောင် ကြိုးစားရမည်သာ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်စည်းရုံးရေးက အဆင်ပြေခဲ့သည်။ သဉ္ဇာဝင့်နွယ်ကို တကွစီမံခြင်းခေါ်၍ ဆရာ့ဆီပါအောင် ခေါ်လာနိုင်ခဲ့သည်။

ဆရာက သူ့ကိုအချိန်တစ်နာရီမျှကြာသည်အထိ အမျိုးမျိုး စစ်ဆေးလေသည်။ စစ်ဆေးမှုဖြစ်စဉ်များကိုတော့ အသေးစိတ်မပြောလိုတော့ပေ။ မလိုအပ်ဘဲ စာဖောင်းပွမည်စိုး၍ ဖြစ်ပေသည်။ အဓိကကျသောဖြစ်ရပ်ကိုသာ တင်ပြသွားပါမည်။

ဆရာဒေဝက သဉ္ဇာအား သေချာစွာစစ်ဆေးပြီးနောက်. . အောက်ပါအတိုင်း ပြောကြားခဲ့လေသည်။

"ကလေးမနေတဲ့ တိုက်ခန်းမှာလည်း ရှင်းတယ်၊ အခုဖြစ်နေတာက အောက်လမ်းတွေ၊ ပညာသည်တွေနဲ့လည်း မဆိုင်ဘူး၊ သူမရဲ့ အတိတ်ဘဝက လင်ယောက်ျားဟာ. . အခု ဘီလူးဖြစ်နေတယ်၊ ဒီ ဘီလူးက အခုလို ဆက်ဆံပြုမူနေခြင်းဖြစ်တယ်"

'ဘီလူး'ဆို၍ ကျွန်တော်ထိတ်လန့်သွားမိသည်။ အတိတ်ဘဝက ဘီလူးဆိုသူက ယခုဘဝအထိ စိတ်မကုန်သေးပဲ လာနှောင့်ယှက်နေသည်မှာ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းလှ၏။

ရာဇဝင်တွင်လည်း ဘီလူးဖြစ်ရပ်ဇာတ်လမ်းများစွာကို ကျွန်တော်ဖတ်ရှုခဲ့ဖူးသည်။ ဘုရားဟောဇာတ်တွေမှာလည်း ဘီလူးဖြစ်ရပ်တွေ ပါရှိပြီးဖြစ်သည်။ ပရိတ်ကြီး (၁၁)သုတ်တွင် "အာဇာနည်သုတ်"မှာ ဘီလူးတို့ရန်မှ လွတ်ကင်းအောင် ဖွဲ့ဆိုထားသောသုတ်ဖြစ်

ကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ 'ရတနသုတ်'တွင် ဘီလူးတို့ နှောင့်ယှက်၍ တိုင်းသူပြည်သားတွေ အသေအပျောက်များခဲ့ရာ ရတနာအရှင်မြတ် များဦးဆောင်၍ နောက်ပါသံဃာတော်များဖြင့် ရတနာသုတ်ကို ရွတ်ဖတ်ခဲ့ရကြောင်း၊ ထိုအခါတွင် ဘီလူးတို့၏ ဘေးရန်နှောင့်ယှက်မှုမှ လွတ်ကင်းခဲ့ရကြောင်းကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ သိရှိပြီးဖြစ်ပေမည်။

'ဘီလူး'ဟူသည် 'ဘိ'၌ 'ကူ'ကိုဤပြောင်းလဲ၍ 'ရ'ကိုလ၊ 'ဥ'ကိုဦပြောင်း၍ ဝစ္စပေါက်နှစ်လုံးထည့်သော် "ဘီလူး" ဖြစ်၏ဟု "ပေါရာဏကထာဋီကာ" တွင်ပြဆိုထားသည်။ ဘီလူးဟူသည် "ဘီရ" ဟူသော ပါဠိစကားမှ ဆင်းသက်၍. . "ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ကောင်းသော သတ္တဝါ"ဟု အနက်ရ၏။

မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းအတွဲ (၈)၊ စာ(၂၈၄)တွင်လည်းကောင်း၊ မဟာရာဇဝင်ကြီး (ပ-တွဲ)ပါ အနော်ရထာမင်းစော နတ်ရွာစံအောင် ခတ်သောကျွဲသည် ကျွဲစင်စစ်မဟုတ်၊ အနော်ရထာမင်းစောအပေါ် အပြိုးထားသော ထိန်ပင်စောင့်နတ်ဘီလူးက ကျွဲယောင်ဆောင်၍. . ခတ်ခြင်းဖြစ်၏ ဟုဖွင့်ဆိုပြထားလေသည်။

ထို့ပြင်. . . ဓမ္မပဒ၊ အဋ္ဌကထာ၊ သုပုဗ္ဗဒ္ဒကုဋိဝတ္ထုတွင် ဘုရားရှင်ထံမှ တရားနာပြီးပြန်လာသော 'သုပုဗ္ဗဒ္ဒ'ကို ဝေဠုသတ်သော နွားမသည်လည်း နွားစင်စစ်မဟုတ်။ တချိန်က ရန်သူဖြစ်ဖူးသော ဘီလူးမက နွားယောင်ဆောင်၍ ဝေဠုသတ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြန်လည် အမှတ်ရလာခဲ့သည်။

ယခုလည်း သဉ္ဇာဝင့်နွယ်ကို အတိတ်ဘဝက လင်ယောက်ျား ဖြစ်ခဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်က ယခုဘဝတိုင် ဆက်လက်ပေါင်းသင်းနေသည်မှာ လည်း လက်ခံနိုင်စရာ အကြောင်းအရာ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဘီလူးတို့သည်လည်း တစ္ဆေသရဲ၊ စုန်းကဝေများနည်းတူ လူ

BURMESE
CLASSIC

သားများကို ရောယှက်ဆက်နွယ်နိုင်ကြပါတကားဟုလည်း သိလာခဲ့သည်။

ဆရာဒေဝသည် ဆေးမှုန့်အနည်းငယ်ကို ကြုတ်သေးသေးတစ်ခုတွင်ထည့်၍ သဗ္ဗာအားပေး၍ ရှင်းပြ၏။

“သမီး.. ဒီကြုတ်လေးကိုဆောင်ထား၊ အိပ်ရာမှာထားအိပ်လည်း ရတယ်၊ သမီးဆီကို မကောင်းဆိုးရွားတွေ မလာဝံ့တော့ဘူးတကယ်တော့ ဒါကဆရာဆောင်ဆေးတွေလေ”

“ဆရာဆောင်ဆေးဆိုတာ ဘာလဲဆရာ”

“ဒီလိုကွဲ့၊ ဆရာသမားအဆင့် ရောက်လာပြီဆိုရင် ပိုသတိထားရတယ်၊ သတိတစ်ချက်လွတ်လို့ မဖြစ်ဘူး၊ ကိုယ့်ဆီလာတဲ့လူတွေ၊ ဝေဒနာရှင်တွေကြားမှာ ဆရာကိုပညာစမ်းချင်တဲ့သူတွေပါမယ်၊ ပညာသည်တွေကလည်း ပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့ လာကြလိမ့်မယ်၊ တစ်ချက်သတိလစ်ရင် ကားသွားမယ်၊ ဒီအတွက် ဒီလိုမဖြစ်ရအောင် ကာထားတဲ့ အကာအကွယ်ဆေး၊ ကိုယ်လုံကိုယ်ခံဆေးတွေပေါ့၊ ဆရာအဆင့်တွေ ကိုင်လို့ ဆရာဆောင်ဆေးလို့ခေါ်တာပဲ သမီး”

ဆရာဒေဝရှင်းပြ၍ ကျွန်တော်လည်း စိတ်ဝင်စားသွားမိသည်။ ပညာဆိုတာ ကြုံတုန်း၊ ရတုန်း၊ ပေးတုန်း ယူတတ်ရမည်။ အခွင့်ရေက နှစ်ခါမလာပါ။ ထို့ကြောင့်.. ကျွန်တော်လည်း မျက်နှာချိုသွေး၍ တောင်းရတော့၏။

“ကျွန်တော်ကတော့ ဟင်းမလိုချင်ဘူးဆရာ.. ကွန်ချက်ပဲပြပါ၊ ကျည်ဆံမလိုချင်ဘူး.. လက်နက်ပဲလိုချင်တယ်ဆရာ၊ ဖြန့်ဝေကောင်းတဲ့ပညာကို ဝေသန္တရာထုံး နှလုံးသွင်းပြီး ဖြန့်ဝေပေးပါဆရာ”

ကျွန်တော့်စကားကြောင့် ဆရာကပြုံး၏။

ငုံထားသောကွမ်းကို ထွေးခံထဲထွေးလိုက်ပြီးမှ..

“အိမ်း.. မင်းကတော့ လူလည်ပဲ၊ ဆရာပေါင်းစုံဆီက ပညာတွေနှိုက်ယူနေတယ်လို့ ငါကြားတယ်၊ ငါမသိတာတွေကို မင်းဆီက ပြန်သင်ရအုံးမယ်ဟေ့..”

“ဟဲ.. ဟဲ.. ဒီလိုလဲမဟုတ်ပါဘူးဆရာရယ်၊ လူတွေက ကောလဟာလတွေ ပြောကြတာပါ၊ စကားချဲ့ကားပြီး ပြောကြတာပါ၊ ပညာလိုချင်တာတော့ အမှန်ပဲဆရာ”

“အင်း.. ငါက မလျှိုတတ်ပါဘူး၊ လိုရင်ပေးဖို့ အဆင်မပြေပါဘူး”

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော့်ကိုချစ်သော ဆရာဒေဝသည် 'ဆရာ
ဆောင်ဆေး'ကို အောက်ပါစာအတိုင်း ချီးမြှင့်ခဲ့လေသည်။

ကြက်မောက်မြစ် တစ်ကျပ်သား။

ဖရုံခါးမြစ် တစ်ကျပ်သား။

သဖန်းမြစ် တစ်ကျပ်သား။

ထိုဆေးသုံးပါးကို အင်္ဂါနေ့၊ အမြိတ္တစုတ်ကြိုက်တွင် အမှုတ်
ကြိတ်၍ သမစွာရောစပ်ပါ။ ဘုရား၌ သုံးဖီးပွဲ (ဆရာပွဲ)တစ်ပွဲ ထိုးထား
ရမည်။ ပွဲရှေ့တွင်သာ ဆေးစီရင်ခြင်းကိစ္စ ပြုရမည်။ ၎င်းဆေးသုံးပါး
တွင် ငရုတ်သုံးကျပ်သား ထပ်ရော၍ တောအရက်ကောင်းကောင်းနှင့်
ထေ၍ အတောင့်လုပ်ပါ။

ဆေးတောင့်ကို သန့်သောနေရာ၌ ခြောက်အောင်လှမ်းပါ။
သို့သော်... နေထဲတွင်မလွန်းရ။ အရိပ်တွင် ခြောက်သွေ့အောင် လွန်း
ရမည်။ ဆေးအား မသန့်သူများ မကိုင်ရ၊ မထိရပါ။

ထို့နောက်... ထိုဆေးတောင့် လေးပဲခန့်ကို ဘုရားလေးဆူး
၌ ဂါထာ(၁၀၀၀)စီ စုပ်ရမည်။ ထို့အတူ... နတ်ရဲသစ်ပင်၌ ဂါထာ
(၁၀၀၀)၊ ရေဆိပ်၌ ဂါထာ(၁၀၀၀)စုပ်ရမည်။

အရေးကြုံပါက ၎င်းဆေး လေးပဲခန့်ကိုတိုက်က... စုန်း
ပယောဂမှန်လျှင် ဝန်ချတောင်းပန်လိမ့်မည်။ တစ္ဆေသရဲ၊ ဖုတ်ပြိတ္တာ၊
မှင်စာ၊ အောက်နတ်တို့ကိုလည်း ညဏ်နှင့်ယှဉ်၍ ချေမှုန်းတိုက်ထုတ်
နိုင်သည်။ ဘီလူးယက္ခ၊ နတ်နဂါးနှင့် မိစ္ဆာကြီးများလည်း အနားမကပ်
ဝံ့ပေ။

ဘာပဲပြောပြော၊ ကျွန်တော်၏ ဂန္တီရီမှတ်စုတွင် ပညာတစ်
ကွက် တိုးသွားပြီဖြစ်သည်။ သဗ္ဗာဝဋ်နွယ်ကလည်း ဆေးထည့်ထား
သော ကြုတ်ကလေးကို ရိုသေစွာလက်ခံယူလေ၏။

လည်ပင်းတွင် ဆွဲထားမည်ဟုလည်း ပြောသည်။ ပေးသူက
ကြည်ဖြူစွာပေး၍ ယူသူက လိုလားစွာယူလေရာ ကျွန်တော်လည်း
ကြားထဲက ကျေနပ်နှစ်သိမ့်နေမိသည်။

ထိုနေ့ညမှစ၍ သဗ္ဗာတစ်ယောက် ချမ်းသာစွာ အိပ်စက်ခွင့်
ရတော့သည်။ အိပ်မက်ထဲမှ တဏှာကြူးဘီလူးမှာလည်း ရောက်မလာ
တော့ပေ။ သဗ္ဗာမှာလည်း ရင်သိမ့်တုန်ရသည့်ဘေးမှ လွတ်ကင်းခဲ့ရ
လေပြီ။ ဂန္တီရလောကမှ အံ့ဩဖွယ်ဖြစ်ရပ်တစ်ခုပင်တည်း။

(မှတ်ချက်။ ။ ဖြစ်ရပ်မှန်ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ပါသည်။ ကာယကံရှင်
၏ ဂုဏ်သိက္ခာအရ အမည်နာမလွှဲ၍ ရေးထားပါသည်။

ထိုမိန်းကလေးမှာ ရန်ကုန်မြို့၌... ယခုတိုင် ကုမ္ပဏီတစ်ခု
တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေပါသည်။)

ပေါပြပါ သဉ္ဇာဝင့်နွယ်၏ ဘီလူးဖြစ်ရပ်ဆန်းနှင့် မရှေးမနှောင်းမှာပင် . . ကျွန်တော်ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အဖြစ်ပျက်တစ်ခုကို ထပ်မံတင်ပြလိုပါသည်။

စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသလို သတိပြုသင့်သော၊ လူတွေအမှတ်မှားနေသော အချက်တစ်ချက်ကိုလည်း ဤဖြစ်ရပ်က မီးမောင်းထိုးပြထား၏။

ထိုဖြစ်ရပ်မှာ စမတောင်တွင် ဖြစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကိုယ်တွေ့ ကြုံခဲ့ရသည်မို့ ကျွန်တော့်မှာ ယနေ့တိုင်မမေ့နိုင်သေးပေ။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော်နှင့်အတူ ဓမ္မမိတ်ဆွေငါးဦးလည်း ပါဝင်၏။ အဖွဲ့ဝင်အထဲမှာတော့ ကျွန်တော်ကအသက်အငယ်ဆုံးဖြစ်သည်။

စမတောင်ကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မရောက်ဖူး၍ ကျွန်တော်လိုက်လာခြင်းဖြစ်သော်လည်း ကျွဲကူးရေးပါသဘောဖြင့် မိတ်ဆွေတို့နှင့်အတူ ပုတီးစိပ်ရန်လည်း ရည်ရွယ်ခဲ့သည်။ ရည်ရွယ်သည့်အတိုင်းလည်း ကျွန်တော်တို့ဓမ္မမိတ်ဆွေငါးဦးမှာ တက်ညီလက်ညီ ပုတီးစိပ်ခဲ့ကြသည်။

BURMESE CLASSIC

ကျွန်တော်တို့ပုတီးစိပ်သောနေရာအနီးတွင် လူတစ်ဦး ပုတီးစိပ်လျှက်ရှိသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ တကယ်တော့ . . . ထိုပုဂ္ဂိုလ်က အခုမှရောက်လာသည်မဟုတ် . . . သူသည် ကျွန်တော်တို့ထက် ရက်ပေါင်းများစွာစော၍ . . . ထိုနေရာတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေသူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရလေသည်။

အသက်သုံးဆယ့်ငါးနှစ် ဝန်းကျင်ခန့်သာရှိမည်ဟု ယူဆရသောထိုသူသည် စမတောင်၌ (၄၅)ရက်တိတိ အဓိဋ္ဌာန်လာဝင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့နှင့် စကားလက်ဆုံကျခြင်း မရှိသလို ရင်းနှီးမှုလည်းမရှိပေ။

အရှင်းဆုံးပြောရလျှင် သူ့ကိုသာကျွန်တော်တို့က နေ့စဉ်မြင်ဖူးတွေ့ဖူးနေသော်လည်း . . . သူကတော့ ကျွန်တော်တို့ကိုမြင်ဖူးမည်မထင် . . . အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပုတီးစိပ်ရန် သတ်မှတ်ထားသော ထိုနေရာကို ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ရောက်လာလျှင် သူကဦးစွာ ရောက်နှင့်၍ ပုတီးစိပ်နေပြီဖြစ်သည်။ မျက်လွှာချ၍ ပုတီးစိပ်နေသည်မို့ ကျွန်တော်တို့ကို မြင်နိုင်မည်မဟုတ် . . . သူပုတီးစိပ်၍ မပြီးခင်မှာပင် ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့က ထပြန်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် ရင်းနှီးမှု၊ စကားလက်ဆုံကျမှု မရှိခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သူ့အကြောင်းကိုတော့ စမတောင်ဂေါပကအဖွဲ့မှတဆင့် သိနေရသည်။ သူ့အမည်မှာ “ရဲမိုး” ဟုသိရပြီး (. . .) ဂိုဏ်းတစ်ခုမှာ ဆရာအဆင့်ရှိသူဖြစ်၏။ စမတောင်၌ သူ၏အဓိဋ္ဌာန်ကာလမှာ (၄၅) ရက်ဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်တို့၏ အဓိဋ္ဌာန်ရက်မှာ (၉)ရက်သာဖြစ်သည်။

သို့သော် တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခုက ရဲမိုး၏အဓိဋ္ဌာန် (၄၅)ရက် ပြီးဆုံးရက်နှင့် ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့၏ အဓိဋ္ဌာန်(၉)ရက် ပြီးဆုံးရက်မှာ အံ့ဖွယ်လာတူနေလေသည်။

အဓိဋ္ဌာန်ကာလအတွင်း သမထအာရုံအရ ထူးခြားမှုများ ရှိသော်လည်း ရဲမိုးနှင့် ကျွန်တော်တို့အကြား ထူးခြားမှုတော့ မရှိခဲ့ပါ။

သူဟာသူနေ၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ်နေကြသည်။ သူလည်း သူ့အဓိဋ္ဌာန်နှင့်သူ ပုတီးစိပ်သလို ကျွန်တော်တို့ကလည်း ကျွန်တော်တို့အဓိဋ္ဌာန်အတိုင်း ပုတီးစိပ်သည်။

ကျွန်တော်စိတ်ဝင်စားတဲ့အချက်တွေတော့ ရှိနေပါသည်။ ရဲမိုးကို သတ္တိကောင်းသူဟု ဦးစွာပထမ အချက်အနေဖြင့် ကျွန်တော် ချီးကျူးသည်။ တောထဲတောင်ထဲလည်းဖြစ်၊ အထင်ကရနေရာလည်းဖြစ်သော ဤလိုနေရာမျိုးမှာ အဖော်မပါ၊ တကိုယ်တည်း ပုတီးစိပ်ရဲသည့်အတွက် ကျွန်တော်ကတော့ ချီးကျူးမိသည်။ ကျွန်တော်သာဆိုလျှင် ဤမျှသတ္တိမကောင်းနိုင်ကြောင်း ဝန်ခံပါသည်။

ဒုတိယ ချီးကျူးစရာတစ်ချက်မှာ သူ၏စရုဏအားပင်ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်တို့ရောက်ချိန်၌ သူက ပုတီးစိပ်နေပြီ။ ဘယ်အချိန်ကတည်းက ရောက်နေတာလဲဆိုတာ ကျွန်တော်သိချင်လှ၏။ ကျွန်တော်တို့ပြန်တဲ့အချိန်အထိ သူကမပြန်သေး။

‘တဂျောက်ဂျောက်’ဖြင့် . . ပုတီးစိပ်၍ကောင်းနေတုန်း ဖြစ်သည်။ သို့ဆိုလျှင် ဘယ်အချိန်အထိ ပုတီးစိပ်ပါသလဲ။ ကျွန်တော်သိချင်လှ၏။

သူ၏သီလ၊ သမာဓိ၊ စရုဏအားကို ကျွန်တော်တို့လျှော့တွက်၍ မရတော့ပေ။ မှန်သည်ဖြစ်စေ၊ မှားသည်ဖြစ်စေ လောလောဆယ်မှာ ကျွန်တော်ကတော့ သူ့ကိုလေးစားနေမိ၏။ သူ့တွင်ယောက်ျားတစ်ယောက်၏ဖွဲ့၊ ယောက်ျားတစ်ယောက်၏ လုံးလဝီရိယတို့ ရှိနေသည်ဟု ကျွန်တော်ယူဆမိသည်။ ထိုဖွဲ့လုံးလဝီရိယတို့သည်လည်း ကျွန်တော်တို့ထက် သာလွန်နေသည်။

ထူးခြားမှုတစ်ခုမှာ ရဲမိုးသည် ကျွန်တော်တို့ ပုတီးစိပ်နေသောစေတီပရဝုဏ်တွင်မဟုတ်ပဲ ခပ်လှမ်းလှမ်းရှိ ထန်းပင်တစ်ပင်အောက်တွင် ပုတီးစိပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုထန်းပင်ကြီးသည် မြင့်မားရှည်လျားလှပြီး ဘာကြောင့်မှန်းမသိ၊ ထိုထန်းပင်ကိုကြည့်လိုက်တိုင်း ကျွန်တော့်တကိုယ်လုံး ကြက်သီးမွေးညင်းတွေ “တဖျန်းဖျန်း” ထသွားရသည်။

ထိုထန်းပင်ကြီးတွင် တစ်စုံတစ်ခုရှိနေပြီး သူ့ကိုကြည့်လိုက်တိုင်း သူကစိမ်းစိမ်းကြီး ပြန်ကြည့်နေတတ်သည်ဟု ကျွန်တော် ခံစားနေမိသည်။ ဘာရယ်ဆိုတာတော့ အတိအကျမပြောတတ်ပေ။

သိလည်းမသိပေ။ အေးစိမ့်စိမ့် ခံစားမှုတစ်ခုကို သိမ့်ခနဲ၊ လှိုက်ခနဲ ခံစားလိုက်ရတာတော့အမှန်ပင်. . .

အဓိဋ္ဌာန်နောက်ဆုံးရက်တွင် ပြဿနာပေါ်လေတော့သည်။ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ ပုတီးစိပ်နေစဉ် ရဲမိုးတစ်ယောက် ‘ဝူးဝါး . . ဝူးဝါး’ ထအော်တော့၏။ အသံကဗလုံးဗထွေးနိုင်လှပြီး ကျွန်တော်ကြည့်လိုက်ချိန်မှာတော့ ရဲမိုးသည် ထန်းပင်ခြေရင်းတွင် လူးလှိမ့်ရင်း. . တကိုယ်လုံး တွန့်လိမ်နေပါတော့၏။

“ဟာ. . ဟိုလူ ဘာဖြစ်တာလဲမသိဘူး”

“လုပ်ကြပါအုံး. . သွားကူကြပါအုံး”

“ပါးစပ်ကလည်း အမြုပ်တွေထွက်နေတယ်”

“ကေန္တ. . ဝက်ရူးပြန်တာလားမသိဘူး”

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ထင်ကြေးတွေပေးရင်း ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့က သူ့ကိုပွေ့ထူ၍ လှုပ်နှိုးကြသည်။ သူကတော့. . ‘တခွီးခွီး’ အော်မည်ရင်း မျက်ဖြူလန်နေပြီဖြစ်၏။ ပါးစပ်မှလည်း အမြုပ်တစ်ခွက်ထွက်ကာ ခြေလက်များက အကြောဆွဲသလို တဆတ်ဆတ် တုန်ခါနေ၏။

“ဟေ့လူ့ . . ဟေ့လူ့ . . ဘာဖြစ်တာလဲ”

“နေအုံး . . နေအုံးဗျ . . သူ့ကြည့်ရတာတစ်မျိုးပဲ၊ မရိုးဘူးဗျ တစ်ခုခုပဲ”

“ဟင် . . ”

အဖွဲ့ထဲမှ အတွေ့အကြုံရှိသော ပယောဂဆရာ ဦးယောန သန်၏စကားကြောင့် ကျွန်တော်အံ့သြသွားရသည်။

ဆရာယောနသန်က ပွေ့ထူထားရင်းမှ စူးစိုက်ကြည့်ရင်း . . အကဲခတ်နေ၏။ ကျွန်တော်ကလည်း ပါလာသောစာအုပ်တစ်အုပ် ဖြင့် ယပ်ခပ်ပေးသည်။ ခြေလက်တွေကို ဆုပ်နယ်နှိပ်ပေး သူကလည်း နှိပ်ပေးသည်။ ရေသန့်ဘူးထဲမှရေဖြင့် မျက်နှာကို တောက်ပေးသည်။

ထို့ကြောင့် ရဲမှီးမှာ အတော်တည်ငြိမ်သောအဆင့်သို့ ရောက် လာခဲ့သည်။ သို့တိုင်အောင် ခန္ဓာကိုယ်မှာ တဆတ်ဆတ် တုန်ခါနေဆဲ ဖြစ်၏။ ပါးစပ်မှလည်း ‘တဟင်းဟင်း’ ညည်းသံက ထွက်ပေါ်နေ၏။

“ကိုရဲမှီး . . ခင်ဗျားသက်သာပြီလား”

“ခင်ဗျား . . ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ခင်ဗျားမှာ ဘာရောဂါအခံရှိလို့ လဲ”

ကျွန်တော်တို့က ဝိုင်းမေးသော်လည်း သူကမဖြေ။ ထိုင်လျက် မှ အသားတွေတဆတ်ဆတ်တုန်နေပြီး လက်သီးနှစ်ဖက်ကိုလည်း ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်ထား၏။ တစ်ချက်တစ်ချက် မေးကြောကြီးများ က တင်းခနဲဖြစ်ဖြစ်သွားသည်။ မျက်လွှာကိုကား ချထားဆဲဖြစ်၏။

ဆရာယောနသန်က ‘အသာနေ’ဟူသော သဘောဖြင့် ကျွန် တော်တို့ကို လက်ကာပြလိုက်သည်။ ဆရာကျွမ်းကျင်သော အပိုင်းဖြင့် ၍ ကျွန်တော်တို့ကလည်း ငြိမ်နေလိုက်သည်။ ဆရာယောက ရဲမှီးနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် မျက်စိမှိတ်ကာ တစ်ခုခုကို ခပ်တိုးတိုး ရွတ်ဆိုနေ

သည်။

ထို့နောက်တွင်မှ အသံမာမာဖြင့် စတင်မေးလေတော့၏။

“မင်း . . ဘယ်သူလဲ”

ဖြေသံကားထွက်ပေါ်မလာပေ။ ဆရာက ထပ်မေး၏။

“အားလုံးအဆင်ပြေအောင် ကြားက အကျိုးဆောင်ပေးနေ တာပါ။ မေးတာကိုဖြေပါ . . ဖြေမှသိရမှာ၊ သိတော့မှ လိုအပ်တာကို ကူညီပေးနိုင်မှာနော်၊ တင်းခံနေလို့ ဘယ်သူမှအကျိုးမရှိဘူး၊ လိပ်ပြာ ရှင်ကို ကပ်ထားတာဘယ်သူလဲ ဖြေပါ”

“ဘီလူး . . ”

“ဟာ . . ” “ဟင် . . ”

“ဘီလူးတဲ့ . . ”

‘ဘီလူး’ ဟူသောလေသံက ဟိန်းထွက်လာ၍ ကျွန်တော်တို့လည်း လန့်ဖျပ်သွားမိသည်။ ဆရာယောနသန်မှလွဲ၍ အားလုံးမှာလည်း ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် ငေးကြည့်နေမိသည်။

“ဟုတ်ပြီ၊ မင်း.. ဘယ်ကဘီလူးလဲ”

“ဒီထန်းပင်ပေါ်က”

“ဘာကြောင့် ဒီလိုလုပ်ရတာလဲ၊ ဘာလိုချင်လို့ နှောင့်ယှက်တာလဲ”

ဖြေသံကထွက်ပေါ်မလာခဲ့ပေ။ တဒဂ် တိတ်ဆိတ်သွားပြန်သည်။ ကျွန်တော်တို့မှာလည်း စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့်.. နားစိုက်စောင့်ကြည့်နေမိသည်။

“ပြောပါ.. ကြားကအကျိုးဆောင်ပေးနေတာပါ။ မေတ္တာရွှေထားပြီး လုပ်ဆောင်နေတာပါ။ နှုတ်ဖွင့်ပါ။ ထုတ်ပြောပါ။ ဒီလိပ်ပြာရှင်ကို ဘာတွေမကျေနပ်တာလဲ၊ ဒီလိပ်ပြာရှင်ဟာ သီလလည်းစင်ကြယ်တယ်၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိလည်းရှိတယ်၊ စရဏအားလည်း ကောင်းတယ်၊ အကျင့်မြတ်တွေကို ကျင့်နေတဲ့သူဖြစ်တယ်၊ ပြီးတော့ ဒီစမတောင်ဟာ သူတော်ကောင်းတို့ရဲ့ အမတနယ်မြေလည်းဖြစ်တယ်၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းလေးပါးရဲ့ အစောင့်အရှောက်အောက်မှာ ရှိနေလျက်နဲ့ ဘာကြောင့်ဒီလိုလုပ်ရတာလဲ..”

သူထံမှ ‘ဟင်း’ခနဲသက်ပြင်းချသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ ထို့နောက်တွင်မှ စကားသံတစ်လုံးချင်း ထွက်ပေါ်လာတော့၏။

“ကျုပ်က ဒီအင်္ဂါသားကို စောင့်ရှောက်ခဲ့ပါတယ်၊ ကျုပ်မိမိမာန်ခြေရင်းကိုရောက်ကတည်းက သူ့ကိုကြည့်ဖြူစွာနဲ့လက်ခံပေးခဲ့ပါတယ်၊ ဘာမှမနှောင့်ယှက်ခဲ့ပါဘူး၊ ကုန်းလမိုင်း.. လေလမိုင်းတွေကိုလည်း ကျုပ်ကဖယ်ရှားပေးခဲ့တယ်”

“ဟုတ်ပြီ.. ဒါနဲ့အခု ဘာကြောင့်ဒီလိုဖြစ်ရတာလဲ.. ဒီလိုစောင့်ရှောက်လာပြီးမှ အခုလို အဓိဋ္ဌာန်နောက်ဆုံးရက်မှာမှ ဘာကြောင့်ပြဿနာရှာရတာလဲ”

“ဒေါသထွက်လို့.. ၊ ကျုပ်ကအခုလို စောင့်ရှောက်ပေးတယ်ဆိုတာ သူ့ဆီက အမျှဝေတာလိုချင်လို့.. သာဓုခေါ်ချင်လို့ သာဓုခေါ်ခွင့်ရရင်.. ကျုပ်ရဲ့တန်ခိုးအာနုဘော် ပိုကြီးလာမယ်၊ ဒါကြောင့်.. စောင့်ရှောက်ခဲ့တာ၊ အခုသူက (၄၅)ရက်လုံးလုံး ပြုကျင့်လာတဲ့သူရဲ့ သီလ၊ သမာဓိ၊ ကုသိုလ်တွေကို အမျှဝေပါတယ်၊ သေသေချာချာဝေပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်မှာ သာဓုခေါ်လို့ လုံးဝမရခဲ့ဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ အမျှဝေရက်သားနဲ့ ဘာကြောင့်သာဓုခေါ်နိုင်တာလဲ”

“ဘယ်ခေါ်လို့ရမလဲ.. ၊ သူက ပေးတော့ပေးပြီး သူပဲအကုန်ပြန်ယူသွားတယ်လေ”

“ဟေ..”

“ဘယ်လို.. ဘယ်လို”

ကျွန်တော်တို့အားလုံးပို၍ စိတ်ဝင်စားလာကြသည်။

“သူကသုံးဆယ့်တစ်ဘုံသားတွေအားလုံးကို ရည်စူးပြီး သူပြုကျင့်ခဲ့တဲ့ ဒါနကုသိုလ်၊ သီလကုသိုလ်၊ ဘာဝနာကိုသိုလ်တို့အား အမျှပေးဝေပါတယ်၊ အားလုံး ကြီးကြားသမျှ အမျှ.. အမျှ.. အမျှ.. ယူတော်မူကြပါကုန်သော်လို့ဆိုပြီး သာဓု.. သာဓု.. သာဓုဆိုခဲ့တယ်”

“အဲဒါက..”

“အမျှကိုသူပဲပေးတယ်လေ၊ ပြီးတော့.. သူပဲ သာဓု သာဓု သာဓုဆိုပြီး သူပေးခဲ့တာ သူပဲပြန်ယူသွားတယ်၊ ကျန်တဲ့သူတွေက

၁၄ GHOST STORY

သာဓုခေါ်ခွင့် မရတော့ဘူးပေါ့”

“ဟယ်. .”

“အင်း. . ဟုတ်တယ်”

“လူတွေရဲ့နှုတ်စည်းက အရေးကြီးတယ်၊ သူကသာဓုခေါ်လိုက်တော့ သူပဲရသွားတယ်၊ ကျန်တဲ့သူတွေက သာဓုမခေါ်နိုင်ကြတာလေး၊ ကျုပ်လုပ် သာဓုခေါ်ချင်လို့ စောင့်နေကြသူတွေရှိတယ်၊ ရုက္ခစိုး၊ ဘုမ္မစိုးတွေလည်းရှိတယ်၊ ဝေမာနိကတွေလည်းရှိတယ်၊ အဲဒါလို သူမိဋ္ဌာန်ပြီးမယ့်ရက်ကို စိတ်ရှည်လက်ရှည်နဲ့ စောင့်နေကြတာ အမျှဝေရင် သာဓုခေါ်ချင်လို့၊ အခုတော့ ဘယ်သူမှ သာဓုမခေါ်နိုင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် အခုလို ဆုံးမရတာ”

ကျွန်တော်တို့အားလုံး တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ပြီး မှင်သက်မိနေကြသည်။

အခြေအနေကို ကောင်းစွာသဘောပေါက်သွားသော ဆရာယောနသန်ကပင် ကမထပြု၍အဆင်ပြေအောင် ဆောင်ရွက်ပေးပါတော့သည်။

“ကဲ. . ဒီဗုဒ္ဓဟူးသားရဲ့ သတိမမူ၊ ဂူမမြင်တဲ့ဖြစ်ရပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီးမြင်အပ်၊ မမြင်အပ်သုံးဆယ့်တစ်ဘုံသားများကို ကိုယ်စားအမျှပေးဝေပါမယ်၊ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ မိဘ၊ ဆရာသမား ဦးထိန်းထား၍ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အရှင်မြတ်ကြီးများ၊ ဘိုးတော်၊ သိကြားမင်းနတ်တို့က သမ္မာဒေဝနတ်များအားလုံး၊ ဒေဝီဒုန္နစပါးနှင့်တကွ မယ်တော်များ၊ ထွက်ရပ်ပေါက်သိဒ္ဓိရှင်၊ မဟိဒ္ဓိရှင်များဖြစ်သော အင်းဝိဇ္ဇာ၊ စင်္ဃဝိဇ္ဇာ၊ ပြဒါးဝိဇ္ဇာ၊ သံဝိဇ္ဇာ၊ အရိယာဝိဇ္ဇာ၊ အင်္ဂိဝိဇ္ဇာ၊ ဓမ္မဝိဇ္ဇာများနှင့်တကွ. . နဂါး၊ ဂဠုန်၊ ဂမ္ဘန်၊ ယက္ခ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဇော်ဂျီ၊ တပသီတို့မှအစ နာနာဘာဝ၊ ဝိနာဘာဝ ဝေမာနိနိကစာရင်းဝင်များအားလုံး၊ ရုက္ခစိုး

ဘုမ္မစိုး၊ အာကာသစိုးတို့အားလုံးကိုလည်းကောင်း. . .

ဘဝများစွာ၌ ကျင်လည်းတော်စပ်ခဲ့ဖူးသော ဗုဒ္ဓဟူးသား၏ ဆွေဆက်မျိုးဆက်၊ ပဋ္ဌာန်းဆက် ပုဂ္ဂိုလ်များအားလုံး ဤဗုဒ္ဓဟူးသားတို့ စောင့်ရှောက်နေသော မြင်အပ်၊ မမြင်အပ်ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ကျေးဇူးရှိသူ၊ ကျေးဇူးမရှိသူ၊ ဆွေမျိုးတော်စပ်သူ၊ ဆွေမျိုးမတော်စပ်သူအားလုံး၊ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ၌ ကျင်လည်ကြကုန်သော ဒုက္ခိတ၊ သုခိတ ဝေနေများစွာ သတ္တဝါတို့အားလုံးအား. . ဝါနကုသိုလ် သီလကုသိုလ်၊ ဘာဝနာကုသိုလ် အဖို့ဘာဂစုစုကို အမျှပေးဝေပါသည်၊ အားလုံးကြားကြားသမျှ. . အမျှ. . အမျှ. . အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းမြောက် သာဓုသုံးကြိမ် ခေါ်ဆိုနိုင်ကြသည်ဖြစ်ကြပါစေ၊ အမျှ. . အမျှ. . အမျှ. . ယူတော်မူကြပါ၊ အမျှ. . အမျှ. . အမျှ. . ယူတော်မူကြပါခင်ဗျာ. . .

ဤထန်းပင်၌ဝိမာန်ဖြင့် တည်ရှိသော အသင်ယက္ခဘီလူးအားလည်း ကိုယ်စားအမျှပေးဝေပါသည်၊ အမျှ. . အမျှ. . အမျှ ဝမ်းမြောက်စွာ သာဓုသုံးကြိမ် ခေါ်ဆိုနိုင်ပါသည်”

“သာဓု. . သာဓု. . သာဓု”

ဆရာယောနသန်က ရှည်လျားစွာအမျှပေးဝေအပြီးတွင်တော့ ရဲမိုးကိုပူးကပ်ခွစီထားသော ဘီလူးက သာဓုသုံးကြိမ် ခေါ်လိုက်လေသည်။ သာဓုခေါ်အပြီး ရဲမိုးလည်း ငြိမ်သက်သွားတော့၏။ ဘီလူးသည် သာဓုခေါ်ခွင့်ရ၍ နေရပ်ဌာန ပြန်ကြွသွားပြီ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ထိုဖြစ်ရပ်သည် ကျွန်တော်တို့အား သင်ခန်းစာများစွာပေးခဲ့လေသည်။

ပြန်စဉ်စားကြည့်လျှင်လည်း ထိုကိစ္စမှာ ရှင်းလင်းသောကိစ္စတစ်ခုဖြစ်၏။ ပြုသု. . အမျှ. . အမျှ. . အမျှ. . ဟုပေးဝေသည့် သူ

သည် ပေးဝေသူဖြစ်သည်။ သူပြန်ယူရန် မဟုတ်ပေ။ ခုနှစ်ရက်သာ သမီး သုံးဆယ့်တစ်တုံးသားများကို ရစေလို၍ ဝေငှခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် . . . အကျင့်ဖြစ်နေသော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့သည် အမျှ . . . အမျှ . . . အမျှ . . . ယူပါဟု ပါးစပ်က ကြေငြာပြီးသည်နှင့် . . . တဆက်တည်း သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု . . . ဟု တခါတည်းဆက်ဆိုကြ၏။ သူပင်ပေး၍ သူပင်ပြန်ယူသွားသည်။

လူအများနှင့် အမျှပေးဝေရာတွင် ပြဿနာမဖြစ်သော်ငြား ယခုကဲ့သို့ တောတောင်ထဲတွင်မူ ပြဿနာရှိနိုင်သည်ကို သတိချပ်သင့်သည်။ နာမ်လောကသားများသော နေရာများတွင် ပို၍သတိထားသင့်ပေသည်။

“သာဓု” ခေါ်ခွင့်သည် နာမ်လောကအတွက် လွန်စွာအရေးကြီးကြောင်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ လက်ခံသိရှိပြီးဖြစ်သည်။ သာဓုခေါ်ရန် စောင့်နေကြသော ပရလောကသားများ၏ ဒုက္ခတို့သည် ဝမ်းမြောက်စွာ သာဓုခေါ်ခွင့်ရလိုက်သည်နှင့် ကောင်းရာဘုံဘဝ ရောက်ရှိသွားကြရခြင်း၊ တန်ခိုးအားနုဘော်ကြီးလာခြင်း၊ ဘုံဗိမာန်ရရှိခြင်း၊ အဆင့်အတန်းတိုးတက်သွားရခြင်း၊ ကျွတ်တမ်းလွတ်တမ်း ဝင်နိုင်ခြင်းတို့ကို သိကြပြီးဖြစ်သည်။

ကျွန်တော့်အတွက်တော့ “ဘီလူးကပေးသောသင်ခန်းစာ” တစ်ပုဒ်အဖြစ် သေချာစွာ မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့ရပေတော့သည်။ လောကတွင် မမြင်ကြရသော်လည်း နာမ်လောက၊ ပရလောကသည် ဧကန်အမှန်ရှိနေပေသည်။

ဘီလူး၊ တစ္ဆေ၊ သရဲ၊ မှင်စာ၊ ဖုတ်၊ ကျတ်၊ ပြိတ္တာ စသော နာနာဘာဝပရလောကသားများသည်လည်း ၎င်းတို့၏ အကုသိုလ်ကံအတိုင်း ရှိနေကြရသည်။ မမြင်သင့်၊ မမြင်အပ်၍ မမြင်ကြရခြင်း

ဖြစ်သည်။

ဖော်ပြပါ ‘ဘီလူး’ဖြစ်ရပ်နှစ်ပုဒ်အပြင် စာဖတ်သူများ ဗဟုသုတများ ထပ်မံတိုးပွားစေရန် အောက်ပါဘီလူးဖြစ်ရပ်ကိုလည်း ယှဉ်တွဲဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်မှာ ကျွန်တော့်ကိုယ်တွေ့မဟုတ်သော်ငြား ဆရာသခင်ဖြစ်သူ ဆရာယောနသန်ပြောပြသော ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခုပင် ဖြစ်လေ၏။

ဗုပ္ပလင်ဘက်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့ခြင်းဟုသိရ၏။ အထက်လမ်းဂိုဏ်း ဆရာကြီးတစ်ဦးထံတွင် ပညာသင်ယူနေသော တပည့်တစ်ဦးသည် ဂမ္ဘီရပညာရပ်များကို အထုံဝါသနာကြီးစွာဖြင့် သင်ကြားနေသူဖြစ်သည်။ သူသည် များစွာလေ့လာလိုစိတ် ရှိသူလည်းဖြစ်၏။

လက်တွေ့သိလိုသည်၊ မြင်ဖူးလိုသည်၊ စမ်းသပ်လုပ်ကိုင်လိုသည်။ ထို့ကြောင့်လည်းဆရာကြီး သင်ပေးသမျှ အင်းအိုင်စမလက်ဖွဲ့၊ ခလဲ့ပညာရပ်များကို မလွတ်တမ်း ဂရုတစိုက် မှတ်သားသင်ကြားခဲ့သော တပည့်ကောင်းတစ်ဦးလည်းဖြစ်ပေ၏။

တစ်နေ့တွင် ထိုတပည့်သည် ဆရာထံမှ ‘ဘီလူးခေါ်အင်း’ကို ရရှိခဲ့သည်။ သို့သော် ‘ဘီလူးခေါ်အင်း’ဟူသော သိရသည်။ မည်သို့ပြုလုပ်ရသည်။ မည်သို့အသုံးချရသည်ကို မသိခဲ့ရပေ။

ဘီလူးယက္ခတို့ကို ခေါ်နိုင်သည်ဆို၍ သူစိတ်ဝင်စားမိသည်ကား အမှန်ပင်။ ထို့ကြောင့် . . . လယ်ကွင်းတစ်ခုအနီးရှိ အရိပ်သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်သို့ တကိုယ်တည်းသွားရင်း . . . ထိုအင်းကို စမ်းသပ်ပါတော့သည်။

မြေတစ်ကွက်ကို ညီညာစွာ သုတ်သင်ရှင်းလင်း၍ ထိုမြေကွက်ပေါ်တွင် ဝါးချွန်ဖြင့် အင်းကိုဆွဲ၏။ သူဆွဲသည့်အင်းက ဆရာထံ

မှရသည့် 'ဘီလူးခေါ်အင်း'ဖြစ်သည်။

အပြည့်အစုံဆွဲပြီးသောအခါ. . .

"ကဲ. . . ဘီလူးခေါ်အင်းတဲ့. . . ဘယ်မှာလဲဘီလူး၊ ချက်ချင်း
ရောက်ရှိလာစမ်း. . . ငါအမိန့်ပေးတယ်၊ ခုံ. . . အသင်ယာကွဘီလူး. . .
ငါ့ရှေ့တော်မှောက်သို့ မကြာချက်ချင်းရောက်ရှိစေ၊ မဆိုင်းမတွေ့ ယခု
ပင်လျှင် ချက်ချင်းရောက်၍ စောစော ဟဲ့. . . လာခဲ့စမ်း ဘီလူး"

စိတ်ကြီးဝင်နေသောတပည့်သည် ဘီလူးခေါ်အင်းကို ဆွဲ
သားပြီးသောအခါ အထက်ပါအတိုင်း ပါးစပ်မှ မာန်ပါပါ။ ဟန်ပါပါဖြင့်
အမိန့်ပေးနေလေ၏။ ထိုမျှမက ဖနောင့်ဖြင့်ပေါက်၍လည်း ဟိတ်ဟန်
ထုတ်အမိန့်ပေးကာ တကြော်ကြော်ခေါ်နေ၏။

"ဟဲ့. . . ပြောနေတာကြားလား၊ ငါခေါ်နေတုန်း ချက်ချင်း
ရောက်လာစေ၊ လာခဲ့စမ်းဘီလူး. . . မကြာစေနဲ့. . . မနေ့စေနဲ့၊ အခုပဲ
ရောက်. . ."

ပါးစပ်ကလည်းပြော၊ ဖနောင့်နှင့်လည်း အင်းကိုပေါက်၏။
ဆရာဖြစ်သူထံမှ ကြားနေကြစကားလေသံတွေက နားယဉ်နေပြီမို့
မာန်ထုတ်ကာ ဟုန်လုပ်၍ ပြောနေခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော်. . . သူ့ရှေ့ကို ဘွားခနဲ မည်သည့်ဘီလူးမှ ရောက်
မလာပါ။ တပည့်ဖြစ်သူမှာ စိတ်တိုလာပြီး ထပ်မံအမိန့်ပေး၍ခေါ်၏။
ဖနောင့်တွေပေါက်ကာ တောက်ခေါက်၍ ကြိမ်းဝါးခေါ်၏။ ဘီလူး
ကား ရောက်မလာပေ။ ကြာတော့ မောပန်းစွာဖြင့် ရပ်နားကာ စိတ်
ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် အပင်ခြေရင်းတွင် ထိုင်ချလိုက်သည်။ ပြဿနာက
အခုမှစတင်ခဲ့သည်။

တပည့်ဖြစ်သူမှာ အကောင်းပကတိက ဗိုင်းခနဲပစ်လဲသွား၏။
တစ်ကိုယ်လုံး တွန့်လိမ်ကောက်ကွေး၍ ပါးစပ်မှ အမြှုပ်တစ်စီထွက်

ရင်း တက်နေတော့သည်။ သူ့အဖြစ်ကို တော်တော်နှင့်မသိကြ။ အ
တော်ကြာမှ လယ်သမားတချို့က တွေ့ရှိပြီး ဝိုင်းဝန်းပြုစုကြ၏။

သူ့ဆရာဖြစ်သူကို အပြေးအလွှား သွားခေါ်ကြ၏။

ဆရာရောက်လာတော့ တပည့်က မျက်ဖြူလန်နေလေပြီ။
ဆရာမှာလည်း မနေသာတော့. . . တပည့်ကိုကယ်တင်ရန် ကြိုးစားရ
တော့၏။ အဖြစ်ပျက်ကိုလေ့လာရာ မြေကြီးတွင်ဆွဲထားသော ဘီလူး
ခေါ်အင်းကို တွေ့လိုက်၏။ အကင်းပါးသောဆရာက အခြေအနေကို
ခြုံငုံသဘောပေါက်သွားလေပြီ။

ဘာတွေဖြစ်ပျက်နေသည်ဆိုတာကို ဆရာက ချက်ချင်းသိသွားပြီး ပြောဆိုတောင်းပန်သည်။ အမိန့်တွေပြန်သည်။ ဂါထာမန္တန်တွေ၊ ရေမန်းတွေဖြင့် တပည့်ကိုတိုက်သည်။ တောက်သည်။ ဖျန်းသည်။ မြေပေါ်ကအင်းကို ဖျက်သည်။

အထူးသဖြင့်ဘီလူးကို တောင်းပန်၍ပြန်လွှတ်ရသည်။

မေတ္တာပို့၍အမျှပေးဝေသည်။ ထိုအခါကျမှ တပည့်ဖြစ်သူမှာ တအင်းအင်း... တအဲအဲ... ဖြင့် သတိဝင်လာခဲ့သည်။

အကျိုးအကြောင်းကိုမေးတော့ ဆရာထင်သည့်အတိုင်းပင်။

ထို့ကြောင့်... ဆရာဖြစ်သူက အခုကဲ့သို့ ရှင်းပြရတော့၏။

“ငါတပည့်က ဘီလူးခေါ်အင်းကို သုံးခဲ့တာကိုး၊ ဒီတော့...

ဘီလူးကလည်း မနေသာဘဲ ငါတပည့်ဆီရောက်လာခဲ့တယ်၊ သာမန်မျက်စိနဲ့ ဘယ်မြင်ရပါ့မလဲ၊ ပြီးတော့... ရောက်လာကြောင်း သက်သေထူချက် တစ်ခုခုမှမလုပ်ခဲ့တော့ ဘီလူးရောက်နေပြီဆိုတာ ဘယ်သိမတုန်း၊ အမှန်က... ဘီလူးတကယ်ပဲ ရောက်လာခဲ့တယ်၊ မှတ်ထားရမှာက အဲသလိုရောက်လာရင် ဘီလူးကို တစ်ခုခုခိုင်းရတယ်၊ ခိုင်းတာကို လုပ်ပေးပြီးမှ ဘီလူးက တာဝန်ကျေတယ်၊ ဒီတော့မှ ဘီလူး ပြန်ခွင့်ရှိတယ်၊ အခုတော့ ခေါ်လို့ရောက်လာတယ်၊ ဘာမှမခိုင်းတော့ သူ့မှာ ပြန်လို့မရဘူး၊ ဒီတော့... အခုလို ပွဲကြမ်းတော့တာပဲ၊ အဲဒါ မှတ်ထားကြပေတော့”

ဤအဖြစ်ပျက်လေးကလည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသလို၊ မှတ်သားဖွယ်ဗဟုတုသများလည်း ရရှိခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ မိသစက္ကဖြင့် မမြင်နိုင်သော၊ မမြင်အပ်သော နာမ်လောကသားများသည် သူ့နေရာနှင့်သူ ဧကန်ရှိနေကြသည်။

မသိနားလည်ဘဲ မိမိစိတ်ထင်ရာအတိုင်း... အဆင်မခြင်

လျှောက်လုပ်ပါက ဘေးဖြစ်တတ်၏။ အထူးသဖြင့် အကြောင်းအရာတစ်ခုကို သေချာပြည့်စုံစွာ လေ့လာဆည်းပူးရမည်။ စနစ်တကျ လိုက်စားမှုရှိရမည်။ ဆရာသမားကောင်းများ၏ ညွှန်ကြားမှုကို နာခံရမည်။

တတ်ယောင်ကားလျှောက်လုပ်၍မရ။ ‘စည်း’အမျိုးမျိုးက ကျယ်ပြန့်များပြားစွာ ရှိနေကြပေသည်။ လူသည်လည်း ‘လူစည်း’... ဘီလူးသည်လည်း ‘ဘီလူးစည်း’ ရှိကြရပေမည်။

လေ့လာမှု၊ လိုက်စားမှု အားနည်းကြသော ယနေ့ခေတ်လူငယ်တို့သည် စူးစမ်းလိုစိတ်သက်သက်ဖြင့်၊ မသိနားလည်စွာဖြင့် အမှားယွင်းတွေကို လုပ်ကိုင်မိကြသည်။ ထိုကြောင့်လည်း မဖြစ်သင့်တာ ဖြစ်နေကြရသည်။ ဘေးဆိုးရန်ဆိုး၊ မတော်တဆမှုတွေ၊ အပျက်လိုက်အပြုလိုက် ဒုက္ခရောက်ကိန်းတွေ ဆိုက်နေကြရသည်။

ထို့ကြောင့်... ဤသို့သော အကြောင်းအရာ၊ ဤသို့သော ဗဟုသုတတို့ကို ဖြည့်စွက်မျှဝေပေးနေရခြင်း ဖြစ်လေတော့သတည်း။

ကျောချမ်းစရာ မြို့ပြဒဏ္ဍာရီ

SCARY URBAN LEGEND

‘တက်’ တက်’ ဒါမှမဟုတ် ‘တက်ကီ တက်ကီ’ဆိုတာ ဂျပန်နိုင်ငံက မြို့ပြဒဏ္ဍာရီလေးတစ်ပုဒ်ပါ။ ရထားအောက်ထဲ လိမ့်ကျ သွားပြီး ခန္ဓာကိုယ်နှစ်ပိုင်းပြတ်သေသွားခဲ့တဲ့ ဂျပန်မလေးတစ်ယောက် အကြောင်းပါ။ သေသွားတာကြာပြီဖြစ်ပြီး အခုအခါမှာတော့ ခန္ဓာ ကိုယ်အပေါ်ပိုင်းက ကဏန်းလက်မလိုလက်တွေနဲ့ ဒရွတ်ဆွဲသွားပြီး ဂျပန်နိုင်ငံအနှံ့ လိုက်ခြောက်နေပါတယ်။

သူမဟာ တစ်ခါရွှေ့ရင်. . ‘တက်ကီ တက်ကီ’လို့ တစ်ခါအော် တတ်ပါတယ်။

ဖြစ်ရပ်လေးတစ်ခုအရတော့ ကျောင်သားလေးတစ်ယောက် ဟာ တစ်ညနေကျောင်းအဆင်းမှာ နောက်ဘက်ကနေ ခေါ်သံကြား လိုက်ရတယ်ဆိုပဲ။ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ချောမောလှပတဲ့ မိန်းက လေးတစ်ယောက်ဟာ ပြတင်းပေါက်မှာထိုင်နေသကဲ့သို့ ကိုယ်တစ် ခြမ်း ပေါ်နေပါသတဲ့။

ကောင်မလေးက လက်တွေကို ပြတင်းပေါက်အပေါ်. . ကို ခြောက်ထားပြီး ကောင်လေးကို စူးစူးရဲရဲကြည့်နေတယ်လို့ ပေါ်ပါတယ်။ ယောက်ျားလေးကျောင်းကို ဒီကောင်မလေး ဘယ်လိုလုပ် ရောက်နေ

သလဲလို့ သူသိချင်လာပါတယ်။

သူမကိုပြန်ကြည့်နေတယ်ဆိုတာ တွေ့လိုက်ရတော့ ကောင်လေးကို နှစ်လိုဖွယ်ပြီးပြလိုက်ပြီး တံတောင်ဆစ်နှစ်ခုကို ကိုင်ထားပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်ဖက်ထားတဲ့ပုံစံလေး လုပ်ပြလိုက်ပါသတဲ့။

ပြီးတော့ . . ချက်ချင်းဆိုသလိုပဲ၊ သူမဟာ ပြတင်းပေါက်က နေ ခုန်ချလိုက်ပြီး အောက်ကိုဆင်းလာပါတယ်။

အဲ့ဒီတော့မှ သူမဟာ ရထားအကြိတ်ခံရလို့ အောက်ပိုင်းမရှိတော့တဲ့ ကောင်မလေးမှန်း သိလိုက်ရပြီး . . . ကောင်လေးဟာ သွေးဖျက်သွားပါတော့တယ်။ ကောင်မလေးဟာ ကဏန်းများလို တရွေ့ရွေ့နဲ့ သူ့ဆီကို တန်းတန်းမတ်မတ်လာနေပါတယ်။ ပါးစပ်ကလည်း 'တက် တက်'၊ 'တက် တက်' လို့အော်နေပါတယ်။

သူဟာကြောက်လွန်းလို့တစ်ကိုယ်လုံး ဆတ်ဆတ်ခါအောင် တုန်နေပါပြီ။ ထွက်ပြေးဖို့ကြိုးစားပေမဲ့ ခြေထောက်တွေက သံမှိုစွဲထားသလိုဖြစ်နေပါတယ်။ စက္ကန့်အနည်းငယ်အတွင်းမှာပဲ သရဲမလေးဟာ သူ့အပေါ်တက်လိုက်ပြီး ကောက်ရိတ်ဓားနဲ့ ကောင်လေးကို နှစ်ပိုင်း ဖြတ်လိုက်ပြီး ကောင်လေးရဲ့ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်းကို သူမပိုင်အဖြစ် တပ်ယူလိုက်ပါတော့တယ်။

ကလေးတွေဟာ ဒီဒဏ္ဍာရီကိုပြောပြဆိုရင် တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် 'တက် . . တက်' လို့သတိပေးကြပါတယ်။ သူတို့အဆိုအရတော့ သရဲမလေးဟာ ထက်လှတဲ့လွှ ဒါမှမဟုတ် ကောက်ရိတ်ဓားကို ကိုင်ထားလေ့ရှိပြီး သင့်ကိုမီလာပြီဆိုတာနဲ့ သူမလိုမျိုး နှစ်ပိုင်း ပြတ်သွားအောင် ဖြတ်မှာဖြစ်ပါသတဲ့။

အမှောင်ထဲမှာကစားတဲ့ ကလေးတွေကိုလည်း လိုက်ဖမ်းတတ်တယ်လို့ ဆိုပါသေးတယ်။ သူမဟာ တံတောင်ဆစ်နဲ့ထောက်ပြီး ပြေးရင် 'ဗတာ . . ဗတာ' လို့မြည်တဲ့အသံကို အစွဲပြုပြီး 'ဗတာ ဗတာ' လို့လည်း သိထားကြပါတယ်။ 'တံတောင်ဆစ်နဲ့ထောက်ပြေးတဲ့ မိန်းကလေး' လို့လည်း အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။

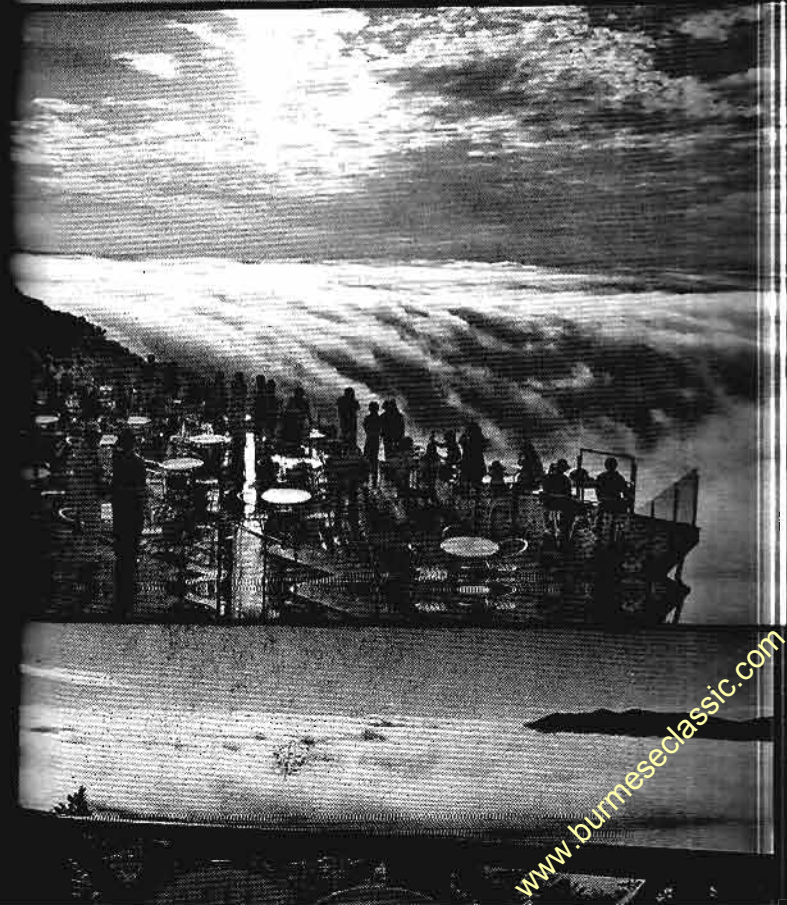
SCARY URBAN LEGEND

Unbelievable facts

ဒီနေရာလေးကတော့ ဟိုကုန်းမိုးကျွန်းပေါ်က တိုမာမူတောင်ပေါ်
အပန်းဖြေခန်းလေးပါ။ အဲဒီကိုသွားလည်ရင် သင့်အောက်မှာ
တိမ်တိုက်ကြီးတွေဟာ မျက်စိတစ်ဆုံးမျောလို့နေပါတယ်။
တောင်ပေါ်အပန်းဖြေခန်းပေါ်ကနေ ကြည့်လိုက်ရင် ရင်သပ်ရှုမော
ဖွယ်ကောင်းတဲ့သဘာဝအလှကို ခံစားရမှာပါ။ အဲဒီနေရာလေးဟာ
တိမ်တိုက်တွေအထက်မှာ အမြဲတမ်းရှိနေတတ်လို့ ကိုယ့်အောက်မှာ
တိမ်ပင်လယ်ပြင်ကြီးရောက်နေသလိုမျိုး ခံစားရစေပါတယ်။

မယုံနိုင်ပွယ်က အချက်များ

လန်ဒန်မြို့တော်က လူမြင်ကွင်းနေရာတစ်ခုမှာ အများသုံးသန့်စင်ခန်း
တွေကို တစ်ဖက်မြင်မှန်နဲ့ လုပ်ထားပါတယ်။ (အပြင်ကလူကအထဲကို
မမြင်ရပေမဲ့ အထဲကလူက အပြင်ကိုအတိုင်းသားမြင်ရပါတယ်။)

နာမည်ကျော်ရုပ်ရှင်မင်းသား
“ဂျော့နီဒက်ဖ်”ဟာ နာမည်ကြီး
ရောဂ်အဆိုတော်ကြီးတွေ
ဖြစ်တဲ့ မာရီလင်မန်ဆင်၊
အိုအေစစ်နဲ့ အဲရီစမစ်တို့ကို
ဂစ်တာတီးပေးခဲ့ဖူးပါသတဲ့။

နာမည်ကျော်အဆိုတော် ရှာကီရာဟာ
သီချင်းဆိုတာ (၂၃)နှစ်ကျော်ကြာခဲ့ပြီ
ဖြစ်ပြီး...ဂစ်တာ၊ ဒရမ်၊ တုတ်ချောင်းနဲ့
တီးခတ်ရတဲ့ စည်းချက်တူရိယာနဲ့ ဘာဂျာ
တို့ကိုတီးမှုတ် နိုင်ပါတယ်။ ဘာသာစကား
(၇)မျိုးပြောတတ်ပါတယ်။

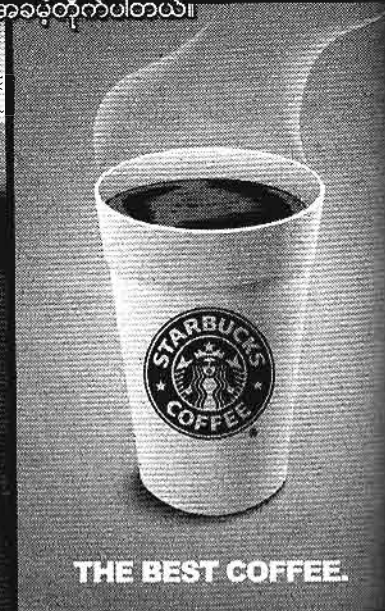

Pies Descalzos ဆိုတဲ့ ပရဟိတခွေတာ
ကိုလည်း ထူထောင်ထားပါတယ်။ ယခုမဟာ
ယူနိုဆက်ရဲ့ ချစ်ကြည်ရေးအစာမန်လည်း
ဖြစ်ပါတယ်။

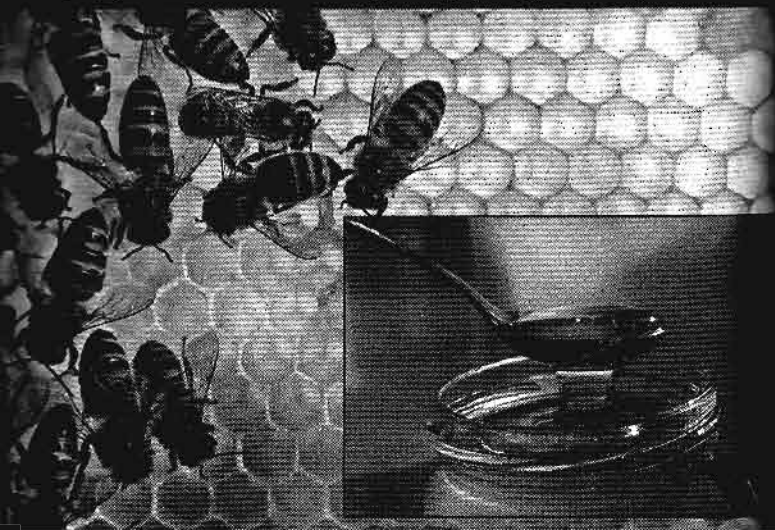
စတားဘတ်ခ် ကော်ဖီဆိုင်ကို သင့်မွေးနေ့မှာသွားရင်

ကော်ဖီတစ်ခွက် အခမဲ့တိုက်ပါတယ်။

THE BEST COFFEE.

ပျားရည် လက်ဖက်ရည်တစ်ဖွန်းစာရဖို့အတွက်ကို အနည်းဆုံး
ပျား(၈)ကောင်ဟာ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ရှာဖွေစုဆောင်းရပါတယ်။

တရုတ်နိုင်ငံဟာ လွန်ခဲ့တဲ့၅နှစ်အတွင်းမှာ မိုးမျှော်အဆောက်အအုံတွေ
ကို (၅)ရက်ကိုတစ်လုံးနဲ့နဲ့ဆောက်လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ထို့အပြင် လေဆိပ်
အခု(၃၀)၊ မြို့ကြီး(၂၅)မြို့မှာ မြေအောက်မီးရထားလှိုင်းများနှင့် ကမ္ဘာ
အရှည်ဆုံးတံတား(၃)စင်း၊ ကျည်ဆန်ရထားလမ်း မိုင်ပေါင်း(၆၀၀၀)နဲ့
မော်တော်ကားလမ်းမိုင်ပေါင်း (၂၆၀၀၀) တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

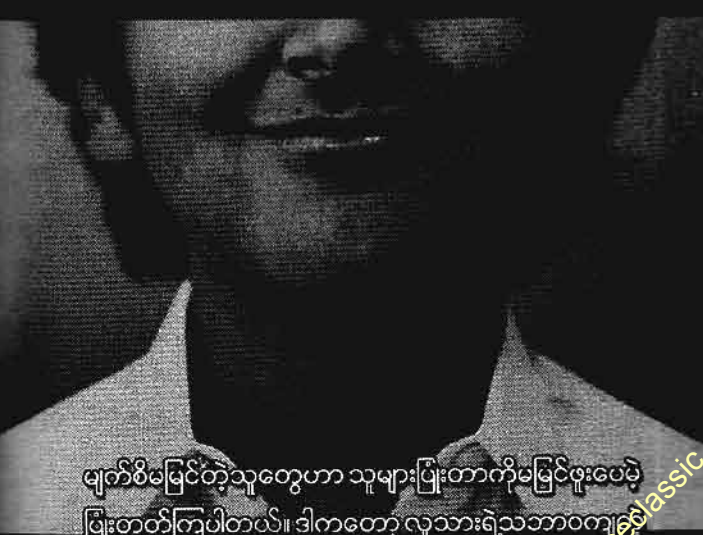
မြောက်ကိုးရီးယားမှာ အစိုးရကသတ်မှတ်ထားတဲ့
ဆံပင်ပုံစံ(၂၈)မျိုးထဲက တစ်မျိုးမျိုးကိုပဲ ညှပ်ခွင့်ရှိပါတယ်။

မွေးကတည်းက လူတွေနဲ့လက်ပွန်းတတီးနေခဲ့တဲ့ ချင်ငန်ဒီဗျောဟ်
 တစ်ကောင်ဟာ ကွန်ယူတာဖွင့်ပြီး ပုံတွေကိုရှာဖွေကြည့်တတ်ပါတယ်။
 ရီမုကွန်ထရိုးနဲ့ တီဗွီကြည့်တတ်ပါတယ်။ သွားတိုက်တတ်ပါတယ်။
 ပိုင်ရှင်ရဲမြင်းတွေကို အစာကျွေးတတ်ပါတယ်။ သစ်ပင်တွေကိုရေလောင်း
 တတ်ပါတယ်။ ရေခဲမုန့်ကားတွေဖြတ်သွားတဲ့ အချိန်ကို မှတ်ထားနိုင်ပါတယ်။

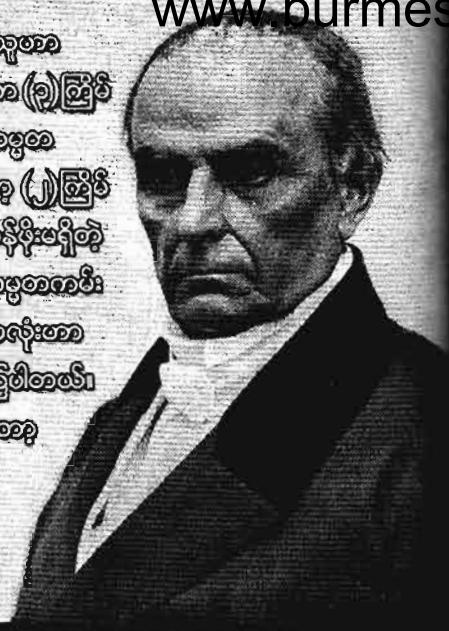
ဂရင်းလမ်ငမန်းတွေဟာ
 ငမန်းဖြူကြီးတွေနဲ့အရွယ်
 အစားတူပြီး အသက်(၂၀၀)
 လောက် ရှင်သန်နိုင်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ
 ပိုလာဂရင်းတောင်၊ မြင်းတွေ၊ ဦးချိုပြားသမင်ကြီးတွေနဲ့ ရိန်းဒီးယားသမင်
 တွေကို စားသောက်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ အလွန်နေးကွေးစွာပဲ ကူးခတ်နိုင်
 ပြီး အမြန်ဆုံးအနေနဲ့ တစ်နာရီကို(၁.၅)မိုင်လောက်သာ ရောက်ပါတယ်။

လူမျက်လုံးဟာ အလွန်စွမ်းအားကောင်းပါတယ်။ တကယ်လို့
 ကမ္ဘာမြေပြင်ဟာ အပြန့်ဖြစ်နေပြီး လုံးလုံးမှောင်ကျနေတယ်ဆိုရင်
 သင်ဟာ (ပိုင်ပုဝ) = (ငှက်လို့မိစား) အတွေးအခေါ်အစဉ်းစဉ်းစဉ်း
 ဖြစ်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။

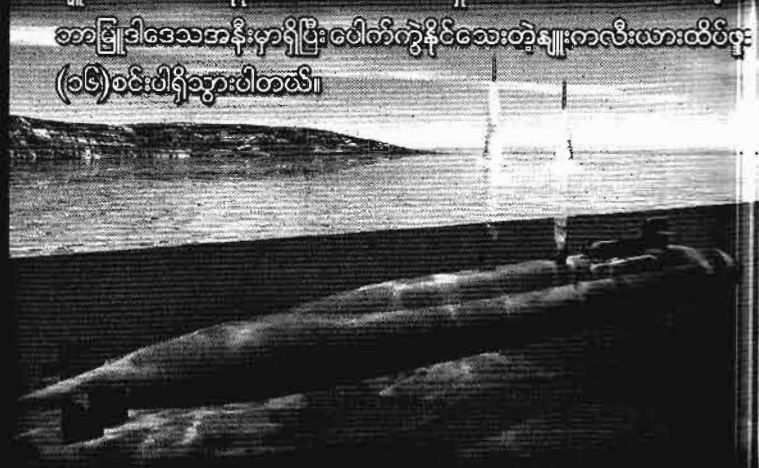

မျက်စိမြင်တဲ့သူတွေဟာ သူများပြုံးတာကိုမမြင်ဖူးပေမဲ့
 ပြုံးတတ်ကြပါတယ်။ ဒါကတော့ လူသားရဲ့သဘာဝကျတဲ့
 တုံ့ပြန်မှုဖြစ်ပါတယ်။

ဒယ်နီယယ်ဝက်စ်ဘဲတောဆိုသူဟာ
 သမ္မတရှေးကောင်းဦးဝမ်းခွဲတာ (၃)ကြိမ်
 တိုင်တိုင်ရှုံးနိမ့်ခဲ့ပါတယ်။ ဒုသမ္မတ
 ရာထူးကမ်းလှမ်းတာကိုတော့ (၂)ကြိမ်
 တိုင်တိုင်ပယ်ချခဲ့ပါတယ်။ တစ်ခါတည်း
 ရုံးလွှဲဆင်လို့ပါတဲ့။ သူ့ကိုဒုသမ္မတကမ်း
 လှမ်းတဲ့သမ္မတနပ်ယောင်ပရိတ်အာ
 သမ္မတကောင်စီဝန်ထမ်းချုပ်ရင်တော့
 နောက်ဆုံးမှာသမ္မတဖြစ်မှာ
 အမှန်ပါပဲ။

အတ္တလန်တိတ်သမုဒ္ဒရာရေအောက်ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ နစ်မြုပ်သွားတဲ့
 နျူးကလီးယားရေငုပ်သင်္ဘော လေးစင်းရှိပါတယ်။ တစ်စင်းကတော့
 တာဠိုဒါဒေသအနီးမှာရှိပြီး ဝေါက်ကွဲနိုင်ဆေးတဲ့နျူးကလီးယားထိပ်ပူ
 (၁၆)စင်းပါရှိသွားပါတယ်။

ဖာရာရီကားကို
 ထုတ်လုပ်ခဲ့တဲ့
 အင်ဂျီနီယာ
 (၁၉၈၈)ခုနှစ်မှာ
 သေဆုံးခဲ့ပါတယ်။
 ဘောလုံးသမား
 မူးဇက်အိုဇေးဟာ
 (၁၉၈၈)ခုနှစ်မှာ
 မွေးဖွားခဲ့တာပါ။
 ဟိုက်ဆိုင်မူ
 ပေပဲလား။

ရှပ်ရှင်မင်းသားကြီး ကလင့်အိစ်ဝုဒ်ဟာ
 ကိုယ်ပိုင်လေယာဉ်စီးရင်း လေယာဉ်ဟာ
 ပင်လယ်ထဲကို ပျက်ကျသွားခဲ့ပါတယ်။
 သူနဲ့သူ့လေယာဉ်မှူးဟာ ရေထဲနစ်နေတဲ့
 လေယာဉ်ထဲကနေ ထွက်နိုင်ခဲ့ပြီး ကမ်းစပ်ကို
 ရောက်ဖို့ (၃)မိုင်ခန့်ကို လက်ပစ်ကူးခဲ့ကြပါတယ်။

လက်မပြတ်သွားခဲ့ရင် ခြေချောင်း
တစ်ချောင်းနဲ့အစားထိုးလို့ရပါတယ်။
ပထမဆုံးသော ခြေချောင်းနဲ့လက်မ
အစားထိုးကုသမှုကိုတော့ ရိုးဆပ်
မျောက်တစ်ကောင်ကို (၁၉၆၄)ခုနှစ်
မှာအောင်မြင်စွာပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။
လူကိုတော့ (၁၉၇၂)ခုနှစ်မှာ ပြုလုပ်
ပေးနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

(၁၉၃၉)ခုနှစ်မှာ နယူး
ယောက်တိုင်းမဂ္ဂဇင်းက
ဟောကိန်းထုတ်ခဲ့ပါတယ်။
သာမန်အမေရိကန်မိသားစု
တွေဟာ တိစ္ဆိတိုင်ကြည့်နေဖို့
အချိန်ပေးနိုင်တော့မှာမဟုတ်
တာကြောင့် နောင်ဆိုတယ်လီ
ဗီးရှင်းဆိုတာခေတ်စားလာမှာ
မဟုတ်ဘူးဆိုတာပါပဲ။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်တုန်းက ဂျာမန်တိုက်လေယာဉ်တစ်စင်းနဲ့ဗြိတိန်တိုက်
လေယာဉ်တစ်စင်းတို့ နှောင့်နှေးခိုင်းစေဟင်ပိုင်နက်ထဲမှာ အပြန်အလှန်
ပစ်ခတ်ပြီး နှစ်စင်းလုံး ပျက်ကျခဲ့ကြပါတယ်။ အောက်ရောက်တော့
အပြန်အလှန်အကူအညီပေးကြလို့ နှစ်ယောက်စလုံးအသက်ရှင်
ခဲ့ကြပါတယ်။ စစ်ကြီးပြီးသွားတော့လည်း သူငယ်ချင်းတွေအဖြစ်နဲ့
နှစ်ပေါင်းများစွာကြာတဲ့တိုင်အောင် အပြန်အလှန်လည်ပတ်ခဲ့ကြပါသတဲ့။

Down Syndrome လို့ခေါ်တဲ့ဦးနှောက်မမှန်တဲ့ရောဂါနဲ့မွေးဖွား
လာတဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက်ဟာ အသက်(၁၅)နှစ်မှာ အင်္ဂလိပ်၊
စပိန်၊ ပြင်သစ်နဲ့ လက်တင် ဘာသာစကားတွေကို ပြောဆိုနိုင်ပါတယ်။
သူဟာ ဒိုင်ယာလန်နိုင်ငံမှာကျင်းပခဲ့တဲ့ (၁၀)ကြိမ်မြောက် ကမ္ဘာ
ဦးနှောက်မမှန်သူများကွန်ဂရက်မှာ တယောထိုး ဖျော်ဖြေတင်ဆက်ခဲ့
ကမ္ဘာဦးနှောက်မမှန်သူများ အငယ်တန်းပြိုင်ပွဲတွေမှာ စံချိန်စံညွှန်း
နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

မျက်လုံးမပါတဲ့သရဲ EYELESS JACK

သတ်

ဇာတ်လမ်းလေးကတော့... မျက်လုံးမပါတဲ့သရဲ
ကိုယ်တိုင် ကျွန်တော့်အိပ်ခန်းထဲလာပြီး ပြောပြခဲ့တာပါ။ ကျွန်တော်တို့
မိသားစုနေတဲ့အိမ်ဟာ ရှေးဟောင်းအိမ်ကြီးဖြစ်ပြီး ဝယ်လိုက်
တာမကြာသေးပါဘူး။ သည်ဇာတ်လမ်းလေးက အဖြစ်မှန်
လေးလို့လည်း ကျွန်တော်ထင်ပါတယ်။

‘ဂျက်’ဟာ. . ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်တုန်းက ဒေသတွင်း သတင်းစာတစ်စောင်က ဝန်ထမ်းလေးတစ်ဦးဖြစ်ပြီး. . သူ့တာဝန်က ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေးဆောင်းပါးတွေကို လက်နှိပ်စက်ရိုက်ပေးရသူပါ။

တစ်နေ့တော့. . . သူ့အလုပ်ရှင်က အမေရိကန်နိုင်ငံဟာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ထဲ စတင်ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း. . ဝန်ထမ်းတွေကို အသိပေးခဲ့ပါတယ်။ အမိမြေအမေရိကကို ချစ်တဲ့စိတ်ကြောင့် ဂျက်တစ်ယောက် စစ်ထဲကို ခြေစုံပစ်ဝင်ခဲ့ပါတယ်။

စစ်သင်တန်းကို ချက်ချင်းတက်၊ ပြီးတာနဲ့. . ရှေ့တန်းစစ် မျက်နှာကို ထွက်ခဲ့ရပါတယ်။

မဟာမိတ်တပ်တွေက နာဇီတွေကို တိုက်ထုတ်နေတုန်း လူးဝစ်(Louis)ဆိုတဲ့ အင်္ဂလိပ်စစ်သားလေးတစ်ယောက်နဲ့ သူငယ်ချင်းဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။ လူးဝစ်ဟာ သူတို့နေတဲ့မြို့လေးကို အတိုက်ခံရပြီးတဲ့နောက် ကိုယ်တိုင်းပြည်ကို ကာကွယ်ရမယ်ဆိုတဲ့ အသိတရား ရလာပြီး စစ်ထဲကိုဝင်လာတဲ့သူပါ။

အစကတော့ ရန်သူတိုက်လေယာဉ်တွေကိုပစ်ချဖို့၊ နာဇီတပ်တွေ ပုန်းအောင်းစခန်းချနေတဲ့နေရာတွေကို ဗုံးကြဲဖို့အတွက် တိုက်လေယာဉ်မောင်းသင်တန်း တက်ရမယ်လို့ အရာရှိတွေက လူးဝစ်ကို ပြောပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဖြစ်ချင်တော့. . နာမည်တူ စစ်သားလေးတစ်ယောက်နဲ့မှားပြီးတော့ ကြည်းတပ်ထဲ ရောက်သွားခဲ့ပါတယ်။

ကတုတ်ကျင်းတွေထဲမှာ ပုန်းအောင်းပြေးလွှားရင်းနဲ့ ဂျက်နဲ့ လူးဝစ်တို့ အခင်ဆုံးသူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ ခင်မင်မှုတွေ တစ်စတစ်စတိုးလာပြီးတဲ့နောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်လည်း ကိုကြီး၊ညီလေးလို့ပဲ ခေါ်တဲ့အထိ ချစ်ခင်လာပါတော့တယ်။

သူတို့နှစ်ယောက်ကို ရန်သူနယ်မြေထဲ ဝင်ရောက်ချေမှုန်းဖို့

တာဝန်အပေးခံရတာဟာ အဖြစ်ဆိုးနဲ့ ကြုံတွေ့ရဖို့ ဖြစ်လာခဲ့ရတာပါ။ ရန်သူတွေက သူတို့ရဲ့တပ်စခန်းတစ်ခုလုံးကို အဆိပ်ဓာတ်ငွေ့ငွေ့တွေနဲ့ စတင်ပစ်ခတ်တိုက်ခဲ့ပါတယ်။ သည်မှာတင် ဂျက်တစ်ယောက် မျက်စိစုံလုံးကန်းသွားရှာပါတော့တယ်။ လူးဝစ်တစ်ယောက်လည်း သေနတ်မှန်ခဲ့ပါတယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်ကို ရှေ့တန်းစခန်းနဲ့ မိုင်အနည်းငယ် လောက်မှာရှိတဲ့ စစ်မြေပြင်ဆေးရုံကိုပို့ခဲ့ပါတယ်။ ဆေးရုံရောက်တော့ ဂျက်တစ်ယောက် မျက်စိတွေကနာလွန်းလို့ အဆက်မပြတ် အော်ဟစ်ငိုညည်းနေရရှာပါတယ်။

နောက်ဆုံးတော့ ဆရာဝန်တွေက သူ့မျက်စိနှစ်လုံးစလုံးကို ခွဲထုတ်လိုက်ပါတယ်။ ဂျက်တစ်ယောက် မျက်စိစုံလုံးကန်းသွားပေမဲ့ လူးဝစ်ကို ပစ်မထားရက်ခဲ့ပါဘူး။ သူ့နာပြုဆရာမလေး‘ဘက်စီ’က လူးဝစ်ကိုပြုစုနေတုန်းမှာလည်း ဂျက်ဟာ လူးဝစ်ရဲ့လက်ကို တင်းတင်းဆုပ်ပြီး အားပေးတတ်ပါတယ်။

လူးဝစ်ဟာ ဆေးရုံမှာ တစ်ရက်တောင် မခံလိုက်ပါဘူး. . . သေမင်းခေါ်ရာနောက် ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်သွားရရှာပါတော့တယ်။

လူးဝစ်ရဲ့လက်ကို မျှော်လင့်တကြီးနဲ့ ဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့ ဂျက်ရဲ့ လက်ဟာ တဖြည်းဖြည်း လျော့သွားပါတယ်။ လူးဝစ်တစ်ယောက် နောက်ဆုံးထွက်သက်ကို ညင်ညင်သာသာ မှုတ်ထုတ်သွားပုံက အသက်ထွက်သွားတာနဲ့မတူဘဲ အိပ်ပျော်သွားတာနဲ့တောင် တူနေသေးတော့တယ်။

ဂျက်ဟာ စိတ်ကိုမထိန်းနိုင်တော့လို့ အော်ဟစ်လို့သာ ငိုကြွေးလိုက်ချင်ပေမဲ့ မျက်စိနေရာတွေက အရမ်းနာနေလို့ ငိုချင်တဲ့စိတ်ကို အကြိတ်ပြီး ထိန်းထားရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ရဲဘော်ရဲဘက် လူးဝစ်ရဲ့

ဝိညဉ်မဲ့သွားပြီဖြစ်တဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို တွင်တွင်ကြီးလှုပ်ရမ်းပြီး သွေးရူး သွေးတန်းနဲ့ အော်ဟစ်နေပြီးတော့... နှုတ်ခမ်းကိုလည်း ပြတ်ထွက် မတတ်ကိုက်ထားမိပါတယ်။ လူးဝစ်ရဲ့အလောင်းကို သယ်ထုတ်သွား တဲ့ ဆရာဝန်တွေကိုလည်း ဂျက်တစ်ယောက် အော်ဟစ်ဆဲဆိုနေတာ ပေါ့။ နောက်ဆုံး အိပ်ဆေးထိုးပေးလိုက်တော့မှ ဂျက်တစ်ယောက် သုံးရက်ဆက်တိုက် အိပ်ပျော်သွားပါတော့တယ်။

ဂျက်အိပ်ရာကနိုးလာတော့ 'သင်အိမ်ပြန်နိုင်ပြီ' ဆိုတဲ့... ကြေးနန်းကို ဆရာဝန်တစ်ယောက်က လာဖတ်ပြပါတယ်။ ဂျက်ကို သူနာပြုဆရာမလေး ဘက်စီက သေဆုံးသွားတဲ့စစ်သားတွေ မြှုပ် ထားတဲ့နေရာကို လိုက်ပြပါတယ်။ ဂျက်ဟာ လူးဝစ်ရဲ့မြေပုံကို နောက် ဆုံးအနေနဲ့နမ်းရှုပ်ပြီး နှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်။

အခိမ်တွေကြောင့် မျက်စိကွယ်ခဲ့ရသူများ

အဲသည်နောက် အမေရိကကို ပြန်ရပါတော့တယ်။ ဒါပေမဲ့ အိမ်ပြန်ရောက်တော့လည်း ဝမ်းနည်းစရာနဲ့ ထပ်ကြုံလိုက်ရပါတော့ တယ်။ အဲဒါကတော့ မိခင်ဖြစ်သူဟာ သူ့ကိုတွေ့လို့ ပျော်ရမဲ့အစား မျက်စိနှစ်ဖက်စလုံးမရှိတော့တဲ့သားကိုကြည့်ပြီး နှုတ်ဆက်နေရင်း မတ်တပ်ကနေ ငိုကြွေးချက်မနဲ့ ဖြစ်သွားတာပါပဲ။ တိုင်းပြည်အတွက် ပေးဆပ်ရတာဖြစ်လို့ ဘာမျှဝမ်းနည်းမနေပါနဲ့လို့ ဂျက်က မအေဖြစ် သူ့ကိုနှစ်သိမ့်လိုက်ပါတယ်။

တွေ့တွေ့ချင်း အရမ်းခံစားရလို့ပါဟု မိခင်ဖြစ်သူက ပြန်ပြော ရှာပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မိခင်ဖြစ်သူဟာ အလျင်တုန်းက ပျော်ပျော်နေ တတ်ပြီး အမြဲတမ်းတက်ကြွနေတတ်တာ အခုဘာကြောင့်ဝမ်းနည်း တတ်လာရတာလဲလို့ ဂျက်တစ်ယောက် စဉ်းစားလို့မရ ဖြစ်နေမိပါ တယ်။

မိခင်ဖြစ်သူဟာ ငိုလက်စကိုရပ်လိုက်ပြီး စက်ရုံမှာအလုပ်လုပ် နေတဲ့ ဂျက်ရဲ့အစ်ကိုဖြစ်သူ မက်(ခ်)ဟာ ကျောက်ဂွမ်းမှုန့်တွေ ရှူနေရ တာကြာလာလို့ အဆုတ်ထိခိုက်ပြီး မကြာသေးခင်ကမှ ဆုံးသွားပြီဖြစ် တဲ့အကြောင်းကို ပြောပြပါတယ်။ ဂျက်တစ်ယောက် အစ်ကိုအရင်း သေသွားတာကြားသိရလို့ ထပ်ငိုကြွေးရပြန်ပါတယ်။

အိမ်ပြန်ရောက်ပြီး တစ်ပတ်အကြာမှာ မိခင်ဖြစ်သူ ဆုံးသွား ပြန်ပါတယ်။ သူ့အမေဟာ စိတ်ထိခိုက်လွန်းလို့ ရင်ကွဲနာကျပြီး သေ သွားတာဖြစ်မယ်လို့ ဂျက်ကမှတ်ချက်ပေးပါတယ်။

ဂျက်တစ်ယောက် တစ်ကောင်ကြွက် ဖြစ်သွားရပါပြီ။ သူ ခံနိုင်သားတုန်းက ဖခင်ဖြစ်သူက တီဘီရောဂါနဲ့ ဆုံးသွားခဲ့ပါတယ်။ သူ့အသောက်ညီအစ်ကိုလူးဝစ်၊ အစ်ကိုအရင်းဖြစ်သူ မက်(ခ်)နဲ့ မိခင် ဖြစ်သူတို့လည်း မရှိကြတော့ပါဘူး။ အခုတော့ ကိုယ်သွားချင်တဲ့နေရာ

ကို တွဲခေါ်ပေးမဲ့သူ၊ ကိုယ့်ကိုနှစ်သိမ့်ပေးမဲ့သူ၊ ထမင်းခူးကြွေးမဲ့သူ၊ ရေခပ်တိုက်ပေးမဲ့သူ၊ အကာအကွယ်ပေးမဲ့သူ၊ ယုတ်စွာအဆုံး ပွေ့ဖက်အားပေးမဲ့သူတောင် မရှိတော့ပါဘူး။

တစ်နေ့ . . . ညဉ့်နက်နက်အချိန်မှာ ဂျက်တစ်ယောက် သူ့အိပ်ခန်းထဲကို စမ်းစမ်းစမ်းစမ်းနဲ့ သွားနေပါတယ်။ စားပွဲရဲ့အံ့ဆွဲထဲမှာ တိုက်ပွဲကနေယူလာတဲ့ သေနတ်ဟောင်းတစ်လက် ထည့်ထားပါတယ်။ သူ့ခိုးသူဝှက်တွေ ဝင်လာပြီးရိုက်နှက်လျှင် . . . သူ ဒါမှမဟုတ် သူ့အမေ ကိုင်တွယ်ပစ်ခတ်ဖို့အတွက် မောင်းကလည်း အဆင်သင့်တင်ထားပြီးသားပါ။ အခုတော့ အမေဖြစ်သူလည်း မရှိတော့ပြီမို့ ကိုင်မဲ့သူကလည်း သူတစ်ယောက်တည်းပဲ ရှိပါတော့တယ်။

ဂျက်ဟာ ပါးစပ်ကိုဟလိုက်ပါတယ်။ နောက်တော့သေနတ် ပြောင်းဝကို ငုံလိုက်ပြီး ခလုတ်ကို ဖြုတ်ချလိုက်ပါတယ်။

သူ့ရဲ့လည်ချောင်းတစ်ခုလုံးဟာ တစ်မုဟုတ်ချင်း တစ်စစီ ဖြစ်သွားပါတော့တယ်။ သူ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ကြမ်းပြင်ပေါ်ကို အရုပ်ကြိုးပြတ် လဲကျသွားပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ မတ်တပ်ရပ်နေဆဲဖြစ်တာကို သိနေရလို့ အံ့ဩဘနန်းဖြစ်သွားပါတယ်။

သေနတ်မောင်းခလုတ်နှိပ်လိုက်တာတွေ၊ ရုတ်တရက် မီးပွင့်သွားတာတွေဟာ တစ်ကယ်ကောဟုတ်ရဲ့လားလို့ . . . စိတ်ထဲမှာ ထင်ယောင်ထင်မှားဖြစ်နေဆဲပါပဲ။

ဒါ့ကြောင့် သူမသေခင်လေးမှာ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ သတိမရတော့ပါဘူး။ သူ့ဘာလုပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာကိုလည်း ပြန်စဉ်းစားလို့မရနိုင်အောင် ဖြစ်နေပါတယ်။

ဒါပေမယ့် သူ့မှတ်မိနေတာ တစ်ခုကတော့ ဂျက်ဆိုတဲ့လူတစ်

ယောက်ရဲ့ဖြစ်ရပ်ဇာတ်လမ်းပါပဲ။ သူ ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါဖြစ်ခဲ့တယ် ဆိုတာတော့ မမှတ်မိတော့ပါဘူး။ ဂျက်ဟာ တစ်ခြားနေရာသို့ ထွက်လည်းမသွားနိုင်တာမို့ . . . သူ့အိမ်ထဲမှာပဲ ရှိနေဆဲပါ။

သူမသေခင်က နေခဲ့တဲ့အိမ်နဲ့ သေပြီး အခုနေနေတဲ့အိမ်ဟာ အတူတူပဲလား။ ဒါမှမဟုတ် တခြားစီလားဆိုတာတောင် မသိနိုင်အောင် ဖြစ်နေရပါတယ်။ လူ့ဘဝတုန်းကပျော်ပျော်နေတတ်ပေမဲ့ သရဲဂျက်ဟာ အခုအချိန်မှာတော့ တစ်ယောက်တည်းနေရလို့ စိတ်ဓာတ်လည်း အကြီးအကျယ်ကျနေပါတယ်။

သည့်ဇာတ်လမ်းလေးက စိတ်ဝင်စားဖို့အရမ်းကောင်းလွန်းလို့ မျက်လုံးမပါတဲ့သရဲကို ကျွန်တော်ဘာမေးမေး သူကတော့ ပြောပြတာပါတယ်။

မျက်လုံးမပါပေမယ့် မြင်နေပုံရတဲ့သရဲဂျက်ဟာ . . . သည့်ဇာတ်လမ်းလေးက သူ့ကိုယ်တိုင်ဖြစ်ပျက်ခဲ့တယ်ဆိုတာကို သိပုံမရတာပါဘူး။

တစ်လျှောက်လုံး

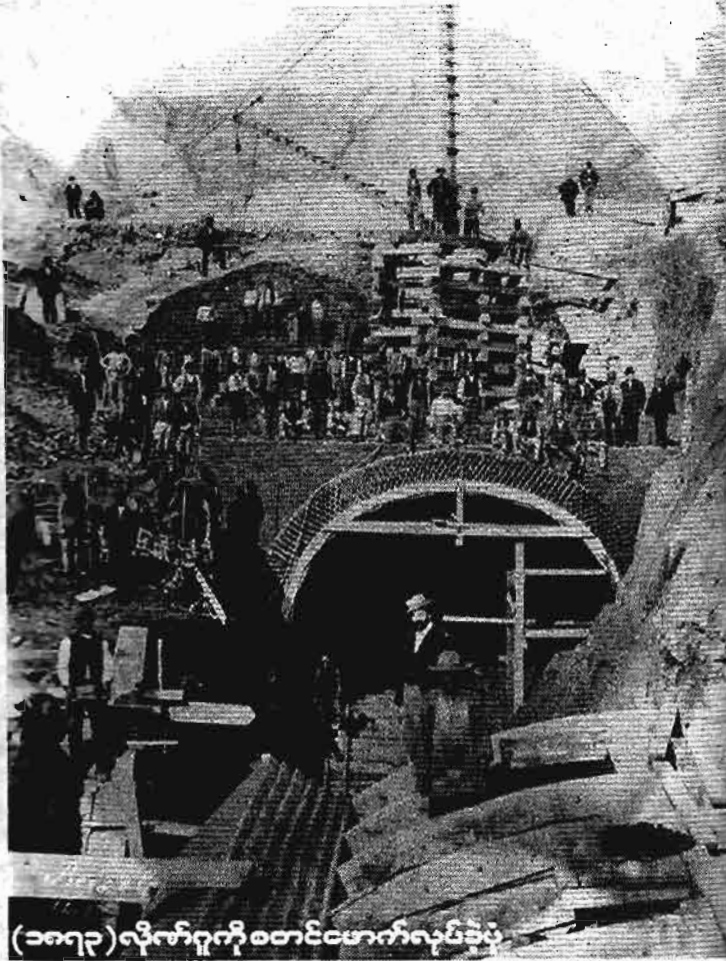
CHURCH HILL TUNNEL

31 မေရိကန်နိုင်ငံ၊ ဗာဂျီးနီးယားပြည်နယ်ရဲ့ မြို့တော်ဖြစ်တဲ့ ရစ်ချ်မွန်းမြို့မှာတည်ရှိတဲ့ 'ဘုရားကျောင်းတောင်ကုန်း' အောက်မှာ မြို့ကျသွားတဲ့ ရထားလမ်းလိုက်ဂူကြီးရှိပါတယ်။ ရထားလမ်းလိုက်ဂူကြီးမှာ သရဲတစ္ဆေတွေတင်မကဘူး၊ သွေးစုပ်ဖတ်ကောင်တွေတောင် ရှိတယ်လို့ နာမည်ကြီးလှပါတယ်။ ဒီလိုက်ဂူကို (၁၈၇၃)ခုနှစ်မှာ စတင် ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပေမယ့် (၁၉၀၂)ခုအရောက်မှာ ပြန်ပိတ်ခဲ့ရပါတယ်။

သို့ပေမယ့် မြို့ရဲ့လူဦးရေနဲ့ စီးပွားရေးတို့ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာ တာမို့ (၁၉၂၀)ပြည့်လွန်နှစ်တွေမှာ ဒေသတွင်းမီးရထားကုမ္ပဏီက မိတာ (၁၂၀၀)၊ ပေ(၄၀၀၀)ရှည်တဲ့လိုက်ဂူကို ပြန်လည်ဖွင့်လှစ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ ပြန်လည်အသုံးမပြုခင် သန့်ရှင်းရေးလုပ်ငန်း တွေ၊ ကြံ့ခိုင်ရေးလုပ်ငန်းတွေ လုပ်ကြရပါတယ်။

(၁၉၂၅)ခု၊ အောက်တိုဘာလ(၂)ရက်နေ့ မွန်းတည့်အချိန်မှာ ပေါ့...။

(၁၈၇၃) လိုဏ်ဂူကို စတင်ဖောက်လုပ်ခဲပုံ

လူပေါင်း(၂၀၀)လောက်ဟာ လိုဏ်ဂူထဲမှာ အလုပ်တိုယ်စီ လုပ်နေကြပါတယ်။ သူတို့ဟာ ရေနွေးငွေ့မောင်း မီးရထားစက်ခေါင်း နဲ့ဆွဲတဲ့ ကိုယ်ထည်ပြားတဲ့ နောက်တွဲတွေပေါ်မှာ မတ်တပ်ရပ်ပြီး.. လိုဏ်ဂူမျက်နှာကြက်တွေကို ပြန်လည်မွမ်းမံနေကြတုန်းမှာ မီးရထား

တန္တလှိုက်ဂူ

စက်ခေါင်းပေါ်တည်တည်က ဂူခေါင်းမိုးကြီးဟာ ပြန်ဆိုပြန်ကသွားပါ တော့တယ်။

(၁၉၂၀) ပြန်လည်အသုံးပြုရန် ပြင်ဆင်နေပုံ

ရထားတစ်စင်းလုံးဟာ အနောက်ဘက်အပေါက်နားမှာ.. ကျောက်တုံးတွေ၊ ရွံ့တွေအောက်မှာ မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်ခံလိုက်ရသလို ဖြစ်သွားပါတယ်။ ရေနွေးငွေ့တွေဟာ ကြေမွနေတဲ့ဘွိုင်လာအိုးကြီး ထဲကနေ ပန်းထွက်နေတုန်းမို့လို့ မီးထိုးသမားကို အပူတွေဟပ်နေပါ တော့တယ်။ သူဟာ လိုဏ်ဂူအရှေ့ဘက်အပေါက်ဆီကို အားတင်းပြီး ထွားသွားထွက်လာနိုင်ခဲ့ပေမဲ့ ဆေးရုံအရောက်မှာတော့ ရရှိထားတဲ့ ဒဏ်ရာတွေနဲ့ သေဆုံးသွားပါတယ်။

စက်မောင်းသမားအဖြစ်ကတော့ ပိုလို့တောင်ဆိုးပါတယ်။ ကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်းတွေလုပ်လို့ (၈)ရက်အကြာမှာတော့ စက် မောင်းသမားဟာ စက်ခန်းထဲမှာပိတ်မိပြီး သေနေတာကို တွေ့ရပါ တော့တယ်။ သူဟာ ဆိုးဆိုးဝါးဝါးကို အပူလောင်ခံထားရပြီး သူ့ရင် ဘတ်ဟာ လီဗာနဲ့ညပ်ပြီး သေသွားခဲ့တာပါ။ မှတ်တမ်းမှတ်ရာတွေက

တန္တလှိုက်ဂူ

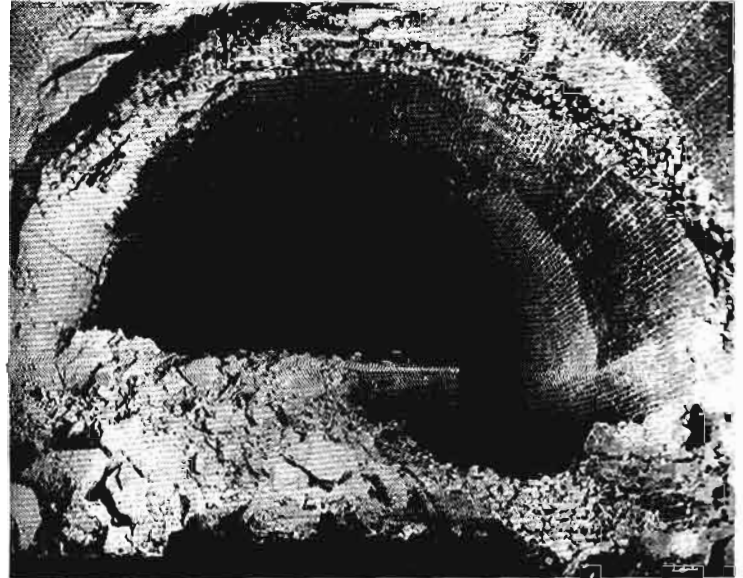

ထိုအချိန်ကအသုံးပြုခဲ့သော ဘျိုင်လာအိုးတပ်စက်ခေါင်း

တော့ ပုံစံတကျ မရှိခဲ့ပါဘူး။ အလုပ်သမားအများစုက နေ့စားတွေပါ။ အနည်းဆုံး အလုပ်သမားတစ်ယောက်ကတော့ အလောင်းပြန်ရှာလို့ မတွေ့တော့ပါဘူး။

မီးရထားစက်ခေါင်းကြီးနဲ့ အလောင်းအနည်းငယ်ဟာ ဂူထဲမှာ ကျန်နေတုန်းပါပဲ။ နောက်တော့ လိုက်ဂူထဲကို သံတွေနဲ့အပြည့်ဖြည့်ပြီး အပေါက်ဝကို၊ ကွန်ကရစ်တွေနဲ့ အသေပိတ်လိုက်ပါတော့တယ်။ ဂူနားမှာနေထိုင်ကြသူတွေကတော့ ညညဆို အော်သံတွေကြားရတယ်လို့ အကြောင်းကြားပါတယ်။

တော့လိုက်ဂူ

မြို့ကျနေသောလိုက်ဂူအတွင်းပိုင်းပုံ

“ကျွန်တော့်ကို အပြင်ထုတ်ပေးကြပါ”ဆိုတဲ့ အသံနက်ကြီးတွေ၊ မီးရထားစက်ခေါင်းက ဘီးတွေလည်တဲ့အသံတွေ ကြားရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဘုရားကျောင်းအနီးအနားသင်္ချိုင်းက သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်က လူသေတွေကို လာစားတယ်လို့လည်း ဆိုကြပါတယ်။

ဂူကြီးထဲမှာကယ်ဆယ်ရေး လုပ်ငန်းတွေလုပ်လို့ ရက်အနည်းငယ်အကြာမှာတော့ ကယ်ဆယ်ရေးလုပ်သားတွေဟာ လူသေတွေကို ကုန်းကုန်းကုန်းနဲ့စားသောက်နေတဲ့ သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီးကို ဘွားခနဲတွေ့လိုက်ရပါတော့တယ်။ သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီးက သွေးတွေပေးနေတဲ့ သူ့ရဲ့အစွယ်ကြီးတွေကို ဖြုတ်လိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ ကယ်ဆယ်ရေးလုပ်သားတွေက လိုက်ဖမ်းကြလို့ သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီးဟာ သင်္ချိုင်းကုန်းဘက်ကိုထွက်ပြေးပြီး (၁၉၂၂)ခုက သေဆုံးသွား

တော့လိုက်ဂူ

တဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ အုတ်ဂူထဲကို ဝင်သွားတာကို အံ့သြဖွယ်ရာ တွေ့လိုက်ရပါတယ်။

အဲဒီအုတ်ဂူထဲက အလောင်းကိုဖယ်ထုတ်ပြီး အုတ်ဂူကိုလည်း သေ့နဲ့အသေခတ်ခဲ့ပါတယ်။

နောင်ကို ဘာတွေဆက်ဖြစ်လာဦးမလဲဆိုတာကလည်း စိတ်ဝင်စားစရာ အကောင်းသားပါ။ . . .

သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ကြီးဟာ ပိတ်မိနေတဲ့လုပ်သားတွေရဲ့ သွေးကို စုပ်ရုံစုပ်တယ်ဆိုရင် တချို့တလေတော့ သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်ဘဝနဲ့ ပြန်ထွက်လာကြမှာဖြစ်လို့ပါပဲ။

သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်အား
လိုက်ဂူထဲမှာတွေ့မြင်ခဲ့ရပုံ

ဒါဆိုရင် ခုကြားနေရတဲ့ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အသံဆိုးကြီးတွေကလည်း သရဲအော်သံတွေ မဟုတ်ဘဲ. . . သွေးစုပ်ဖို့ နှစ်ပေါင်း (၉၀)လုံးလုံးစောင့်နေခဲ့တဲ့ သွေးစုပ်ဖုတ်ကောင်တွေရဲ့ အသံကြီးတွေသာ ဖြစ်နိုင်ပါတော့တယ်။

ယခုအခါတွင် တွေ့မြင်ရသည့် အသေပိတ်ထားသောလိုက်ဂူ

Church Hill Tunnel

လော့အိန်ဂျလိမ်
မိကျောင်းမွေးမြူရေးက
တုန်လှုပ်ခြောက်ခြားဖွယ်ရာများ

LOS ANGELES
ALLIGATOR FARM

၆ပုံကတော့ (၁၉၂၀)ပြည့်လွန် နှစ်တွေတုန်းက လော့အိန်
 ဂျလိမ်က မိချောင်းမွေးမြူရေးစခန်းမှာ မိချောင်းတွေနဲ့အတူတူ ဓါတ်ပုံ
 ရိုက်ထားတဲ့ သမီးငယ်လေးပါ။ အလွန်အသည်းလားစရာပါ။
 ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ်၊ လော့အိန်ဂျလိမ်မှာရှိတဲ့ လင်
 ကွန်းတောင်တန်းနားကစခန်းဟာ (၁၉၀၇-၁၉၅၃)ခုနှစ်ကြားကာလ

မိကျောင်းမွေးမြူရေးက တုန်လှုပ်ခြောက်ခြားဖွယ်ရာများ

မှာ နာမည်ကြီးအပန်းဖြေစခန်းတစ်ခု ဖြစ်သလို မိချောင်းမွေးမြူရေး စခန်းတစ်ခုလည်း ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနေရာဟာ ဒေသခံတွေရဲ့ ဝင်ငွေဖြစ်ထွန်းရာ နာမည်ကြီး ထွက်ပေါက်တစ်ခုလည်း ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ဝင်ကြေးကတော့ (၂၅)ဆင့်ဖြစ်ပြီး ရာဘာမိချောင်းရုပ်လေးတွေအပါအဝင် တွားသွားအကောင်တွေရဲ့ အရုပ်လေးတွေကို ဝယ်ယူနိုင်တဲ့အခွင့်အရေး ရနိုင်ပါတယ်။

မိချောင်းတွေဟာ အရွယ်အမျိုးမျိုးရှိပြီး ကန်တွေထဲမှာ အရွယ်အစားအလိုက် ခွဲမွေးထားပါတယ်။ လာတဲ့သူတွေက မိချောင်းတွေနားကို အရဲစွန့်ပြီး ကပ်ကြည့်တတ်ကြပါတယ်။ မိချောင်းဆိုတာ ရေထဲမှာဆိုရင် မည်းမည်းမြင်ရာ အကုန်ဆွဲစားတတ်တဲ့ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်လှတဲ့ သားစားသတ္တဝါပါ။ ။ ဒါပေမဲ့ လာလည်ကြတဲ့သူတွေက သူတို့ရဲ့ကလေးငယ်လေးတွေကို လွှတ်ထားပေးလို့ မိချောင်းတွေနား ကပ်သွားရုံမကဘူး၊ တချို့ကလေးတွေဆိုရင် မိချောင်းတွေနဲ့ တောင် ဆော့ကစားနေတတ်ပါတယ်။ မိချောင်းတွေက ဘယ်လောက်တောင်ယဉ်နေပြီ မသိရပေမဲ့ ခွေးတွေကလည်း အရွယ်ရောက်ပြီးသား မိချောင်းတွေနဲ့ ဆော့နေတတ်ပါတယ်။

မိကျောင်းမွေးမြူရေးက တုန့်လှုပ်ခြောက်ခြားဖွယ်ရာများ

စခန်းကြီးတစ်ခုလုံးကို ခြံစည်းရိုးခတ်ထားပေမဲ့ ကျောင်းသား
ကျောင်းသူလေးတွေဟာ မိချောင်းကြီးတွေနဲ့ မကြောက်မရွံ့ မိတ်ဖွဲ့ကြ
ပါတယ်။ စခန်းကမိချောင်းတွေကို ခိုးယူသွားမယ်လို့တောင် အချို့
ကျောင်းသူကျောင်းသားတွေက ဆိုကြပါတယ်။

မိုးရွာလို့ ရေများကြီးပြီလားဆိုမှဖြင့် မိချောင်းတွေဟာ ရေ
လျှောင်ကန် အနီးအနားကို လျှောက်သွားတတ်ကြပါတယ်။ စခန်းထဲ
ကို ရေတွေဒလဟောဝင်လာပြီဆိုရင် မိချောင်းတွေအတွက်တော့
လင်ကွန်းပန်းခြံရေကန်ထဲကို ဝင်ကူးဖို့အခွင့်အရေး ရတော့တာပါပဲ။
ဒါပေမဲ့ ကျန်တဲ့အကောင်တွေကတော့ အနီးအနားက ရေကန်တွေနဲ့
ခြံအနောက်ဘက်လောက်ပဲသွားတတ်ကြပါတယ်။ မိချောင်းအော်သံ
ဟာ အနီးအနားကလူတွေအတွက်တော့ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စ
ရာပါပဲ။

မိကျောင်းမွေးမြူရေးက တွန်လုပ်ခြောက်ခြားဖွယ်ရာများ

အချို့မိချောင်းတွေဆိုရင် တာဝံလိုရုပ်ရှင်တွေထဲကလို . .
သရုပ်ဆောင်နိုင်ကြပြီး စတန့်မင်းသားတွေနဲ့ နပန်းလုံးတဲ့အခန်း
တွေမှာတောင် ပါဝင်ကြပါတယ်။ ဘီလီဆိုတဲ့မိချောင်းကတော့ စခန်း
မှာ နာမည်အကြီးဆုံး၊ အသက်အကြီးဆုံး မိချောင်းဖြစ်ပါတယ်။

သူဟာ (၁၉၁၀) ကနေ (၁၉၄၀)ပြည့်နှစ်အတွင်း ရုပ်ရှင်ကား
အတော်များများမှာ ပါခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဒါကတော့ ကြက်သားတစ်ခြမ်းကို
သူ့အထက်နားမှာ မြှောက်ပြလိုက်ရင် . . သူရဲ့ ပါးစပ်ကြီးကို စိတ်ချ
လက်ချဟထားနိုင်လို့ပါပဲ။

တစ်နှစ်တစ်နှစ် လာရောက်လည်ပတ်တဲ့လူဦးရေဟာ . . .
ငါးသောင်းလောက်အထိ ကျဆင်းသွားလို့ (၁၉၈၄)ခုအရောက်မှာ
အဲဒီမိချောင်းစခန်းကို ပိတ်လိုက်ရပါတယ်။ မိချောင်းအားလုံးကိုတော့
ဖလော်ရီဒါပြည်နယ်က သီးသန့်နေရာတစ်ခုဆီကို ပြောင်းထားပေးခဲ့
ပါတယ်။

Los Angeles Alligator Farm

မိကျောင်းမွေးမြူရေးက တွန်လုပ်ခြောက်ခြားဖွယ်ရာများ

ဘယ်သူကကြောက်စရာလဲ

“မင်းတို့ တစ္ဆေခြောက်ခံရဘူးလား...”

မြင့်ဦးစကားကြောင့် အားလုံးကျောစိမ့်သွားကာ... ကိုယ်ကလေးတွေ မတ်ကုန်သည်။ ဒီညကျမှ ဒီစကားပြောရမလားဆိုသော မကျေမနပ်ဖြစ်မှုနှင့် အောင်တိုးမျက်နှာ ဖြူရော်ရော်ဖြစ်ကာ နောက်ကျောမလုံသလို လှည့်ကြည့်သည်။ ဧည့်ခန်းထဲမှာပင် ပြင်ထားသော အလောင်းကိုကြည့်ကာ... လည်ချောင်းတွေပါ ခြောက်ကပ်ကာသွားသည်။

ဝန်ခံရလျှင်... သူမလာချင်၊ အသုဘလိုက်ပို့သည့်ကိစ္စ၊ ဆေးရုံလူနာလိုက်ကြည့်သည့်ကိစ္စမျိုး ဘယ်လောက်ရင်းနှီးသည်ဖြစ်စေ သူဘယ်တော့မှမလုပ်။ သူ့အတွက်... ဇော်မောင်ဦးလေး ဆုံး၍ နာရေးအိမ်မှာ အကူအညီပေးရေး ရောက်လာသည့်ကိစ္စက... ဒါပထမဦးဆုံးအကြိမ်ဖြစ်၍ အိမ်သားတွေပင် အံ့သြသွားကတည်းက သူ အတော်စိတ်ပိန်ကာနေသည်။ ဒီတစ်အိမ်တော့ သူဘယ်ဘယ်လိုမှ ငြင်းလို့မရ။

ဘယ်သူ့မျက်နှာမှ မထောက်ထားသည်ဆိုဦးတော့ ဇော်မောင်နှင့် အမွှာမောင်နှမတော်သော ကျော့မေမျက်နှာရှိနေသည်။ ကျော့မေနှင့်သူ ချစ်သူဖြစ်ကြတာ တစ်လတောင်မပြည့်သေး။

ယောက်ဖလောင်း ဇော်မောင်ကိုယ်တိုင် သဘောတူခွင့်ပြုပေးထား၍ ဒီလိုနာရေးပေါ်ပေါက်ချိန် ကိုယ်မှမသွားလျှင်... ကိုယ့်မျက်နှာ ထားစရာမရှိတော့ပြီ။

ပြီးတော့ ကွယ်လွန်သူဦးဌေးအောင်က ဇော်မောင်တို့မောင်နှမ၏ တစ်ဦးတည်းသော အားကိုးရာကျေးဇူးရှင်။ မိဘနှစ်ပါးလုံး ဆုံးပါးသွားချိန်က ဇော်မောင်တို့မောင်နှမ ဆယ်နှစ်ဝန်းကျင်အရွယ်လေးတွေ၊ ဦးဌေးအောင်က ဖခင်၏ညီအရင်းဖြစ်ကာ လူပျိုကြီးဘဝနှင့် တူတူမနှစ်ယောက်အား စောင့်ရှောက်လုပ်ကိုင် ကျွေးမွေးလာခဲ့သည်မှာ နောက်ဆုံးအချိန်ထိ ဖြစ်လေသည်။ သေတော့လည်း အလုပ်ကအပြန် ရေးချိုးရင်း... ဦးနှောက်ကျောပြတ်ကာ နှစ်ရက်လုံးလုံး သတိပြန်မလည်တော့ရာမှ ဆုံးပါးသွားခြင်းဖြစ်သည်။

နာရေးကလည်းဖြစ် ရှေ့ဆက်ပြီးရပ်တည်ဖို့အတွက် အားကိုးရာမဲ့ဖြစ်ကုန်သော ဇော်မောင်တို့မောင်နှမ ဘယ်လောက်အားငယ်နေရှာမလဲဆိုသောအသိနှင့် ရွာထဲက သက်တူရွယ်တူ သူငယ်ချင်းတွေ

အားလုံး တစ်ချိန်တည်း စုရုံးရောက်လာကာ အားပေးကူညီကြခြင်းပင်။ ဒီလိုအချိန်မှာ သူ့ရှောင်နေလျှင်... လူလို့တောင် သတ်မှတ်လို့ရတာမည်မဟုတ်၍ အားတင်းကာ ရောက်လာခဲ့ရသည်။

“ခုနှစ်ရက်လုံးလုံး ငါတို့အားလုံး အိမ်မပြန်ဘဲ ဒီမှာပဲနေကြမယ်ဟေ့... ”

သူတို့လူငယ်လုပ်စုထဲမှာ မြင့်ဦးက ကာလသားခေါင်းဆောင်လို့ပဲပြောရမည် အရာရာမှာ သွက်လက်ချက်ချာပြီး ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုတတ်သော သူ့စရိုက်က သူ့နေရာနှင့် အဝင်ခွင့်ချဖြစ်နေသည်။ အားလုံးထက်လည်း ရဲရင့်ကာ သတ္တိကောင်းသူဖြစ်နေကာ သူ့စကားတစ်ခွန်းက သူတို့လူငယ်အုပ်စုထဲ အတော့်ကိုအရာရောက်ပေသည်။ ဒီနှစ်က အားလုံးဆယ်တန်းဖြေမဲ့နှစ်လည်းဖြစ်၍ မြင့်ဦး တစ်ခုတော့ခွင့်ပြုသည်။ ဒီ(၇)ရက်မှာ နာရေးလည်းကူရင်း ကိုယ်စာကိုယ်ကျက်ကြဖို့တိုက်တွန်းကာ... စာအုပ်မပါလျှင် ပြန်ယူဖို့နှင့် ရေချိုးအဝတ်အစားလဲချိန် ပြန်ဖို့ဖြစ်လေသည်။ သူလည်း စာအုပ်တော့ပါမလာသို့သော်လည်း ည(၉)နာရီဆိုသော အချိန်လွန်အချိန်လွဲထဲ အသုဘအိမ်ကနေ တစ်ယောက်ထဲပြန်ထွက်ဖို့ သူဘယ်လိုမှ သတ္တိမကောင်းနိုင်မှန်းသိကာ အသာငြိမ်နေလိုက်သည်။

သတင်းမေးလာသောလူကြီးများ ပြန်သွားကြပြီဖြစ်၍ သူငယ်လူငယ်အဖွဲ့တွေ ရေခွေးကြမ်းဝိုင်းမှာ ဝိုင်းထိုင်ကာ စကားစမြည် ပြောကြသည်။ တစ်နေကုန်ငိုထားရသော ကျော့မေကတော့ သူ့အစ်ကိုပေါင်ပေါ်ခေါင်းတင်ကာ မွှေးမှိန်၍နေသည်။

“ငါပြောတာ မင်းတို့ပြန်မဖြေဘူးနော်... တစ္ဆေခြောက်ခံဘူးလားလို့”

အားလုံးငြိမ်နေ၍... မြင့်ဦးထပ်မေးခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအခါ. . . လှဦးက. . .

“ငါ. . . တစ်ခါ အခြောက်ခံရတယ်. . . .”

“အေး. . . ပြောစမ်းကွာ. . .”

အားလုံး. . . လှဦးဆီ အကြည့်ရောက်သွားကြသည်။ လှဦးက လည်ချောင်းရှင်းသလို ချောင်းတစ်ချက်ဟန်ပြီး. . .

“အဲဒီတုန်းက ငါ့ဘကြီး ဆုံးလို့ ဂွေးဂေါက်ပင်ရွာ သွားကြတာ ကွ၊ အရိုးလေးတို့ လာအကြောင်းကြားတော့ ညနေ(၆)နာရီလောက် ဖြစ်နေပြီ၊ အဖေကလည်း မအူကုန်းရွာဖက် သွားနေတော့ အဖေပြန် အောင်စောင့်တာနဲ့. . . ရွာကနေ လှည်းစထွက်တော့ (၈)နာရီလောက် ပေါ့၊ အဲဒီမှာ တို့ရွာနဲ့ စစ်တောရွာကြားက သင်္ချိုင်းကုန်း. . . သိတယ် မဟုတ်လား. . .”

“အေးပါ သိပါတယ်. . . ပြောစမ်းပါ. . .”

မြင့်ဦးက အားမလိုအားမရဟန်နှင့် စကားထောက်ပေး၍ လှဦးဆက်ပြောသည်။

“ငါတို့ရွာထိပ်ကနေ လှည်းဦးလှည့်ပါပြီဆိုကတည်း အူလိုက် တဲ့ ခွေးကွာ. . . ငတာတို့အိမ်ကခွေးကြီး အဆိုးဆုံးပဲ၊ လှည်းနောက်က နေလိုက်လာပြီး အူတော့. . . ဘယ်လို့မှမောင်းမရဘူး၊ နွားတွေလည်း တရူးရှူးနဲ့ နှာမူတ်ပြီး ဖင်ရမ်းပြီး ကလန်နေလို့ ငါ့အဖေ မနည်းလိုက် တည့်ယူရတယ်. . . လှည်းကလည်း လေးလိုက်တာမှ. . . စပါးတစ်ရာ လောက်ကို လည်ထောင်ခေါင်းလောင်းဆွဲတဲ့နွားတွေ လူလေးငါး ယောက်နဲ့ ခြေပစ်နေတယ်ကွာ. . .”

“အဲဒါ. . . မင်းတို့လှည်းပေါ်မှာပါလာတာ. . .”

“ဘာပါလာတာတုန်း. . .”

မြင့်ဦးကဖြတ်ပြော၍ လှဦးပြန်မေးသဖြင့်. . . မြင့်ဦးက. . .

“မင်းအရိုးလေးရွာကို လှည်းမောင်းလာကတည်းက သူတို့ လိုက်လာတာလေ၊ ပြန်ထွက်တော့ ခွေးတွေကအူတာပေါ့ကွ၊ နွားတွေ ဖင်ခိုင်းပြီး ကလန်တာလည်း လှည်းပေါ်မှာပါလာလို့ပဲ၊ သူတို့က လူ တွေထက် ကံနိမ့်တဲ့တိရစ္ဆာန်တွေဆိုတော့ မြင်တယ်ကွ. . .”

ထို့နောက်လှဦးက ဆက်၍. . .

“အဲဒါကြောင့်လားမသိပါဘူးကွာ၊ နွားတွေလမ်းပျောက်ပြီး လယ်ထဲရောက်လိုရောက်နဲ့ ကိုယ့်ကားယားသွားလိုက်တာ. . . အဲဒီ သင်္ချိုင်းဘေးလည်းရောက်ရော နွားတွေအတင်းဆောင့်ရုန်းပြီး ဒုန်း သုတ်လို့ ငါ့အဖေ လှည်းပေါ်က စင်ပြီးကျသွားတာ ခုချိန်ထိ ဖင်ခွတ် တွန်းနဲ့သွားနေရပါပေါ့လား၊ အဖေအဲဒီညက ငှက်ကြီးတောင် ကိုင်ပြီး ပတ်ကြမ်းပစ်တော့မှ ငြိမ်သွားတယ်၊

အမေ့ကိုလှည်းပေါ်ကောက်တင်ပြီး ဆက်မောင်းတော့ သာ သာပဲ ပုံမှန်ပြန်ဖြစ်သွားတယ်၊ နွားတွေလည်း ငြိမ်သွားတယ်၊ ဒါပေ

မယ့်ကွာ အမေတင်ပဆစ်ပြုတ်သွာလို့ ငွေ့ဂေါက်ပင်ရောက်တော့ နာရေးအိမ်ကိုကျော်ပြီး ကြိုပင်ကောက်ဆီ လှည်းဆက်မောင်းပြီး အမေ့ကိုဆေးရုံတင်လိုက်ရတယ်ဟ.. .”

“အမှန်တော့ဆေးရုံမတင်ပဲ ရွာစာချလိုက်ရမှာကွနော်.. .”

“ဟုတ်တယ်.. . ငါ့အဖေတုန်းက လုံးဝမထနိုင်တာ အမဲ သား(၇)တုံးချက်ပြီး ကျတဲ့နေရာမှာ သွားမြုပ်ပေးလိုက်တာ နောက် နေ့ပဲ ပြန်ဆင်းနိုင်တယ်.. . .”

“ဟုတ်တယ်.. . ဒေါ်ကြီးမတူကို အဲလိုလုပ်ပေးရမှာ”

“အာ.. . သူ့အဖေက ဂလန့်ကွ၊ ဘာမှအယုံအကြည် မရှိဘူး”

တစ်ယောက်တစ်ပါက် ပြောနေကြခိုက် မြင့်ဦး စကားတစ်ခွန်းဝင်ဟန့်မှ အားလုံးစကားဖြစ်ကြသည်။

ထို့နောက်မြင့်ဦး က.. . .

“ဒါပဲလား လှဦး.. .”

“အေး.. . ငါ့အရိုးပြောတာတော့ အဲဒါသရဲခြောက်တာတဲ့”

ထိုစကားအတွက် မြင့်ဦး ဘာမှထင်ကြေးမပေးပဲ ငြိမ်ပြီးနားထောင်နေသော အောင်တိုးအား မေးဆက်ပြကာ.. . .

“အောင်တိုး.. .”

“ဟင်.. .”

“ကျော့မေကို စောင်ပိုင်းလေး ယူခြံပေးလိုက်လေကွာ.. .”

“ဟေ.. . စောင်ကဘယ်မှာလဲ.. .”

“ဟ.. . အိမ်ခန်းထဲမှာပေါ့ကွ.. .”

“ဟာ.. . ငါကြောက်တယ် သွားမယူရဲဘူး.. . .”

“ဟမ်.. . ဟေ့.. . ဇော်မောင်.. . မင်း ဒီလိုကောင်မျိုးကို

ယောက်ဖတော်မလို့လား”

“ရပါတယ်ကွာ.. . သိပ်လည်းမအေးပါဘူး.. . .”

“ဟေ့ကောင်ရ.. . အေးတာမအေးတာထက် မင်းနှမ တစ်သက်လုံးအားကိုရမယ့်ကောင်ဆို အရည်အချင်းကို စမ်းကြည့်ရမယ်လေကွာ.. .”

ဇော်မောင်ပြုံးနေ၍ မြင့်ဦးက.. .

“ကဲ.. . ကျော့မေကိုစောင်ယူခြံပေးတဲ့ကောင် ကျော့မေရဲ့ ရည်းစားဖြစ်အောင် ငါလှော်ပေးမယ်.. . ဘယ်သူ စောင်ယူပေးမလဲ”

ဆိုတော့ကား အားလုံးခေါင်းထောင်လည်ထောင် ဖြစ်ကုန်ပြီး အောင်တိုးအား ပြုံးစစနှင့်လှည့်ကြည့်ကြသည်။ အောင်တိုးစိတ်ထဲ ဖျဉ်းခနဲခံစားရကာ.. . အံ့ကြိတ်ပြီး ထရပ်ပစ်လိုက်သည်။

“ကျော့မေကို ဘယ်ကောင်မှ ရဖို့မစဉ်းစားနဲ့ကွာ.. .”

ပြောပြီးချာခနဲလှည့်ကာ ကျော့မေအခန်းဖက် ခြေဦးလှည့်မိကာမှ ပါးစပ်ကြီးဟပြီး မျက်လုံးမပွင့်တစ်ပွင့်နှင့် စင်းစင်းကြီး ဖြစ်နေသောအလောင်းကောင်အား ကြည့်မြင်ကာ တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်တောင့်တင်းကုန်လေသည်။ ဖြစ်ချင်တော့ အလောင်းက ကျော့မေ၏ အခန်းရှေ့နေရာမှာ အလျားလိုက်ကြီး ပိတ်ကာထားသလိုဖြစ်နေ၍ ကျော့မေအခန်းကိုဝင်လျှင် မသာလောင်း၏ ခြေရင်းဘက်မှ ကွေ့ပတ်ကာလျှောက်ပြီး အခန်းထဲဝင်ရပေမည်။ ခဏကြာမှာ တောင့်တောင့်ကြီးဖြစ်နေသော အောင်တိုးကိုလှမ်းကြည့်ပြီး မြင့်ဦးက.. .

“မင်းမသွားရဲဘူးမဟုတ်လား ဟန်လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့ကွာ၊ အခန်းထဲရောက်မှ ဦးလေးထခြောက်လို့ နှစ်လောင်းပြိုင် သေနေပါဦးမယ်.. .”

“မြင့်ဦး မင်းပါးစပ်ပိတ်ထားစမ်း၊ ငါသွားယူရဲရင်.. . မင်း

မျက်နှာကို လက်သီးနှံပိတ်ထိုးပစ်ရမလား... ”

“ဘာကွာ မင်းကဘာကောင်မို့လို့လဲ... ”

ပြောပြီးမြင့်ဦးဝုန်းခနဲခုန်ထ၍ လှဦးတို့ တင့်ကျော်တို့ ထကာ ဆွဲကြသည် ဇော်မောင်က...

“သူငယ်ချင်းတွေပဲကွာ... မင်းတို့ကလည်း... ”

“မင်းကောင်က ငါ့ကိုစထိုးမယ်လို့ စပြောတာ”

“မင်းက... ငါ့ကို မခံချင်အောင်မပြောနဲ့လေ... ”

“အေး... ရတယ်၊ ကျော့မေအတွက် မင်းမယူရဲရင် ယူရဲတဲ့ သူက ကျော့မေရဲ့ရည်းစားပဲ... လုပ်ကြည့်လိုက်... ”

ပြောပြီး... မြင့်ဦးပြန်ထိုင်၍ အားလုံးပြန်ထိုင်ခိုက် ကျော့မေ ထလာပြီး...

“လာ... အစ်ကို... ငါနဲ့သွားမယ်... ”

အားလုံးငြိမ်ကာ ကြည့်ကြသည်။ မြင့်ဦး မကျေနပ်သော် လည်း ကာယကံရှင်က ကျော့မေဖြစ်နေ၍ ဘာမှမပြောသာ။

ထိုနောက် အောင်တိုးက...

“နင်နေခဲ့ပါ... ငါယူပေးမယ်... ”

ပြောပြီးသည်နှင့် အောင်တိုး ခြေလှမ်းကျကြီးနှင့်ထွက်လာ ကာ ဦးဌေးအောင်၏အလောင်းကို မကြည်မိအောင် ကြိုးစားပြီး အခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့လေသည်။

အခန်းထဲမှာမီးမရှိသည့်အပြင် ခန်းဆီးလိုက်ကာလည်း ရှိနေ ၍... မှောင်ကာ ဘာမှမသိကွဲ့။ သို့သော် နည့်ခန်းထဲထွန်းညှိချပ်ဆွဲ ထားသော အောက်လင်းခါတ်မီးအိမ် အလင်းရောင်က ခေါင်မိုးမှတစ် ဆင့် အလင်းရောင်ဝိုးတဝါး ဝါးကျနေသဖြင့် သူမ အိပ်ယာနေရာကို ခန့်မှန်းကာ လျှောက်သွားသည်။

ထိုတစ်ချိန်လုံး သူ့ကိုယ့်သူ အသက်ရှူမိသလားဆိုတာ သေချာ ချစ်သူရှေ့မှာ သိက္ခာကျရမည့် ယောက်ျားတစ်ယောက်၏ ခုတ် မှန်စိတ်က ကြောက်စိတ်ကို အတော်အတန်ထိန်းချုပ်ထားတာပဲ သေချာသည်။

ကျော့မေသာရှိမနေလျှင်... ဒီကိစ္စကို သူဘယ်လိုမှ မလုပ် နိုင်မှာ သေချာသည်။

သူအိပ်ရာပေါ်လိုက်စမ်းရင်း ခေါင်းအုံးနှင့်အတူ အခေါက် လိုက်ထပ်ထားတာ စမ်းမိသဖြင့် ကဗျာကသီ ပွေ့လိုက်ကာ အခန်းထဲ က ထွက်လေသည်။

ခုချိန်များ နောက်ကျောဖက်ကနေ လှမ်းဆွဲလိုက်မလားဆို သောအတွေးကြောင့် ခြေဝါးနှင့်ကြမ်းပြင် ထိမထိမသိတော့။

“ရော... ဒီမှာ... ခေါင်းအုံးပါယူလာတယ်... ”

ချစ်သူ၏စွန့်စားမှုအတွက် ကျော့မေ ကျေနပ်နေသော်လည်း မြင့်ဦးတို့လှမ်းကြည့်ကာ ဟားတိုက်ကုန်တော့၏။

“အဟက်ဟက်... ဟားဟား... ဒီကောင်... ကြောက် ကြောက်နဲ့ တွေ့ရာလှမ်းဆွဲတာ ခြင်ထောင်ကြီး ဖြစ်နေတယ်ဟေ့... ဟားဟား... ဟားဟား... ဟား... ဒီကောင်... တကယ် ငကြောက် ပဲကွာ... ”

“အခန်းထဲမှာ မှောင်နေတယ်ကွ... ”

အောင်တိုးပြန်အော်ပစ်ပြီး ကျော့မေဘေး အသာဝင်ထိုင် လိုက်၏။

“မကြောက်ရင် စောင်ပြန်ယူလေ... ”

ထိုအခါကျော့မေက...

“တော်ပြီ မယ့်နဲ့၊ ပူရအိုက်ရတဲ့ကြားထဲ စောင့်ကဘာလုပ်

ရမှာလဲ... "

သို့နှင့်ရယ်သံတွေ လျှော့ပါးသွားကာ မြင့်ဦးစကားစပြန်သည်။

"ကဲ... ကဲ... အဲဒါထားလိုက်တော့၊ အခု ဦးဌေးအောင် ဆုံးပြီဆိုတော့ ဦးဌေးအောင်က နောက်ထပ်ဘဝအသစ်ကို ပြောင်း သွားပြီလား... ဒါမှမဟုတ် သူတူတူမတွေကို သံယောဇဉ်မပြတ်လို့ ဒီအိမ်ပေါ်မှာပဲ... ဝိဉာဉ်အဖြစ်နဲ့ ရှိနေသေးလားဆိုတာ မေးကြည့် ကြမယ်... ဘယ်နှယ့်လဲ..."

"ထိုအခါ... ဇော်မောင်က..."

"မင်းဟာက အဓိပ္ပါယ်ရှိလို့လားကွာ၊ ဘယ်သူ့ကိုမေးမှာလဲ"

"ဟေ... ဦးလေးဦးဌေးအောင်ကိုပဲ မေးရမှာပေါ့ကွာ၊ မင်းတို့ အဲသလိုမေးကြည့်တာကို မကြုံဖူးဘူးထင်တယ်..."

တကယ်လည်းဘယ်သူမှ... အင်း... အဲ... တောင် မလုပ် ကြ၍... မြင့်ဦး သူ့ကိုယ်သူ အထင်ကြီးသွားပုံမျိုးနှင့် ဟက်ခနဲ တစ် ချက်ရယ်ပြီး...

"ငါကတော့... ငါ့ဘကြီးဆုံးမတုန်းကတစ်ခါ၊ ငါ့မရိုးမတင်ငွေ ဆုံးတုန်းကတစ်ခါ လူကြီးတွေလုပ်ကိုင်နေတာကို မြင်ဖူးတယ်ကွ... လွယ်လွယ်လေးပဲ..."

လှဦးက...

"ဘယ်... ဘယ်လိုလုပ်နေတာလဲ..."

"ထမင်းတစ်ပန်းကန်ပြင်ပြီး ထမင်းပန်းကန်အလည်မှာ ဖယောင်းတိုင်စိုက် မီးထွန်းရတယ်... ပြီးရင်သေသူရဲ့ အဝတ်တစ်စုံ ကို ခြံအဝင်အဝမှာချပြီး အဲဒီအပေါ်မှာ မီးထွန်းထားတဲ့ ထမင်းပန်းကန် ကို တင်ရတယ်၊ လုပ်ရမယ့်အချိန်က ည(၁၂)နာရီတိတိကွ... ပြီးရင် သေသူနဲ့ ဆွေမျိုးတော်စပ်သူတစ်ယောက်ယောက်က သင်္ချိုင်းရှိတဲ့

ဘက် မျက်နှာမူပြီး အမေမိမိတို့ ခိုသေရာနေရာသို့... အခုဆုံးသွားတဲ့ ကာယကံရှင်ဟာ ဘဝဟောင်းမှာ... ဘဝသစ်သို့ ရှိနေသေးလား၊ ဘဝသစ်ကူးပြောင်းသွားပြီလားဆိုတာ... သိသာအောင်လည်း ပြပေးပါ အမေမိမိ... လို့ သံကြမ်းသံခံချိ ရတယ်၊ အဲသလိုပြောပြီးတာနဲ့ ဘဝဟောင်းမှာလဲရှိနေသေးတဲ့ တစ်ခုခုထူးခြားလာတယ်ကွ"

"ဟုတ်လား... ဘယ်လိုထူခြားတာလဲ..."

"မီးငြိမ်းသွားတာတို့၊ ခြေသံကြားတာတို့၊ ညည်းသံပေးတာတို့ပေါ့... ငါ့ဘကြီးတုန်းက အိမ်ပေါ်ကို ထုတ်တန်းကနေ ဝုန်းခနဲ ခုန်ချသံပေးတယ်..."

"ဟမ်..."

အားလုံးလှည့်ကာ လူချင်းပူးကပ်ကုန်ကြသည်။
တုံးလုံးလဲ့နေသော
ကျော့မပင်လျှင် ထထိုင်ပြီး
သူ့အစ်ကိုဘေးနား ဝင်ကပ်ကာ
အောင်တိုးလက်ကိုလည်း
ဆုတ်ထားသည်။

"ဒါဘာဟုတ်သေးလဲ..."

ငါ့မရိုးက သူ့သမီးကို
ဝင်းပူးပြီး ငိုတာမှ
ချော့လို့တောင်မရဘူး...
အခုလည်း ဦးလေးဘယ်ရောက်နေလဲလို့မေးမယ်လေ..."

“ဟာ. . တော်. . တော်. . သူ့ဘာသာ ဘယ်ရောက်ရောက်
သေပြီးမှတော့ ဘာမှမထူးဘူး. . မဟုတ်ကတွေ လျှောက်လုပ်မှ ပိုဆိုး
ကုန်မယ်. . .”

အောင်တိုး၏ကန့်ကွက်စကားအား ဇော်မောင်တို့မောင်နှမ
ထောက်ခံကြ၍. . . မြင့်ဦးက. . .

“တစ်ကယ်ပါပဲကွာ ခုနေ ဦးလေးသာအနားမှာရှိရင် မင်းတို့
မောင်နှမကို ရင်နာနေမှာပဲ. . .”

“ဘာဆိုလဲကွ. . . .”

“ဆိုတာပေါ့. . သူ့အနစ်နာခံလုပ်ကျွေးခဲ့တာ သူ့အပေါ်မှာ
ဒီလောက်ဥပက္ခာပြုရက်နိုင်သလားဆိုပြီးတော့ပေါ့ ရင်ဘတ်တောင်
ထုချင်ထုနေဦးမှာ. . . .”

မြင့်ဦး တမင်မခံချင်အောင် ပြောနေမှန်းသိသော်လည်း သွား
လေသူဦးလေးကြီးအား အားနာစွာလှည့်ကြည့်ပြီး ဇော်မောင် ဆုံးဖြတ်
လိုက်သည်။

“လုပ်မယ်ကွာ. . .”

“အဲလိုလုပ်စမ်းပါ. . ဦးလေးရဲ့ကျေးဇူးက ဆပ်လိုတောင်မှ
မကုန်တာ. . .”

ကျော့မေ တအိအိခိုနေ၍ အောင်တိုး ခြေမကိုင်မိလက်မကိုင်
မိဖြစ်နေပေမယ့် စကားနှင့်တော့အားပေးသည်။

“ငိုလို့လည်း ဦးလေးပြန်ရှင်လာမှာလားကျော့မေရယ်၊ ခုနေ
ဦးလေးသာမြင်နေရရင် တစက်မှစိတ်ချမ်းသာသွားမှာမဟုတ်ဘူး. . ၊
ဦးလေးတစ်ကယ်မြင်ချင်တာက နင်တို့မောင်နှမ ပျော်ရွှင်နေဖို့ပဲ သူမရှိ
လည်း လောကကြီးမှာ လှလှပပရှင်သန်နိုင်ဖို့ဆိုတာ ဦးလေးရဲ့ မျှော်
လင့်ချက်ပဲ၊ ဦးလေးဘာလို့ ဒီလောက်တောင်ကြိုးစားခဲ့လဲ၊ ရှိတဲ့လယ်

လေးကို ကိုယ်တိုင်ဦးစီးပြီးလုပ်ရင် အလုပ်တစ်ခုထဲ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး
တူဝံ့ရီးသုံးယောက် စားလိုလောက်နေတာပဲ၊ အဲဒါတို့ စာရင်းဌာန
သူကိုယ်တိုင်က သူကျွမ်းကျင်တဲ့ လက်သမားအလုပ်တို့လုပ်တော့
ဝင်ငွေနှစ်ခုရတယ်၊ အဲဒီဝင်ငွေနဲ့ လယ်တွေနွားတွေ ယပ်ပြည့်ဝယ်
ထားတယ်၊ ရွာတောင်ပိုင်းမှာ ခြံကွက်နှစ်တွက်. . အဲဒီမှာ ဥယျာဉ်ကြီး
စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ဖို့ သူစီစဉ်နေတာ၊ အခုသူမရှိတော့ပေမယ့် နင်တို့
မောင်နှမ အဲဒီလုပ်ငန်းတွေ ဆက်ပြီးဦးစီးရင် သူ့ဘယ်လောက်ဝမ်းသာ
မလဲ၊ အဲသလိုလုပ်နိုင်ဖို့ နင်တို့မောင်နှမ ကျန်းမာနေရမယ်၊ ပုံမှန်အိပ်
ပုံမှန်စား၊ အားရှိအောင်အားမွေး၊ ငါတို့ စာမေးပွဲကို အတောင်ဆုံး
ဖြေရမယ်၊ စာမေးပွဲပြီးရင် ဥယျာဉ်ခြံစိုက်ပျိုးရေးအတွက် ငါလည်းပိုင်း
ကူမယ်၊ လယ်ကိုတော့ ပုံမှန်အတိုင်း စာရင်းဌာနနဲ့ပုံမှန်ဆက်သွား
ဒီမှာ ဇော်မောင်က လယ်ကိုဦးစီး၊ ငါက ခြံမြေကိုဦးစီးမယ်၊ နင်က
အိမ်ကနေချက်ပြုတ်ပြီး ငါတို့ကိုထမင်းပို့ပေး၊ ကဲ. . . ဘယ်လောက်
ပျော်စရာကောင်းလဲ. . ဦးလေးသာသိရင် ဝမ်းသာမှာ. . .”

ထိုအခါ ဇော်မောင်က. . .

“အေးကွာ. . . ငတိုး မင်းပြောတာမှန်တယ် ရုတ်တရက်ဆို
တော့ ငါလည်းထူပူပြီး ဘာမှမစဉ်းစားတတ်ဘူး၊ အမှန်က ဒီလိုပဲဖြစ်
နေရမယ်. . ကောင်းတယ်ကွာ. . .”

“ညီမတို့ ဦးကြီးအတွက် နှစ်တိုင်းအလှူလုပ်ကြမယ်နော်”

“ဒါပေါ့. . . တို့ရှာဖွေစုဆောင်းသမျှ ဦးလေးနဲ့အဖေတို့
အမေတို့အတွက် ကျောင်းဆောက်ပြီး ရေစက်ချလှူနိုင်အောင် ကြိုး
စားရမယ်. . .”

သူတို့သုံးယောက် စကားကောင်းနေ၍ မြင့်ဦးတို့ ဘယ်ချိန်
အိမ်အောက်ရောက်ကုန်ကြသည်မသိပဲ. . သတိထားမိမှ သုံးယောက်

ထဲ အိမ်ပေါ်မှာကျန်ခဲ့၍ ကျောချမ်းကုန်ကြသည်။ အမှန်တော့ ဇော်
မောင်လည်း သရဲကြောက်တတ်သည်။ မနုဏ်ကမှ အနောက်လယ်ထဲ
မှာ အခြောက်ခံရပြီး . . . တစ်ပတ်လောက်ဖျားထူးသဖြင့် တစ်ခါမှ
အခြောက်မခံရဘူးပဲ ကြောက်နေသော အောင်တိုးထက်ပင် ပို၍
ကြောက်တတ်ကာ . . .

“ငါ့ဦးလေးက . . . ငါ့ . . . ငါ့ကိုတော့ ပြန်မခြောက်ပါဘူးနော်
ငတိုး . . . ”

“ဟာ . . . သူတူတူမတွေ ဒီလောက်ချစ်တဲ့ဦးလေးပဲကွာ . . .
ခြောက်ပါ့မလား . . . ”

“တစ်ချို့က ချစ်လို့စတာတွေဘာတွေ ရှိတယ်ကွာ . . . လာလေ
ကွာ အောက်ဆင်းကြ . . . ”

မြင့်ဦးကဝန်တာဘေးမှလှမ်းပြော၍ အောင်တိုးတို့ ခတ်သုတ်
သုတ်ထကာ ဆင်းကြသည်။ ထို့နောက် (၁၂)နာရီထိုးအောင်စောင့်
ရင်း ကုလားဖျင်းထိုးထားသောအောက်မှာ ထိုင်ကြပြန်ကာ မြင့်ဦး၏
တစ္ဆေဦးကို ကြားရပြန်လေ၏။

“အဖေတို့ပြောတာပဲ . . . ဟိုးတုန်းက ရွာထိပ်က ကုက္ကိုလ်ပင်
ကြီးမှာ တစ္ဆေမိသားစုရှိတယ်တဲ့ကွာ . . . ဘိုးကြီးဦးအောင်ခင်တို့ ဒွေး
လေးဒေါ်စိန်တင်တို့ မင်းတို့မှတ်မိကြသေးလား . . . ”

ဘယ်သူမှပြန်မဖြေသဖြင့် မြင့်ဦးက . . .

“ကွာ . . . ကိုကြီးမြင့်အောင်တို့ ကိုကြီးအေးမြင့်တို့ ဒွေးလေး
ကွာ . . . ”

“ဪ . . . အင်း . . . သိပြီ . . . ”

“အေး . . . တစ်ရက် . . . ဘိုးကြီးအောင်ခင် ရန်ကုန်ကိုသွားပြီး
ပြန်လာတာ လင်းလွန်းပင်မှာ အိပ်ပျော်နေလို့ . . . ရွာကို မှောင်မှပြန်

BURMESE
CLASSIC

ရောက်လာတယ်၊ ရန်ကုန်ကပြန်လာတာဆိုတော့ အစားအသောက်
တွေ ပါလာမှာပေါ့၊ အဲဒါကို . . . အိပ်ကြီးနဲ့ထမ်းပြီး လျှောက်လာတာ
ကုက္ကိုလ်ပင်ကြီးအောက်ရောက်တော့ အပင်ပေါ်ကနေ လက်မည်းကြ
တစ်ချောင်း ဆင်းလာပြီး အိတ်ကိုဆွဲယူသွားတယ်တဲ့ . . . ”

အားလုံးကျော့စိမ့်ကာ ပူးကပ်ကုန်ကြသည်။

“ဘိုးကြီးလည်း အသံနက်ကြီးနဲ့အော်ပြီး ပြေးလာတာ ခြံဝမှာ တင် သတိလစ်နေလို့ မနည်းနှာနှပ်ယူရတယ်။ နောက်မကြာပါဘူး.. အညာမန်းသားတွေ အယုံအကြည်မရှိဘူးဆိုပြီး.. အဲဒီအပင်ကြီးကို တောင်းခုတ်လို့ ရွာကပေးခုတ်လိုက်တာ၊ ခုတ်တဲ့သူသုံးယောက်စလုံး တစ်ပတ်စီခြားပြီး ဆုံးကုန်တယ်တဲ့ကွာ၊ အခုလည်း အဲဒီကုက္ကိုလ်ငုတ် ကြီးက ခြောက်တုန်းပဲ ပိုဆိုးတာတောင်ပိုင်းက...”

“တော်ပြီကွာ.. မြင့်ဦး.. ငါ့ညီမ အရမ်းကြောက်နေပြီကွာ မပြောနဲ့တော့...”

ဇော်မောင်လှမ်းတား၍ မြင့်ဦးက...

“ကြောက်စရာလားကွာ လူတွေဒီလောက်အများကြီး ရှိနေ တာ...”

“မြင့်ဦးရာ မပြောနဲ့ဆို မပြောနဲ့တော့ပေါ့ကွာ ချီးမှပဲ...”

အောင်တိုးဝင်ပြော၍.. မြင့်ဦး၏လျှာ ဖြတ်နင်းခံရသော ဒေါသစိတ်က အောင်တိုးဆီရောက်သွားသည်။ စောစောပိုင်းထဲက အောင်တိုးအပေါ် အညှိုးကမပြေချင်။

“မင်းကြောက်ရင် ကြောက်တယ်ပြောစမ်းပါကွာ...”

“ဟုတ်တယ်... ငါ သရဲတွေကြောက်တယ်၊ လူကတော့ ဆောရီးပဲ...”

“ဘာလဲဟေ့ကောင်.. မင်း ငါ့ကိုစိန်ခေါ်ချင်တာလား သတ္တိ ရှိရင်... သချိုင်းကုန်းထဲမှာ ညဘက်ချိန်းပြီးချကြမလား”

“ခြေညောင်းပါတယ်ကွာ ဒီမှာပဲတစ်ပွဲလောက် စမ်းလိုက်ကြ ရအောင်...”

“ဟာ... တော်ကွာ၊ မင်းတို့ပြဿနာလုပ်မယ်ဆို ပြန်ကြ တော့ကွာ...”

ဇော်မောင် ထအော်၍... မြင့်ဦးက...

“အေး.. အေး.. မင်းနဲ့ငါ နောက်မှတွေ့မယ်၊ အခု ဘယ် နှစ်နာရီထိုးပြီလဲ...”

လှဦးက လက်ပတ်နာရီကိုကြည့်ပြီး...

“(၁၂)နာရီထိုးတော့မယ်...”

“အိုကေ... အဆင်သင့်ပြင်ကြရအောင်၊ ဖယောင်းတိုင်မီး ထွန်းဟေ့...”

အားလုံး မဖဲဝါ ပွဲဆီကို အာရုံပြောင်းသွားကြပေမယ့် ဇော် မောင်က...

“ငါတို့ အိမ်ပေါ်ပြန်တက်ရအောင် ငတိုး...”

“အေး... ကောင်းတယ်...”

“အစ်ကို... အိမ်ပေါ်မှာသုံးယောက်ထဲလား...”

“ငါနဲ့ ငတိုးရှိပါတယ် ညီမလေးရာ.. သေတာ ငါတို့ဦးလေး ပါ...”

ပြောပြီး သုံးယောက် အိမ်ပေါ်ကို ကြောက်ကြောက်နှင့်ပင် ပြန်တက်ထိုင်ကြသည်။ တိတ်ဆိတ်လှသော ညဉ့်အချိန်ထဲ ခွေးအသံ ကပါ စင်းစင်းကြီးပေါ်လာပြန်သဖြင့် ဇော်မောင်တို့သုံးယောက်သား အိမ်အတက်အဆင်းအပေါက်မှာ ပူးကပ်ကာထိုင်ကြသည်။

အောင်တိုးက လေသံနှင့်...

“အလကား.. ဒီကောင် အဓိပ္ပါယ်မရှိတာတွေ လျှောက်လှင် နေတယ်...”

“နင်ဘာသိလို့လဲ... အဲဒီကောင် နင်နဲ့ငါ ရည်းစားဖြစ်သွား လို့ မနာလိုဖြစ်နေတာလေ၊ အဲဒါတွေပြောမနေနဲ့ မနက်ဖြန် ဘာလုပ် ကြမလဲ...”

“အရိုးလေးပြောသွားတယ်လေ၊ သက်ပျောက်ဆွမ်းကပ်ဖို့ မနက်လာချက်ပေးမယ်တဲ့၊ ဦးလေးက နှစ်ညအိပ်နဲ့ သုံးရက်ဖြစ်သွားတော့ နောက်တစ်နေ့မှာ မြေကျသပိတ်ဆွမ်းသွပ်ပြီး အသုဘချမယ်လို့ ပြောသွားတယ်...”

“ပြီးရောဟာ... ငါတော့စိတ်တွေပူပြီး ခေါင်းပူတာပဲသိတယ်”

“မပူပါနဲ့ကွာ... လူကြီးတွေပစ်မထားပါဘူး...”

သို့ဖြင့်... သုံးယောက်သား အပြန်အလှန်အားပေးရင်းရှိနေခိုက်... မြင့်ဦးက သူ့အစီစဉ်ကို စတင်လေ့တော့သည်။

“အမေ... အမေ မဖဲဝါကို ပူဇော်ပသပါတယ်၊ အခု... ဆုံးသွားတဲ့ ကာယကံရှင်ဟာ...”

“အေး... ဘာဖြစ်လဲ...”

“ဟမ်...”

ဖယောင်းတိုင်မီးရှေ့ ထမီရင်လျှားနှင့် ဆံပင်ဖားလျှားချထားသော မျက်နှာမည်းကြီး ဘွားခနဲပေါ်လာကာ အသံအောကြီးနှင့် ပြောလိုက်၍ မြင့်ဦးလန့်ကာ ဖင်ထိုင်ကျသွားသည်။ လှဦးတို့အုပ်စု ဝုန်းခနဲထကာ အိမ်ပေါ်တက်ပြေးလေ၏...

“ဟဲ... ဘာဖြစ်လဲလို့ မေးနေတယ်...”

“ဗျာ... အ... အခု... ဆုံး... ဆုံးသွားတဲ့... ဂစ်ခလွစ်... အစ်...”

မြင့်ဦး စကားမဆုံးပဲ တဂစ်ဂစ်နှင့် တွန့်လိမ်ကာ တက်နေတော့၍... ထမီရင်လျှားနှင့် မျက်နှာမည်းကြီး ပြေးဝင်လာကာ ဆွဲထူသည်။

“ဟဲ... မြင့်ဦး... မြင့်ဦး မသာကောင်လေး သေပြီလား

မသိဘူး...”

“ဟဲ့... ကလေးတွေ လာကြစမ်း...”

အိမ်ပေါ်ကနေ ပြုံးကာတုန်ကာ ကြည့်နေသော လှဦးတို့အုပ်စုကို လှမ်းခေါ်သော်လည်း ဘယ်သူမှဆင်းမလာ၍...

“ဟဲ့... မသာလေးတွေ... ငါ... ဘေးခြံက ဒေါ်တုတ်ဟဲ့... ဒုက္ခပါပဲ...”

ဒီတော့မှ... အားလုံး မယုံသင်္ကာနှင့် ဖြစ်ကုန်ကြပြီးမှ အောင်တိုးက...

“တကယ်ဒေါ်တုတ်လား... မ... မဖဲဝါမဟုတ်ပါဘူးနော်”

“ဟယ်... မိတုတ်ဟေ့... မိတုတ်၊ ဒီမသာ... မဟုတ်ကဟုတ်ကတွေ လျှောက်ပြောလျှောက်လုပ်နေလို့... ငါအိပ်မရပဲ ဆင်းခြောက်တာ... ဒီမှာမြင်လား မျက်နှာမှာအိုးမည်းတွေ...”

သို့မှပင်... အားလုံးပြုံးဆင်းလာကာ ကြည့်ကြသည်။

ဇော်မောင်က ရေပုံးနှင့်ရေခပ်လာပြီး မြင့်ဦးကိုယ်ပေါ်လောင်းချသည်။ မရ... မျက်နှာကိုထိုးပက်ပစ်မှ...

“ဖွမ်း...”

“ဝူး... ဖလူး... ဝူး... သ... သရဲ... မဖဲဝါ... အား... ကြောက်တယ်... ကြောက်တယ်...”

“ဟဲ့... ငါပါဟဲ့ ဘယ်ကမဖဲဝါလဲ...”

ဒေါ်တုတ်က အော်လည်းအော်... မြင့်ဦးကို ပါးတွေပါ ပစ်ပျက်ရိုက်သဖြင့် မြင့်ဦးသတိရလာပြီးသေချာကြည့်သည်။

“မှတ်မိပလား... ဒီမှာ အိုးမည်းတွေ...”

“ဟာ... ဒေါ်တုတ်...”

“အေး... နနီတောင် ဒီလောက်ကြောက်တတ်ရင် သူ့အား

တွေ ဘယ်လောက်ကြောက်မလဲလို့ ကိုယ်ချင်းစာ၊ ထပ်ပြီး မဟုတ်
မဟပ်လုပ်ကြည့်၊ အဲဒါမှ တကယ့်မဖဲဝါရောက်လာပြီး နင့်ကို ကုပ်ချိုး
လိမ့်မယ်. . .”

ဒေါ်တုတ်ပြောဆိုပြီး မြင့်ဦးကို ထားခဲ့ကာ ပြန်ထွက်သွား
တော့၏။

တစ်ချက်တော့ အသက်ထွက်လုမတက်
ကြောက်လိုက်ရ၍ ရုတ်တရက် ဘယ်သူမှစကား
မပြောနိုင်အောင် ရှိနေကြပြီးမှ မြင့်ဦးက. . .

“တော်ပြီကွာ. . . ငါပြန်တော့မယ်. . .”

“မင်းတစ်ယောက်ထဲဖြစ်ရဲ့လား. . .”

သည်တစ်ကြိမ်တော့ အောင်တိုးစကားကို မြင့်ဦး ပြန်မခေ့
နိုင်။

“တစ်ယောက်အဖော်လိုက်ခဲ့ကွာ ငါပြန်လာမှာပါ. . .”

ထို့နောက်. . . လှဦးကို အဖော်လုပ်ပြီး ထွက်သွားကြ၍
ကျောမေက. . .

“အဲဒါပဲ. . . ကိုယ်ကံက ကိုယ်ထံပဲပြန်လာတယ်လို့ ဆရာ
တော်မိန့်ထားတာအမှန်ပဲ. . .”

“ငါတို့လဲသိပါတယ်ဟာ. . . နင်ရှေ့မှာမို့ ဒီကောင်အူတိုပြီး
လျှောက်လုပ်နေတာ၊ ကဲ. . . အပေါ်တက်မလား၊ အောက်မှာထိုင်မ
လား. . .”

ထိုအခါ. . . အောင်တိုးက. . .

“အပေါ်တက်မယ်. . . ငါတို့ ဦးလေးကို နောက်နှစ်ရက်ပဲ
စောင့်ရှောက်ခွင့်ရမှာ. . .”

ထိုစကားက ဇော်မောင်တို့မောင်နှမအား နွေးခနဲဖြစ်စေကာ
ဇော်မောင်ကိုယ်တိုင် အောင်တိုးကိုပဲခုံးဖက်၍ ရှေ့ကတက်နှင့်လေ
တော့၏။ တက်ရင်းနှင့်. . .

“ကဲ. . . ငါတို့အုပ်စုထဲမှာ ဘယ်သူအကြောက်ဆုံးလဲ. . .”